

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 450/2008 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 23 aprilie 2008

de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 26, 95, 133 și 135,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Comunitatea se bazează pe o uniune vamală. Este recomandabil, atât în interesul operatorilor economici, cât și al autorităților vamale din Comunitate, să se reunească dispozițiile legislației vamale în vigoare într-un cod vamal comunitar (denumit în continuare „codul”). Întemeiat pe conceptul unei piețe interne, codul ar trebui să conțină normele și procedurile generale care să asigure aplicarea măsurilor tarifare și a altor măsuri de politică comună introduse la nivel comunitar în legătură cu schimburile comerciale cu mărfuri între Comunitate și țări sau teritorii situate în afara teritoriului vamal al Comunității, ținând cont de cerințele respectivelor politici comune. Legislația vamală ar trebui să fie mai bine aliniată cu dispozițiile legate de perceperea impunerilor la import fără a modifica domeniul de aplicare al reglementărilor fiscale în vigoare.

- (2) În conformitate cu comunicarea Comisiei privind protecția intereselor financiare ale Comunității și planul de acțiune 2004-2005, este oportună adaptarea cadrului juridic pentru protecția intereselor financiare ale Comunității.

- (3) Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽³⁾ s-a bazat pe integrarea regimurilor vamale aplicate în mod separat în statele membre respective în anii '80. Acest regulament a fost modificat în mod repetat și substanțial de la data intrării sale în vigoare, în vederea abordării unor aspecte specifice, precum protecția bunei-credințe sau luarea în considerare a cerințelor în materie de securitate. Sunt necesare modificări suplimentare ale codului, ca urmare a modificărilor juridice importante care au avut loc în ultimii ani, atât la nivel comunitar, cât și la nivel internațional, cum ar fi expirarea Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și intrarea în vigoare a Actelor de aderare din 2003 și 2005, precum și amendamentul la Convenția internațională pentru simplificarea și armonizarea regimurilor vamale (denumită în continuare „Convenția de la Kyoto revizuită”), la care aderarea Comunității a fost aprobată prin Decizia 2003/231/CE a Consiliului ⁽⁴⁾. Este momentul să se raționalizeze regimurile vamale și să se țină seama de faptul că utilizarea mijloacelor electronice pentru depunerea și prelucrarea declarațiilor reprezintă regula, iar utilizarea și prelucrarea declarațiilor pe hârtie reprezintă excepția. Din toate aceste motive, nu este suficient să se aducă modificări suplimentare prezentului cod și este necesară o revizuire completă a acestuia.

⁽¹⁾ JO C 309, 16.12.2006, p. 22.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 12 decembrie 2006, Poziția comună a Consiliului din 15 octombrie 2007 (JO C 298 E, 11.12.2007, p. 1) și Poziția Parlamentului European din 19 februarie 2008.

⁽³⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 (JO L 363, 20.12.2006, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 86, 3.4.2003, p. 21. Decizie modificată prin Decizia 2004/485/CE (JO L 162, 30.4.2004, p. 113).

- (4) Este oportună introducerea în cod a unui cadru juridic pentru aplicarea anumitor dispoziții ale legislației vamale pentru schimburile comerciale cu mărfuri între părți ale teritoriului vamal în care se aplică dispozițiile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ și părți ale teritoriului respectiv în care dispozițiile menționate nu se aplică sau pentru schimburile comerciale între părți în care dispozițiile menționate nu se aplică. Având în vedere faptul că mărfurile în cauză reprezintă mărfuri comunitare, precum și natura fiscală a măsurilor relevante în cadrul acestui comerț intracomunitar, este justificată introducerea, prin intermediul unor măsuri de punere în aplicare, a unor simplificări adecvate ale formalităților vamale care urmează să fie aplicate acestor mărfuri.
- (5) Pentru facilitarea comerțului legitim și lupta împotriva fraudei sunt necesare proceduri și procese vamale simple, rapide și uniformizate. Este prin urmare oportun, în acord cu Comunicarea Comisiei privind crearea unui mediu simplu și fără suport pe hârtie pentru vamă și comerț, să se simplifice legislația vamală, să se permită utilizarea instrumentelor și a tehnologiilor moderne și să se promoveze în continuare aplicarea uniformă a legislației vamale și a abordărilor moderne ale controlului vamal, contribuind astfel la asigurarea unei baze pentru proceduri de vămuire simple și eficiente. Regimurile vamale ar trebui să fie unificate sau armonizate și numărul lor ar trebui redus la cele care sunt justificate din punct de vedere economic, în vederea sporirii competitivității întreprinderilor.
- (6) Realizarea pieței interne, reducerea barierelor în calea comerțului și a investițiilor internaționale și necesitatea sporită de a asigura securitatea și siguranța granițelor externe ale Comunității au transformat rolul autorităților vamale, acordându-le un rol central în lanțul de aprovizionare și conferindu-le, în supravegherea și administrarea comerțului internațional, un statut de catalizator al competitivității țărilor și societăților. Prin urmare, legislația vamală ar trebui să reflecte noua realitate economică, precum și noul rol și noua misiune a autorităților vamale.
- (7) Utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor, astfel cum este stabilită în Decizia ulterioară a Parlamentului European și a Consiliului privind un mediu fără suport pe hârtie pentru vamă și comerț, este un element fundamental în garantarea facilitării comerțului și, în același timp, a eficienței controalelor vamale, reducând astfel costurile suportate de întreprinderi și riscurile la care este supusă societatea. Prin urmare, este necesar să se instituie prin cod cadrul juridic în care poate fi pusă în aplicare respectiva decizie, în special principiul juridic potrivit căruia toate operațiunile vamale și comerciale se realizează pe cale electronică, iar sistemele informaționale și de comunicații pentru operațiuni vamale trebuie să ofere operatorilor economici aceleași facilități în fiecare stat membru.
- (8) Această utilizare a tehnologiilor informației și comunicațiilor ar trebui să fie însoțită de o aplicare armonizată și standardizată a controalelor vamale de către statele membre pentru a asigura un nivel echivalent de control vamal în întreaga Comunitate, astfel încât să nu se provoace comportamente anticoncurențiale la diferitele puncte de intrare și de ieșire de pe teritoriul Comunității.
- (9) În interesul facilitării activității comerciale, furnizându-se în același timp un nivel de control adecvat al mărfurilor care sunt introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Comunității, este de dorit ca, ținându-se seama de dispozițiile referitoare la protecția datelor, informațiile furnizate de către operatorii economici să fie utilizate în comun de către autoritățile vamale și alte instituții implicate în acest control, cum ar fi poliția, poliția de frontieră, autoritățile veterinare și de protecția mediului, iar controalele efectuate de diferitele autorități să fie armonizate, astfel încât operatorul economic să trebuiască să comunice informațiile doar o singură dată, iar mărfurile să fie controlate de aceste autorități în același moment și în același loc.
- (10) În interesul facilitării anumitor activități comerciale, ar trebui ca orice persoană să poată numi în continuare un reprezentant în relația cu autoritățile vamale. Cu toate acestea, ar trebui să nu mai fie posibil ca dreptul la reprezentare să fie restrâns în temeiul unui act cu putere de lege adoptat de unul dintre statele membre. Mai mult, un reprezentant vamal care îndeplinește criteriile pentru acordarea statutului de operator economic autorizat ar trebui să aibă dreptul de a-și presta serviciile și într-un alt stat membru decât cel în care este stabilit.
- (11) Operatorii economici care respectă normele și sunt demni de încredere ar trebui, în calitate de „operatori economici autorizați”, să poată profita la maximum de simplificarea generalizată și, ținând seama de aspectele privind securitatea și siguranța, să poată beneficia de niveluri reduse de control vamal. Aceștia pot astfel beneficia de statutul de operator economic autorizat „simplificare vamală” sau operator economic autorizat „securitate și siguranță”. Acestora li se poate acorda oricare dintre statute sau ambele.
- (12) Toate deciziile, respectiv actele administrative privind legislația vamală emise de autoritățile vamale și care produc efecte juridice cu privire la una sau mai multe persoane, inclusiv informațiile obligatorii emise de către aceste autorități, ar trebui să intre sub incidența aceluiași norme. Orice astfel de decizii ar trebui să fie valabile în întreaga Comunitate și să poată fi anulate, modificate în măsura în care nu se prevede altfel sau revocate în cazul în care nu sunt în conformitate cu legislația vamală sau cu interpretarea acesteia.
- (13) În conformitate cu Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene, este necesar să se prevadă, în plus față de dreptul la o cale de atac împotriva oricărei decizii luate de autoritățile vamale, dreptul fiecărei persoane de a fi audiată înainte de luarea oricărei decizii care ar fi nefavorabilă acesteia.
- (14) În vederea raționalizării procedurilor vamale într-un mediu electronic, se impune o partajare a responsabilităților între autoritățile vamale ale diferitelor state membre. Este necesar să se asigure un nivel adecvat de sancțiuni eficiente, cu efect de descurajare și proporționale în întreaga piață internă.

(1) JO L 347, 11.12.2006, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2008/8/CE (JO L 44, 20.2.2008, p. 11).

- (15) Pentru garantarea unui echilibru între necesitatea ca autoritățile vamale să asigure aplicarea corectă a legislației vamale, pe de o parte, și dreptul operatorilor economici de a fi tratați în mod echitabil, pe de altă parte, ar trebui să se acorde acestor autorități competențe extinse de control, iar operatorilor ar trebui să li se acorde un drept la o cale de atac.
- (16) În scopul de a reduce riscul pentru Comunitate, cetățenii și partenerii comerciali ai acesteia, aplicarea armonizată a controlului vamal de către statele membre ar trebui să se bazeze pe un cadru comun de gestionare a riscurilor și pe un sistem electronic pentru punerea în aplicare a acestuia. Instituirea unui cadru comun de gestionare a riscurilor pentru toate statele membre nu ar trebui să le împiedice pe acestea din urmă să verifice mărfurile prin controale de sondaj.
- (17) Este necesar să se determine elementele pe baza cărora se aplică taxele la import sau la export și alte măsuri referitoare la comerțul cu mărfuri. Este, de asemenea, oportun să se stabilească dispoziții clare pentru eliberarea dovezilor de origine în Comunitate, în cazul în care necesitățile comerțului impun acest lucru.
- (18) Este de dorit regruparea tuturor cazurilor în care ia naștere o datorie vamală la import, altele decât cele rezultate din depunerea unei declarații vamale de punere în liberă circulație sau de admitere temporară cu exonerare parțială de taxe, în scopul evitării dificultăților legate de determinarea temeiului juridic în baza căruia a luat naștere datoria vamală. Același lucru ar trebui să se aplice și în cazurile în care ia naștere o datorie vamală la export.
- (19) Având în vedere că noul rol al autorităților vamale implică o partajare a responsabilităților și o cooperare între birourile vamale interne și frontaliere, datoria vamală ar trebui, în majoritatea cazurilor, să ia naștere la sediul debitorului, ținând cont de faptul că biroul vamal competent pentru acest sediu poate superviza cel mai bine activitățile persoanei în cauză.
- (20) Mai mult, în conformitate cu Convenția de la Kyoto revizuită, este oportun să se prevadă un număr restrâns de cazuri în care se impune cooperarea administrativă între statele membre pentru determinarea locului în care datoria vamală a luat naștere și pentru recuperarea taxelor.
- (21) Normele aplicabile regimurilor specifice ar trebui să permită utilizarea unei garanții unice pentru toate categoriile de regimuri specifice, precum și să permită ca această garanție să fie globală și să acopere mai multe tranzacții.
- (22) În scopul asigurării unei mai bune protecții a intereselor financiare ale Comunității și ale statelor membre, o garanție ar trebui să acopere mărfurile nedeclarate sau declarate incorect într-un transport sau într-o declarație pentru care aceasta a fost furnizată. Pentru același motiv, angajamentul garantului ar trebui, de asemenea, să acopere cuantumurile taxelor la import sau la export ce urmează a fi plătite ulterior controalelor de după acordarea liberului de vamă.
- (23) În scopul protejării intereselor financiare ale Comunității și ale statelor membre și în scopul prevenirii practicilor frauduloase, este recomandabil să se prevadă mecanisme conținând măsuri progresive pentru aplicarea unei garanții globale. În cazul în care există un risc ridicat de fraudă, ar trebui să se poată impune o interdicție temporară de aplicare a garanției globale, ținând cont de situația particulară a operatorilor economici în cauză.
- (24) Este oportun să se țină seama de buna-credință a persoanei în cauză, în cazurile în care o datorie vamală a luat naștere în urma nerespectării legislației vamale, și să se minimizeze impactul neglijenței din partea debitorului.
- (25) Este necesar să se stabilească principiul de determinare a statutului de mărfuri comunitare, circumstanțele care antrenează pierderea unui astfel de statut și să se prevadă o bază pentru determinarea condițiilor în care acest statut rămâne neschimbat în cazurile în care mărfurile părăsesc temporar teritoriul vamal al Comunității.
- (26) Este oportun să se asigure că acordarea rapidă a liberului de vamă pentru mărfuri reprezintă regula, în cazul în care operatorul economic a furnizat în avans informațiile necesare pentru efectuarea controalelor de risc asupra admisibilității mărfurilor. Controalele fiscale și cele privind respectarea politicii comerciale ar trebui, în principal, să fie efectuate de către biroul vamal în a cărui rază de competență se află sediul operatorului economic.
- (27) Normele în materie de declarații vamale și pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal ar trebui să fie modernizate și raționalizate și, în special, ar trebui să impună ca declarațiile vamale să fie, de regulă, întocmite pe cale electronică și să prevadă doar un singur tip de declarație simplificată.
- (28) Întrucât Convenția de la Kyoto revizuită încurajează depunerea, înregistrarea și controlul declarației vamale anterior sosirii mărfurilor și, mai mult, disocierea între locul de depunere a declarației și cel în care mărfurile se găsesc în mod fizic, este oportun să se prevadă o vămuire centralizată la locul unde este stabilit operatorul economic. Vămuirea centralizată ar trebui să includă posibilitatea de a utiliza declarațiile simplificate, amânarea datei de prezentare a unei declarații detaliate împreună cu documentele de însoțire, declarația periodică și amânarea plății.
- (29) Pentru a contribui la garantarea neutralității condițiilor concurențiale în întreaga Comunitate, este oportun să se stabilească, la nivel comunitar, normele care reglementează distrugerea sau alte moduri de eliminare a mărfurilor de către autoritățile vamale, care au fost prevăzute anterior în cadrul legislației naționale.
- (30) Este oportun să se prevadă norme comune și simple pentru regimuri specifice (tranzit, depozitare, destinație specifică și perfecționare), completate de un mic ansamblu de norme aplicabile fiecărei categorii de regim specific, pentru a simplifica alegerea unui regim adecvat de către operatorul economic, pentru a evita erorile și a reduce numărul de recuperări sau de rambursări ulterioare acordării liberului de vamă.

- (31) Ar trebui facilitată acordarea de autorizații de plasare sub mai multe regimuri specifice cu garanție unică și cu un singur birou de control și ar trebui să se aplice norme simple în ceea ce privește apariția unei datorii vamale în aceste cazuri. Principiul de bază ar trebui să fie cel conform căruia mărfurile plasate sub un regim specific sau produsele obținute din acestea se evaluează în momentul în care ia naștere datoria vamală. Cu toate acestea, ar trebuie să fie de asemenea posibil ca, în cazuri justificate din punct de vedere economic, să se evalueze mărfurile în momentul în care sunt plasate sub un regim specific. Aceleași principii ar trebui să se aplice manipulărilor obișnuite.
- (32) În conformitate cu măsurile suplimentare de securitate introduse în cod prin Regulamentul (CE) nr. 648/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁾, plasarea mărfurilor în zone libere ar trebui să devină un regim vamal, iar mărfurile ar trebui să fie supuse controlului vamal la intrare și controlului documentar.
- (33) Având în vedere că intenția de reexport nu mai este necesară, este oportun ca regimul de perfecționare activă să fuzioneze cu regimul de transformare sub control vamal și să se renunțe la regimul de perfecționare activă cu *draw-back*. Acest regim unic de perfecționare activă ar trebui să acopere, de asemenea, distrugerea, cu excepția cazului în care aceasta este efectuată de vamă sau sub supravegherea acesteia.
- (34) Măsurile de securitate privind mărfurile comunitare scoase din teritoriul vamal al Comunității ar trebui să se aplice, de asemenea, și la reexportul mărfurilor necomunitare. Aceleași reguli de bază ar trebui să se aplice tuturor tipurilor de mărfuri, cu posibilitatea unor excepții în cazul în care este necesar, în special pentru mărfurile care doar tranzitează teritoriul vamal al Comunității.
- (35) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.
- (36) Este oportun să se prevadă adoptarea de măsuri de punere în aplicare a prezentului cod. Aceste măsuri ar trebui adoptate în conformitate cu procedurile de gestionare și reglementare prevăzute la articolele 4 și 5 din Decizia 1999/468/CE.
- (37) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să definească criteriile și condițiile necesare pentru punerea în aplicare eficace a prezentului cod. Deoarece măsurile respective au un domeniu de aplicare general și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament sau să completeze prezentul regulament prin adăugarea de elemente noi neesențiale, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (38) În vederea asigurării unui proces decizional eficace, este oportun să se examineze aspectele referitoare la pregătirea unei poziții de adoptat de către Comunitate în cadrul comitetelor, al grupurilor de lucru și al grupurilor specializate instituite prin acordurile internaționale privind legislația vamală sau în temeiul acestor acorduri.
- (39) În scopul simplificării și raționalizării legislației vamale, o serie de dispoziții conținute în prezent în acte comunitare autonome au fost incluse în cod din motive de transparență.
- Prin urmare, regulamentele următoare, precum și Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, ar trebui abrogate:
- Regulamentul (CEE) nr. 3925/91 al Consiliului din 19 decembrie 1991 privind eliminarea controalelor și a formalităților aplicabile bagajelor de mână și bagajelor însoțitoare ale pasagerilor care efectuează un zbor intracomunitar, precum și bagajelor persoanelor care efectuează o traversare maritimă intracomunitară ⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1207/2001 al Consiliului din 11 iunie 2001 privind procedurile prevăzute de dispozițiile ce reglementează schimburile preferențiale între Comunitatea Europeană și anumite țări, destinate să faciliteze eliberarea sau întocmirea în Comunitate a dovezilor de origine și eliberarea unor autorizații de exportatori desemnați ⁽⁴⁾.
- (40) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume de a stabili norme și proceduri aplicabile mărfurilor introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Comunității, pentru o funcționare eficace a uniunii vamale în calitate de pilon central al pieței interne, nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de statele membre și pot fi îndeplinite prin urmare mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea respectivelor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

⁽¹⁾ JO L 117, 4.5.2005, p. 13.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

⁽³⁾ JO L 374, 31.12.1991, p. 4. Regulament modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 165, 21.6.2001, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 75/2008 (JO L 24, 29.1.2008, p. 1).

CUPRINS

		Pagina
TITLUL I	DISPOZIȚII GENERALE	7
CAPITOLUL 1	<i>Domeniul de aplicare a legislației vamale, misiunea vămii și definiții</i>	7
CAPITOLUL 2	<i>Drepturile și obligațiile persoanelor în ceea ce privește legislația vamală</i>	10
Secțiunea 1	Furnizarea de informații	10
Secțiunea 2	Reprezentarea în vamă	11
Secțiunea 3	Operatorul economic autorizat	12
Secțiunea 4	Decizii privind aplicarea legislației vamale	13
Secțiunea 5	Sancțiuni	15
Secțiunea 6	Căi de atac	15
Secțiunea 7	Controlul mărfurilor	16
Secțiunea 8	Păstrarea documentelor și a altor informații; redevențe și costuri	17
CAPITOLUL 3	<i>Conversii monetare și termene</i>	18
TITLUL II	FACTORII PE BAZA CĂRORA SE APLICĂ TAXELE LA IMPORT SAU LA EXPORT ȘI ALTE MĂSURI CU PRIVIRE LA SCHIMBUL DE MĂRFURI	18
CAPITOLUL 1	<i>Tariful vamal comun și clasificarea tarifară a mărfurilor</i>	18
CAPITOLUL 2	<i>Originea mărfurilor</i>	19
Secțiunea 1	Origine nepreferențială	19
Secțiunea 2	Origine preferențială	19
CAPITOLUL 3	<i>Valoarea în vamă a mărfurilor</i>	20
TITLUL III	DATORII VAMALE ȘI GARANȚII	21
CAPITOLUL 1	<i>Nașterea datoriei vamale</i>	21
Secțiunea 1	Datoria vamală la import	21
Secțiunea 2	Datoria vamală la export	22
Secțiunea 3	Dispoziții comune privind datoriile vamale care au luat naștere la import și la export	23
CAPITOLUL 2	<i>Garanția pentru o datorie vamală existentă sau potențială</i>	24
CAPITOLUL 3	<i>Recuperarea și plata taxelor și rambursarea și remiterea valorii taxelor la import și la export</i>	26
Secțiunea 1	Determinarea valorii taxelor la import sau la export, notificarea datoriei vamale și înscrierea în evidența contabilă	26
Secțiunea 2	Plata valorii taxelor la import sau la export	28
Secțiunea 3	Rambursarea și remiterea taxelor la import sau la export	30
CAPITOLUL 4	<i>Stingerea datoriei vamale</i>	31
TITLUL IV	MĂRFURI INTRODUSE PE TERITORIUL VAMAL AL COMUNITĂȚII	32
CAPITOLUL 1	<i>Declarația sumară de intrare</i>	32
CAPITOLUL 2	<i>Sosirea mărfurilor</i>	33
Secțiunea 1	Introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității	33
Secțiunea 2	Prezentarea, descărcarea și verificarea mărfurilor	35
Secțiunea 3	Formalități ulterioare prezentării	35
Secțiunea 4	Mărfuri transportate în regim de tranzit	35

TITLUL V	NORME GENERALE PRIVIND STATUTUL VAMAL, PLASAREA MĂRFURILOR SUB UN ANUMIT REGIM VAMAL, VERIFICAREA, LIBERUL DE VAMĂ ȘI DISPUNEREA ASUPRA MĂRFURILOR	36
CAPITOLUL 1	Statutul mărfurilor	36
CAPITOLUL 2	Plasarea mărfurilor sub un regim vamal	36
Secțiunea 1	Dispoziții generale	36
Secțiunea 2	Declarații vamale standard	37
Secțiunea 3	Declarații vamale simplificate	38
Secțiunea 4	Dispoziții aplicabile tuturor declarațiilor vamale	38
Secțiunea 5	Alte simplificări	39
CAPITOLUL 3	Verificarea și acordarea liberului de vamă	40
Secțiunea 1	Verificarea	40
Secțiunea 2	Liberul de vamă	41
CAPITOLUL 4	Dispunerea asupra mărfurilor	41
TITLUL VI	PUNEREA ÎN LIBERĂ CIRCULAȚIE ȘI EXONERAREA DE TAXE LA IMPORT	42
CAPITOLUL 1	Punerea în liberă circulație	42
CAPITOLUL 2	Exonerarea de taxe la import	42
Secțiunea 1	Mărfuri reintroduse	42
Secțiunea 2	Pescuitul maritim și produsele obținute din mare	43
Secțiunea 3	Măsuri de punere în aplicare	43
TITLUL VII	REGIMURI SPECIALE	43
CAPITOLUL 1	Dispoziții generale	43
CAPITOLUL 2	Tranzit	46
Secțiunea 1	Tranzitul extern și intern	46
Secțiunea 2	Tranzitul comunitar	47
CAPITOLUL 3	Antrepozitare	47
Secțiunea 1	Dispoziții comune	47
Secțiunea 2	Depozitare temporară	48
Secțiunea 3	Antrepozitare vamală	49
Secțiunea 4	Zone libere	49
CAPITOLUL 4	Destinații speciale	50
Secțiunea 1	Admitere temporară	50
Secțiunea 2	Destinația finală	51
CAPITOLUL 5	Perfecționarea	51
Secțiunea 1	Dispoziții generale	51
Secțiunea 2	Perfecționarea activă	52
Secțiunea 3	Perfecționarea pasivă	52
TITLUL VIII	IEȘIREA MĂRFURILOR DE PE TERITORIUL VAMAL AL COMUNITĂȚII	53
CAPITOLUL 1	Mărfurile care părăsesc teritoriul vamal	53
CAPITOLUL 2	Export și reexport	54
CAPITOLUL 3	Exonerarea de taxe la export	55
TITLUL IX	COMITETUL CODULUI VAMAL ȘI DISPOZIȚII FINALE	56
CAPITOLUL 1	Comitetul codului vamal	56
CAPITOLUL 2	Dispoziții finale	56
ANEXĂ	TABELE DE CORESPONDENȚĂ	58

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL 1

**Domeniul de aplicare a legislației vamale, misiunea
vămii și definiții**

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament instituie Codul Vamal Comunitar, denumit în continuare „codul”, care stabilește normele și procedurile generale aplicabile mărfurilor introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Comunității.

Fără a aduce atingere convențiilor și legislației internaționale, respectiv legislației comunitare în alte domenii, codul se aplică uniform la nivelul întregului teritoriu vamal al Comunității.

(2) Anumite dispoziții ale legislației vamale se pot aplica și în afara teritoriului vamal al Comunității, în cadrul reglementărilor specifice sau al convențiilor internaționale.

(3) Anumite dispoziții ale legislației vamale, inclusiv simplificările pe care le prevede, se aplică schimburilor comerciale cu mărfuri între părți ale teritoriului vamal comunitar în care se aplică dispozițiile Directivei 2006/112/CE și acele părți ale acestui teritoriu în care nu se aplică dispozițiile menționate sau schimburilor comerciale între părți ale acestui teritoriu în care nu se aplică dispozițiile menționate.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, care stabilesc dispozițiile menționate la primul paragraf și formalitățile simplificate pentru punerea în aplicare a acestora, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4). Aceste măsuri țin cont, de asemenea, de circumstanțele specifice ale comerțului cu mărfuri care implică un singur stat membru.

Articolul 2

Misiunea autorităților vamale

Autoritățile vamale sunt responsabile în primul rând de supravegherea comerțului internațional al Comunității, contribuind astfel la un comerț echitabil și deschis, la punerea în aplicare a dimensiunii exterioare a pieței interne, a politicii comerciale comune a Comunității și a celorlalte politici comunitare comune cu un impact asupra comerțului, precum și la securitatea de ansamblu a lanțului de aprovizionare. Autoritățile vamale instituie măsuri care vizează, în special, următoarele:

- (a) protejarea intereselor financiare ale Comunității și ale statelor membre ale acesteia;
- (b) protejarea Comunității de comerțul inechitabil și ilegal și încurajarea activităților economice legitime;

(c) garantarea securității și siguranței Comunității și a rezidenților acesteia, protecția mediului, în cooperare strânsă cu alte autorități, dacă este cazul;

(d) menținerea unui echilibru adecvat între controalele vamale și facilitarea comerțului legitim.

Articolul 3

Teritoriul vamal

(1) Teritoriul vamal al Comunității cuprinde teritoriile următoare, inclusiv apele lor teritoriale și interioare, respectiv spațiul lor aerian:

- teritoriul Regatului Belgiei;
- teritoriul Republicii Bulgaria;
- teritoriul Republicii Cehe;
- teritoriul Regatului Danemarcei, cu excepția insulelor Feroe și a Groenlandei;
- teritoriul Republicii Federale Germania, cu excepția insulelor Helgoland și a teritoriului Büsingen (Tratatul din 23 noiembrie 1964 între Republica Federală Germania și Confederația Elvețiană);
- teritoriul Republicii Estonia;
- teritoriul Irlandei;
- teritoriul Republicii Elene;
- teritoriul Regatului Spaniei, cu excepția teritoriilor Ceuta și Melilla;
- teritoriul Republicii Franceze, exceptând Noua Caledonie, Mayotte, Saint-Pierre și Miquelon, Wallis și Futuna, Polinezia Franceză și Teritoriile australe și antarctice franceze;
- teritoriul Republicii Italiene, cu excepția municipalităților Livigno și Campione d'Italia și a apelor naționale ale lacului Lugano, cuprinse între țărni și frontierele politice ale zonei situate între Ponte Tresa și Porto Ceresio;
- teritoriul Republicii Cipru, în conformitate cu dispozițiile Actului de aderare din 2003;
- teritoriul Republicii Letonia;
- teritoriul Republicii Lituania;
- teritoriul Marelui Ducat al Luxemburgului;
- teritoriul Republicii Ungare;
- teritoriul Maltei;
- teritoriul Regatului Țărilor de Jos în Europa;
- teritoriul Republicii Austria;
- teritoriul Republicii Polone;
- teritoriul Republicii Portugheze;

- teritoriul României;
- teritoriul Republicii Slovenia;
- teritoriul Republicii Slovace;
- teritoriul Republicii Finlanda;
- teritoriul Regatului Suediei;
- teritoriul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și Insulele Canalului și Insula Man.

(2) Având în vedere convențiile și tratatele care le sunt aplicabile, teritoriile următoare, inclusiv apele teritoriale și interioare ale acestora și spațiul lor aerian, situate în afara teritoriilor statelor membre, sunt considerate ca făcând parte din teritoriul vamal al Comunității:

(a) FRANȚA

Teritoriul Monaco, astfel cum este definit prin Convenția vamală semnată la Paris la 18 mai 1963 [*Journal Officiel de la République Française* (Jurnalul Oficial al Republicii Franceze) din 27 septembrie 1963, p. 8679];

(b) CIPRU

Teritoriul zonelor aflate sub suveranitate britanică Akrotiri și Dhekelia, astfel cum sunt definite în Tratatul de constituire a Republicii Cipru, semnat la Nicosia la 16 august 1960 [*United Kingdom Treaty Series* No 4 (1961) Cmnd. 1252].

Articolul 4

Definiții

În sensul prezentului cod, se aplică următoarele definiții:

1. prin „autorități vamale” se înțelege administrațiile vamale ale statelor membre responsabile pentru aplicarea legislației vamale și orice alte autorități abilitate, prin legislația națională, să aplice anumite dispoziții vamale;
2. prin „legislație vamală” se înțelege ansamblul de dispoziții format din următoarele:
  - (a) codul și dispozițiile adoptate la nivel comunitar și, după caz, la nivel național, pentru a asigura punerea în aplicare a acestuia;
  - (b) Tariful Vamal Comun;
  - (c) dispozițiile de instituire a unui sistem comunitar de exonerare de la plata taxelor vamale;
  - (d) acordurile internaționale care conțin dispoziții vamale, în măsura în care acestea sunt aplicabile în Comunitate;
3. prin „controale vamale” se înțelege operațiunile specifice efectuate de autoritățile vamale în scopul asigurării aplicării corecte a legislației vamale sau a altor dispoziții care reglementează intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul, antrepoziția și destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Comunității și alte teritorii și staționarea și circulația pe teritoriul vamal a mărfurilor necomunitare și a mărfurilor plasate sub regimul de destinație finală;
4. prin „persoană” se înțelege o persoană fizică, o persoană juridică sau orice asocieră de persoane care nu este persoană juridică, dar care este recunoscută în conformitate cu legislația comunitară sau națională ca având capacitatea de a încheia acte juridice;
5. prin „operator economic” se înțelege o persoană care desfășoară, în cadrul activității sale profesionale, activități reglementate de legislația vamală;
6. prin „reprezentant vamal” se înțelege o persoană desemnată de o altă persoană pentru a îndeplini operațiunile și formalitățile prevăzute de legislația vamală în relația acesteia cu autoritățile vamale;
7. prin „risc” se înțelege probabilitatea producerii, la intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul sau destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Comunității și țările sau teritoriile situate în afara acestui teritoriu sau la staționarea mărfurilor care nu au statut comunitar, a unui eveniment care ar avea unul dintre următoarele rezultate:
  - (a) împiedică aplicarea corectă a măsurilor comunitare sau naționale;
  - (b) compromite interesele financiare ale Comunității sau ale statelor membre;
  - (c) constituie o amenințare pentru securitatea și siguranța Comunității și a rezidenților acesteia, pentru sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori;
8. prin „formalități vamale” se înțelege ansamblul operațiunilor care trebuie îndeplinite de către persoanele implicate și autoritățile vamale în vederea respectării legislației vamale;
9. prin „declarație sumară” (declarația sumară de intrare și declarația sumară de ieșire) se înțelege documentul prin care o persoană informează autoritățile vamale, sub forma și în modalitatea prevăzute, anterior sau chiar în momentul evenimentului respectiv, că sunt introduse sau scoase mărfuri în sau din teritoriul Comunității;
10. prin „declarație vamală” se înțelege actul prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal, menționând, dacă este cazul, procedura specifică care urmează să fie aplicată;
11. prin „declarant” se înțelege persoana care depune o declarație sumară sau o notificare vamală de reexport sau întocmește o declarație vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală;
12. prin „regim vamal” se înțelege unul dintre regimurile următoare sub care pot fi plasate mărfurile în conformitate cu prezentul cod:
  - (a) punerea în liberă circulație;

- (b) regimuri speciale;
- (c) export;
13. prin „datorie vamală” se înțelege obligația unei persoane de a plăti cuantumul taxelor la import și la export care se aplică unor mărfuri specifice în conformitate cu legislația vamală în vigoare;
14. prin „debitor” se înțelege orice persoană care răspunde pentru o datorie vamală;
15. prin „taxe la import” se înțelege taxele vamale care trebuie plătite la importul de mărfuri;
16. prin „taxe la export” se înțelege taxele vamale care trebuie plătite la exportul de mărfuri;
17. prin „statut vamal” se înțelege statutul unei mărfi ca fiind marfă comunitară sau necomunitară;
18. prin „mărfuri comunitare” se înțelege mărfurile care aparțin uneia dintre următoarele categorii:
- (a) mărfuri produse în întregime pe teritoriul vamal al Comunității și care nu conțin mărfuri importate din țări sau teritorii situate în afara teritoriului vamal al Comunității. Mărfurile produse în întregime pe teritoriul vamal al Comunității nu au statutul vamal de mărfuri comunitare dacă sunt obținute din mărfuri plasate sub regim de tranzit extern, antrepozitare vamală, admitere temporară sau perfecționare activă în cazurile determinate în conformitate cu articolul 101 alineatul (2) litera (c);
- (b) mărfuri care intră pe teritoriul vamal al Comunității provenind din țări sau teritorii care nu fac parte din acest teritoriu și care au fost puse în liberă circulație;
- (c) mărfuri obținute sau produse pe teritoriul vamal al Comunității, fie exclusiv din mărfuri menționate la litera (b), fie din mărfuri menționate la literele (a) și (b);
19. prin „mărfuri necomunitare” se înțelege mărfuri altele decât cele menționate la punctul 18 sau care și-au pierdut statutul vamal de mărfuri comunitare;
20. prin „gestionarea riscurilor” se înțelege determinarea sistematică a riscurilor și punerea în aplicare a tuturor măsurilor necesare pentru a limita expunerea la riscuri. Aceasta include activități, cum ar fi colectarea de date și informații, analiza și evaluarea riscurilor, determinarea și luarea măsurilor necesare, respectiv supravegherea și reexaminarea periodică a procesului și a rezultatelor obținute, pe baza surselor și a strategiilor internaționale, comunitare și naționale;
21. prin „liber de vamă” se înțelege actul prin care autoritățile vamale pun mărfurile la dispoziție în scopul prevăzut de regimul vamal sub care acestea au fost plasate;
22. prin „supravegherea de către autoritățile vamale” se înțelege acțiunile întreprinse, în general, de autoritățile vamale pentru a asigura respectarea reglementărilor vamale și, când este cazul, a altor dispoziții aplicabile mărfurilor aflate sub supraveghere vamală;
23. prin „rambursare” se înțelege restituirea taxelor la import sau la export care au fost achitate;
24. prin „remitere” se înțelege exonerarea de la plata taxelor la import sau la export care nu au fost achitate;
25. prin „produse compensatoare” se înțelege mărfurile plasate sub un regim de perfecționare și care au fost supuse operațiilor de perfecționare;
26. prin „persoană stabilită pe teritoriul vamal al Comunității” se înțelege:
- (a) în cazul unei persoane fizice, orice persoană care are reședința obișnuită pe teritoriul vamal al Comunității;
- (b) în cazul unei persoane juridice sau al unei asocieri de persoane, orice persoană care are sediul social legal, administrația centrală sau un sediu stabil pe teritoriul vamal al Comunității;
27. prin „prezentarea mărfurilor în vamă” se înțelege înștiințarea autorităților vamale asupra sosirii mărfurilor la biroul vamal sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de autoritățile vamale și punerea mărfurilor la dispoziția acestora pentru a efectua controale vamale;
28. prin „titularul mărfurilor” se înțelege persoana care este proprietarul mărfurilor sau care este titularul unui drept similar de dispoziție cu privire la acestea sau care are controlul fizic asupra lor;
29. prin „titularul regimului” se înțelege persoana care face declarația vamală sau în numele căreia s-a făcut declarația vamală sau persoana căreia i-au fost transferate drepturile și obligațiile persoanei menționate anterior în privința regimului vamal;
30. prin „măsuri de politică comercială” se înțelege măsurile netarifare stabilite în cadrul politicii comerciale comune, sub forma unor dispoziții comunitare care reglementează comerțul internațional de mărfuri;
31. prin „operațiuni de perfecționare” se înțelege oricare dintre operațiunile următoare:
- (a) prelucrarea mărfurilor, inclusiv montajul, asamblarea sau adaptarea acestora la alte mărfuri;
- (b) perfecționarea mărfurilor;
- (c) distrugerea mărfurilor;
- (d) repararea mărfurilor, inclusiv restaurarea și punerea acestora la punct;

- (e) utilizarea mărfurilor care nu sunt incluse în produsele compensatoare, dar care permit sau facilitează obținerea acestor produse, chiar în cazul în care ele dispar complet sau parțial în cursul perfecționării (accesorii de producție);
32. prin „rata de randament” se înțelege cantitatea sau procentul de produse compensatoare obținute prin perfecționarea unei cantități determinate de mărfuri plasate sub un regim de perfecționare;
33. prin „mesaj” se înțelege o comunicare într-un format stabilit care conține datele transmise între persoane, birouri sau autorități prin folosirea tehnologiei informației și a rețelilor informatice.

CAPITOLUL 2

Drepturile și obligațiile persoanelor în ceea ce privește legislația vamală

Secțiunea 1

Furnizarea de informații

Articolul 5

Schimbul și stocarea datelor

(1) Toate schimburile de date, documente însoțitoare, decizii și notificări între autoritățile vamale sau între operatorii economici și autoritățile vamale, în conformitate cu legislația vamală, și stocarea acestor date, în conformitate cu legislația vamală, se efectuează prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care prevăd derogări de la primul paragraf sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Aceste măsuri definesc cazurile și condițiile în care informațiile solicitate pot fi comunicate pe suport pe hârtie sau prin alte operații decât schimbul electronic de date, ținând cont, în special, de următoarele:

- (a) posibilitatea de avarie temporară a sistemelor informatice ale autorităților vamale;
- (b) posibilitatea de avarie temporară a sistemelor informatice ale operatorului economic;
- (c) convenții și acorduri internaționale care prevăd utilizarea de documente pe suport pe hârtie;
- (d) călători care nu dispun de acces direct la sisteme informatice sau de un mijloc de comunicare a informațiilor pe cale electronică;

(e) necesități practice de formulare a declarațiilor verbal sau prin orice altă modalitate.

(2) Cu excepția cazurilor în care este altfel specificat de legislația vamală, Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsuri care prevăd următoarele:

- (a) mesajele care urmează să fie schimbate între birourile vamale, în vederea punerii în aplicare a legislației vamale;
- (b) ansamblul de date și de formate comune ale mesajelor care urmează să fie schimbate în conformitate cu legislația vamală.

Datele menționate la primul paragraf litera (b) conțin elementele necesare pentru analiza de risc și aplicarea corectă a controlului vamal prin utilizarea, dacă este cazul, a normelor și a practicilor comerciale internaționale.

Articolul 6

Protecția datelor

(1) Toate informațiile de natură confidențială sau furnizate cu titlu confidențial, obținute de autoritățile vamale în cadrul îndeplinirii sarcinilor lor, intră sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional. Aceste informații nu se divulgă de către autoritățile competente, cu excepția cazurilor menționate la articolul 26 alineatul (2), decât cu permisiunea expresă a persoanei sau a autorității care le-a furnizat.

Cu toate acestea, astfel de informații pot fi divulgate fără permisiune în cazul în care autoritățile vamale sunt obligate sau autorizate în acest sens, în conformitate cu reglementările în vigoare, în special în ceea ce privește protecția datelor sau în legătură cu procedurile judiciare.

(2) Comunicarea datelor confidențiale autorităților vamale sau altor autorități competente ale țărilor sau teritoriilor situate în afara teritoriului vamal al Comunității este permisă doar în cadrul unui acord internațional care garantează un nivel adecvat de protecție a datelor.

(3) Divulgarea sau comunicarea informațiilor se efectuează cu respectarea în întregime a dispozițiilor în vigoare privind protecția datelor.

Articolul 7

Schimbul de informații suplimentare între autoritățile vamale și operatorii economici

(1) Autoritățile vamale și operatorii economici pot schimba orice informații care nu sunt în mod expres prevăzute de legislația vamală, în special în scopul cooperării reciproce în vederea determinării și combaterii riscurilor. Acest schimb se poate realiza în cadrul unui acord scris și poate include accesarea sistemelor informatice ale operatorilor economici de către autoritățile vamale.

(2) Orice informație furnizată de către o parte celeilalte părți în cadrul cooperării menționate la alineatul (1) se consideră a fi confidențială, dacă cele două părți nu convin altfel.

Articolul 8

Furnizarea de informații de către autoritățile vamale

(1) Orice persoană poate solicita autorităților vamale informații privind aplicarea legislației vamale. O astfel de solicitare poate fi refuzată în cazul în care nu se raportează la o activitate în materie de comerț internațional de mărfuri care este avută în vedere în mod efectiv.

(2) Autoritățile vamale mențin un dialog permanent cu operatorii economici și cu alte autorități implicate în comerțul internațional de mărfuri. Acestea promovează transparența punând la dispoziție, gratuit, în măsura posibilului, și prin intermediul internetului, legislația vamală, deciziile administrative generale și formularele de cerere.

Articolul 9

Furnizarea de informații autorităților vamale

(1) Orice persoană implicată direct sau indirect în îndeplinirea formalităților vamale sau în controalele vamale furnizează autorităților vamale, la cererea acestora și în termenul fixat, totalitatea documentelor și a informațiilor solicitate, într-o formă adecvată, și întreaga asistență necesară pentru îndeplinirea formalităților sau efectuarea controalelor.

(2) La depunerea unei declarații sumare sau a unei declarații vamale, a unei notificări sau la depunerea unei cereri de autorizare sau a oricărei alte decizii, persoana în cauză răspunde pentru:

- (a) corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în această declarație, notificare sau cerere;
- (b) autenticitatea documentelor depuse sau puse la dispoziție;
- (c) dacă este cazul, respectarea tuturor obligațiilor referitoare la plasarea mărfurilor respective sub regimul vamal în cauză sau la executarea operațiunilor autorizate.

Primul paragraf se aplică, de asemenea, furnizării sub orice altă formă a oricărei informații solicitate de către autoritățile vamale sau comunicate acestora din urmă.

În cazul în care depunerea declarației sau a notificării, prezentarea cererii sau furnizarea informațiilor se face de către un reprezentant vamal al persoanei în cauză, reprezentantul vamal se află și el sub incidența obligațiilor prevăzute la primul paragraf.

Articolul 10

Sistemele electronice

(1) Statele membre cooperează cu Comisia în vederea elaborării, întreținerii și exploatarei sistemelor electronice comune destinate schimbului de date între birourile vamale, respectiv înregistrării și evidenței comune a dosarelor privind, în special:

- (a) operatorii economici implicați direct sau indirect în îndeplinirea formalităților vamale;
  - (b) cererile și autorizațiile privind regimul vamal sau statutul de operator economic autorizat;
  - (c) cererile și deciziile speciale emise în conformitate cu articolul 20;
  - (d) gestionarea comună a riscurilor, menționată la articolul 25.
- (2) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, care stabilesc următoarele:
- (a) formatul și conținutul standard al datelor de înregistrat;
  - (b) modalitățile de întreținere a acestor date de către autoritățile vamale ale statelor membre;
  - (c) normele privind accesul la aceste date de către:
    - (i) operatorii economici;
    - (ii) alte autorități competente,

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Secțiunea 2

Reprezentarea în vamă

Articolul 11

Reprezentantul vamal

(1) Orice persoană poate desemna un reprezentant vamal.

Această reprezentare poate fi directă, caz în care reprezentantul vamal acționează în numele și în contul unei alte persoane, sau indirectă, caz în care reprezentantul vamal acționează în nume propriu, dar în contul unei alte persoane.

Reprezentantul vamal trebuie să fie stabilit pe teritoriul vamal al Comunității.

(2) Statele membre pot defini, în conformitate cu dreptul comunitar, condițiile în care un reprezentant vamal poate furniza servicii în statul membru în care este stabilit. Cu toate acestea, fără a aduce atingere aplicării unor criterii mai puțin stricte de către statul membru în cauză, un reprezentant vamal care îndeplinește criteriile stabilite la articolul 14 literele (a)-(d) are dreptul să presteze astfel de servicii într-un alt stat membru decât cel în care este stabilit.

(3) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, care stabilesc, în special, următoarele:

- (a) condițiile în care se poate face derogare de la obligația menționată la alineatul (1) al treilea paragraf;
- (b) condițiile în care se poate acorda și justifica dreptul menționat la alineatul (2);
- (c) orice măsuri suplimentare în vederea punerii în aplicare a prezentului articol,

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Articolul 12

Împuternicirea

(1) În raporturile cu autoritățile vamale, reprezentantul vamal declară că acționează pentru persoana reprezentată și precizează dacă este vorba de o reprezentare directă sau indirectă.

Persoana care nu declară că acționează în calitate de reprezentant vamal sau care declară că acționează în calitate de reprezentant vamal, fără a fi împuternicită să facă aceasta, este considerată a acționa în nume propriu și în contul său.

(2) Autoritățile vamale pot cere oricărei persoane care declară că acționează în calitate de reprezentant vamal să facă dovada împuternicirii sale de către persoana pe care o reprezintă.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care prevăd derogări de la primul paragraf sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Secțiunea 3

Operatorul economic autorizat

Articolul 13

Cererea și autorizarea

(1) Orice operator economic stabilit pe teritoriul vamal al Comunității și care îndeplinește condițiile enunțate la articolele 14 și 15 poate să solicite statutul de operator economic autorizat.

Acest statut este acordat de către autoritățile vamale, după o consultare cu alte autorități competente, dacă este cazul, și face obiectul unei supravegheri permanente.

(2) Statutul de operator economic autorizat cuprinde două tipuri de autorizări: operator economic autorizat „simplificare vamală” și operator economic autorizat „securitate și siguranță”.

Primul tip de autorizare le permite operatorilor economici să beneficieze de anumite simplificări în conformitate cu legislația vamală. În temeiul celui de-al doilea tip de autorizare, titularul acesteia are dreptul la facilități în materie de securitate și siguranță.

Ambele tipuri de autorizații pot fi deținute în același timp.

(3) Sub rezerva articolelor 14 și 15, statutul de operator economic autorizat este recunoscut de către autoritățile vamale ale tuturor statelor membre, fără a aduce atingere controalelor vamale.

(4) Autoritățile vamale, pe baza recunoașterii statutului de operator economic autorizat și cu condiția ca dispozițiile privind un anumit tip de simplificare prevăzută în legislația vamală să fie îndeplinite, autorizează operatorul să beneficieze de această simplificare.

(5) Statutul de operator economic autorizat poate fi suspendat sau retras conform condițiilor definite la articolul 15 alineatul (1) litera (g).

(6) Operatorul economic autorizat informează autoritățile vamale cu privire la orice eveniment intervenit după acordarea acestui statut și care este susceptibil de a avea un impact asupra continuării sau conținutului acestuia.

Articolul 14

Acordarea statutului

Criteriile pentru acordarea statutului de operator economic autorizat sunt următoarele:

- (a) antecedente satisfăcătoare privind respectarea obligațiilor vamale și fiscale;
- (b) utilizarea unui sistem satisfăcător de gestionare a registrelor comerciale și, dacă este cazul, a documentelor de transport, care să permită efectuarea adecvată a controalelor vamale;
- (c) dovada solvabilității financiare;
- (d) în conformitate cu articolul 13 alineatul (2), în cazul în care operatorul economic autorizat urmărește să beneficieze de simplificările prevăzute în conformitate cu legislația vamală, standardele practice de competență sau calificările profesionale care sunt în legătură directă cu activitatea desfășurată;
- (e) în conformitate cu articolul 13 alineatul (2), în cazul în care operatorul economic autorizat dorește să beneficieze de facilitățile în ceea ce privește controalele vamale privind securitatea și siguranța, standardele de securitate și siguranță relevante.

Articolul 15

Măsuri de punere în aplicare

(1) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, prin care se stabilesc următoarele:

- (a) acordarea statutului de operator economic autorizat;

- (b) cazurile în care se procedează la reexaminarea statutului de operator economic autorizat;
- (c) acordarea autorizațiilor pentru utilizarea procedurilor simplificate de către operatorii economici autorizați;
- (d) identificarea autorității vamale competente pentru acordarea acestui statut și a acestor autorizații;
- (e) tipul și limitele facilităților care pot fi acordate operatorilor economici autorizați în ceea ce privește controalele vamale referitoare la securitate și siguranță;
- (f) consultarea cu alte autorități vamale și furnizarea de informații acestor autorități;
- (g) condițiile în care statutul de operator economic autorizat poate fi suspendat sau revocat;
- (h) condițiile în care se poate deroga de la obligația de a fi stabilit pe teritoriul vamal al Comunității pentru anumite categorii de operatori economici autorizați, luându-se în considerare, în special, acordurile internaționale încheiate,

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

- (2) Aceste măsuri iau în considerare elementele următoare:
  - (a) normele adoptate în temeiul articolului 25 alineatul (3);
  - (b) participarea cu titlu profesional la activități acoperite de legislația vamală;
  - (c) existența unor standarde practice de competență sau calificări profesionale în legătură directă cu activitatea desfășurată;
  - (d) operatorul economic titular al unui certificat recunoscut la nivel internațional, eliberat pe baza convențiilor internaționale relevante.

Secțiunea 4

Decizii privind aplicarea legislației vamale

Articolul 16

Dispoziții generale

- (1) În cazul în care o persoană solicită autorităților vamale să ia o decizie privind aplicarea legislației vamale, aceasta furnizează toate informațiile necesare acestor autorități în scopul luării deciziei respective.

O decizie privind mai multe persoane poate, de asemenea, să fie solicitată și adoptată în conformitate cu condițiile prevăzute de legislația vamală.

- (2) Decizia menționată la alineatul (1) este adoptată și notificată solicitantului fără întârziere și cel târziu în termen de patru luni de la data primirii de către autoritățile vamale a tuturor informațiilor necesare pentru adoptarea acestei decizii, cu excepția cazului în care legislația vamală prevede altfel.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritățile vamale nu sunt în măsură să respecte acest termen, acestea vor informa solicitantul înainte de expirarea acestui termen, indicând motivele care justifică depășirea acestuia, respectiv noul termen estimat ca fiind necesar pentru luarea deciziei în cauză.

- (3) Această decizie produce efecte de la data la care este primită de către solicitant sau la care se consideră că a fost primită, cu excepția cazului în care dispozițiile deciziei sau legislația vamală nu prevăd altfel. Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 24 alineatul (2), deciziile luate de către autoritățile vamale sunt executorii de la acea dată.

- (4) Anterior luării unei decizii susceptibile de a avea consecințe nefavorabile pentru persoana sau persoanele căreia/căroră se adresează, autoritățile vamale informează persoana sau persoanele în cauză cu privire la aspectele pe baza cărora intenționează să ia decizia. Persoana sau persoanele interesate au posibilitatea să-și exprime punctul de vedere într-un termen determinat de la data comunicării aspectelor mai sus amintite.

La expirarea acestei perioade, persoanele interesate sunt informate, într-o formă corespunzătoare, cu privire la decizia adoptată și la motivele pe care se întemeiază aceasta. Decizia menționează calea de atac prevăzută la articolul 23.

- (5) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, prin care se stabilesc următoarele:

- (a) cazurile și condițiile în care alineatul (4) primul paragraf nu se aplică;
- (b) termenul menționat la alineatul (4) primul paragraf,

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

- (6) Fără a aduce atingere dispozițiilor din alte domenii, care precizează cazurile și condițiile în care deciziile sunt lovite de nulitate relativă sau de nulitate absolută, autoritățile vamale care au adoptat o decizie o pot anula, modifica sau revoca în orice moment, în cazul în care aceasta nu este conformă cu legislația vamală.

- (7) Cu excepția cazului în care o autoritate vamală acționează în calitate de autoritate judiciară, dispozițiile alineatelor (3), (4) și (6) din prezentul articol și dispozițiile articolelor 17, 18 și 19 se aplică, de asemenea, deciziilor adoptate de către autoritățile vamale, fără solicitarea prealabilă a persoanei interesate, și, în special, notificării privind datoria vamală, astfel cum se prevede la articolul 67 alineatul (3).

Articolul 17

Valabilitatea deciziilor la nivel comunitar

Dacă nu este altfel prevăzut sau specificat, deciziile adoptate de către autoritățile vamale pe baza legislației vamale sau în scopul aplicării acesteia din urmă sunt aplicabile pe întreg teritoriul vamal al Comunității.

Articolul 18

Anularea deciziilor favorabile

(1) Autoritățile vamale anulează o decizie favorabilă persoanei interesate în cazul în care toate condițiile de mai jos sunt îndeplinite:

- (a) decizia a fost eliberată pe baza unor informații inexacte sau incomplete;
- (b) solicitantul știa sau ar fi trebuit să știe că informațiile erau inexacte sau incomplete;
- (c) decizia ar fi fost diferită în cazul în care informațiile ar fi fost exacte și complete.

(2) Anularea deciziei se comunică persoanei căreia i se adresează.

(3) Anularea produce efecte de la data la care decizia inițială a produs efecte, cu excepția cazului în care se specifică altfel în decizie în conformitate cu legislația vamală.

(4) Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de gestionare menționată la articolul 184 alineatul (3), măsurile necesare punerii în aplicare a prezentului articol, în special în privința deciziilor care se adresează mai multor persoane.

Articolul 19

Revocarea și modificarea deciziilor favorabile

(1) O decizie favorabilă este revocată sau modificată în cazul în care, în alte cazuri decât cele menționate la articolul 18, una sau mai multe condiții prevăzute pentru emiterea acesteia nu mai sunt îndeplinite.

(2) Dacă nu se specifică altfel în legislația vamală, o decizie favorabilă care se adresează mai multor persoane nu poate fi revocată decât în privința acelei persoane care nu se conformează obligațiilor care îi revin prin această decizie.

(3) Revocarea sau modificarea deciziei se comunică persoanei căreia i se adresează.

(4) Articolul 16 alineatul (3) se aplică în caz de revocare sau de modificare a deciziei.

Cu toate acestea, în cazuri excepționale în care interesele legitime ale persoanei căreia i se adresează decizia o cer, autoritățile vamale pot amâna data la care revocarea sau modificarea produc efecte.

(5) Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de gestionare menționată la articolul 184 alineatul (3), măsurile necesare punerii în aplicare a prezentului articol, în special în privința deciziilor care se adresează mai multor persoane.

Articolul 20

Decizii cu privire la informațiile obligatorii

(1) Autoritățile vamale emit, în baza unei solicitări oficiale, decizii referitoare la informațiile tarifare obligatorii, denumite în continuare „decizii ITO”, sau decizii referitoare la informațiile obligatorii în materie de origine, denumite în continuare „decizii IOO”.

O astfel de solicitare se respinge în oricare dintre următoarele situații:

(a) în cazul în care cererea este depusă sau a fost deja depusă, la același sau la alt birou vamal, de către titularul deciziei sau în contul acestuia, pentru aceleași mărfuri și, în ceea ce privește deciziile IOO, în aceleași circumstanțe care au condus la atribuirea originii;

(b) în cazul în care cererea nu are legătură cu utilizarea deciziei ITO sau IOO sau cu utilizarea regimului vamal.

(2) Deciziile ITO și IOO nu sunt obligatorii decât în ceea ce privește clasificarea tarifară sau determinarea originii mărfurilor.

Aceste decizii obligă autoritățile vamale față de titularul deciziei doar în privința mărfurilor pentru care formalitățile vamale sunt îndeplinite după data de la care decizia produce efecte.

Deciziile obligă pe titularul deciziei față de autoritățile vamale doar de la data la care notificarea privind decizia este primită sau este considerată a fi primită.

(3) Deciziile ITO și IOO sunt valabile pe o perioadă de trei ani de la data la care decizia produce efecte.

(4) Pentru punerea în aplicare a unei decizii ITO sau IOO în cadrul unui regim vamal, titularul deciziei trebuie să fie în măsură să dovedească:

(a) în cazul unei decizii ITO, că mărfurile declarate corespund în toate privințele cu cele menționate în decizie;

(b) în cazul unei decizii IOO, că mărfurile în cauză și circumstanțele care au condus la atribuirea originii corespund în toate privințele cu mărfurile și circumstanțele menționate în decizie.

(5) Prin derogare de la articolul 16 alineatul (6) și articolul 18, deciziile ITO și IOO sunt anulate în cazul în care sunt fondate pe informații inexacte sau incomplete furnizate de către solicitant.

(6) Deciziile ITO și IOO se revocă în conformitate cu articolul 16 alineatul (6) și cu articolul 19.

Acestea nu pot fi modificate.

(7) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile necesare punerii în aplicare a alineatelor (1)-(5) din prezentul articol.

(8) Fără a aduce atingere articolului 19, măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, prin care se stabilesc:

- (a) condițiile și momentul de la care decizia ITO sau IOO încetează să mai fie valabilă;
- (b) condițiile și perioada pentru care o decizie menționată la litera (a) mai poate fi invocată pentru contracte ferme și definitive bazate pe decizie și încheiate înainte ca încetarea valabilității să se fi produs;
- (c) condițiile în care Comisia poate emite decizii care să solicite statelor membre revocarea sau amendarea unei decizii referitoare la informațiile obligatorii și care conține informații obligatorii diferite de cele din alte decizii în aceeași materie,

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

(9) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, privind condițiile în care pot fi emise alte decizii referitoare la informațiile obligatorii, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Secțiunea 5

Sancțiuni

Articolul 21

Aplicarea sancțiunilor

(1) Fiecare stat membru prevede sancțiuni în caz de încălcare a legislației vamale comunitare. Aceste sancțiuni sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) În cazul în care se aplică sancțiuni administrative, acestea pot lua, *inter alia*, una sau ambele forme de mai jos:

- (a) o sancțiune pecuniară aplicată de autoritățile vamale, inclusiv o tranzație aplicată în locul unei sancțiuni penale, dacă este cazul;
- (b) revocarea, suspendarea sau modificarea oricărei autorizații deținute de persoana în cauză.

(3) Statele membre informează Comisia, în termen de șase luni de la data aplicării prezentului articol, determinată în conformitate cu articolul 188 alineatul (2), asupra dispozițiilor naționale în vigoare, astfel cum se prevede la alineatul (1), și îi comunică fără întârziere orice modificare ulterioară care le afectează.

Secțiunea 6

Căi de atac

Articolul 22

Hotărâri pronunțate de o autoritate judiciară

Articolele 23 și 24 nu se aplică căilor de atac introduse în vederea anulării, revocării sau modificării unei hotărâri referitoare la aplicarea legislației vamale, luată de o autoritate judiciară sau de autoritățile vamale în exercitarea atribuțiilor jurisdicționale.

Articolul 23

Dreptul la o cale de atac

(1) Orice persoană are dreptul de a introduce o cale de atac împotriva deciziilor privind aplicarea legislației vamale, luate de autoritățile vamale și care o privesc direct și individual.

Orice persoană care a solicitat o decizie autorităților vamale, dar care nu a obținut o decizie referitor la această solicitare în termenul prevăzut la articolul 16 alineatul (2), are de asemenea dreptul să introducă o cale de atac.

(2) Dreptul la o cale de atac poate fi exercitat în cel puțin două etape:

- (a) în prima etapă, în fața autorităților vamale sau a unei autorități judiciare sau a unui alt organism desemnat în acest scop de către statele membre;
- (b) în etapa următoare, în fața unei instanțe superioare independente care poate fi o autoritate judiciară sau un organism specializat echivalent, conform dispozițiilor în vigoare în statele membre.

(3) Calea de atac trebuie introdusă în statul membru în care decizia a fost luată sau solicitată.

(4) Statele membre asigură faptul că procedura de atac permite confirmarea sau rectificarea rapidă a deciziilor luate de către autoritățile vamale.

Articolul 24

Suspendarea executării

(1) Introducerea unei căi de atac nu are efect suspensiv de executare asupra deciziei contestate.

(2) Cu toate acestea, autoritățile vamale suspendă total sau parțial executarea unei astfel de decizii în cazul în care au motive întemeiate de îndoială în privința conformității deciziei contestate cu legislația vamală sau consideră că un prejudiciu ireparabil se poate produce la adresa persoanei în cauză.

(3) În cazurile menționate la alineatul (2), în măsura în care o decizie contestată are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export, suspendarea executării acestei decizii este condiționată de constituirea unei garanții, cu excepția cazului în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate, că această garanție ar fi de natură să cauzeze debitorului dificultăți grave de ordin economic sau social.

Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de reglementare prevăzută la articolul 184 alineatul (2), măsurile necesare aplicării primului paragraf din prezentul alineat.

Secțiunea 7

Controlul mărfurilor

Articolul 25

Controalele vamale

(1) Autoritățile vamale pot efectua toate controalele vamale pe care le consideră necesare.

Controalele vamale pot consta, în special, în examinarea mărfurilor, prelevarea de eșantioane, verificarea datelor furnizate în declarație, precum și a existenței și autenticității documentelor, verificarea conturilor și a altor registre ale operatorilor economici, controlul mijloacelor de transport, inspecția bagajelor și a altor mărfuri transportate de către persoane sau aflate asupra acestora și efectuarea de anchete oficiale sau alte acțiuni similare.

(2) Controalele vamale, altele decât verificările prin sondaj, se bazează în principal pe analiza riscurilor, efectuată prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor, cu scopul de a identifica sau a evalua riscurile și de a elabora contramăsurile necesare, pe baza criteriilor stabilite la nivel național, comunitar și, în măsura în care este posibil, internațional.

Statele membre, în colaborare cu Comisia, elaborează, întrețin și utilizează un cadru comun de gestiune a riscurilor, fondat pe schimbul de informații în materie de risc și de analiză a riscului între administrațiile vamale, și stabilesc, *inter alia*, criterii de evaluare a riscurilor, măsuri de control și domenii de control prioritare comune.

Controalele fondate pe aceste informații și criterii sunt efectuate fără a aduce atingere altor controale efectuate în conformitate cu alineatele (1) și (2) sau cu alte dispoziții în vigoare.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2) din prezentul articol, Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsuri de punere în aplicare care stabilesc:

- (a) cadrul comun de gestionare a riscurilor;
- (b) criteriile și domeniile de control prioritare comune;
- (c) reglementarea schimbului de informații în materie de risc și de analiză a riscului între administrațiile vamale.

Articolul 26

Cooperarea între autorități

(1) În cazul în care anumite mărfuri fac obiectul altor controale decât cele vamale, efectuate de către autorități competente altele decât cele vamale, acestea din urmă, în strânsă cooperare cu celelalte autorități în cauză, fac eforturi astfel încât, în măsura posibilului, să efectueze aceste controale în același timp și loc cu controalele vamale („ghișeu unic”), autoritățile vamale având un rol de coordonare în realizarea acestui lucru.

(2) În cadrul controalelor prevăzute în prezenta secțiune, autoritățile vamale și alte autorități competente pot, dacă este necesar, pentru a reduce la minimum riscurile și a lupta împotriva fraudelor, să facă schimb, atât între ele, cât și cu Comisia, de date primite în legătură cu intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul, antrepozitivarea și destinația finală a mărfurilor, inclusiv traficul poștal, care circulă între teritoriul vamal al Comunității și alte teritorii, respectiv în legătură cu prezența și circulația pe teritoriul vamal a mărfurilor necomunitare și a celor plasate sub regimul de destinație finală, și, de asemenea, referitoare la rezultatele controalelor efectuate. Autoritățile vamale și Comisia pot, de asemenea, să schimbe aceste date în scopul asigurării unei aplicări uniforme a legislației vamale comunitare.

Articolul 27

Controlul a posteriori

Autoritățile vamale pot, după acordarea liberului de vamă și pentru a se asigura de exactitudinea indicațiilor furnizate în declarația vamală sau în declarația sumară, să verifice toate documentele și datele care se raportează la operațiunile privind mărfurile în cauză sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicând aceste mărfuri. Aceste autorități pot, de asemenea, să examineze aceste mărfuri și/sau să preleveze eșantioane, dacă este încă posibil să se efectueze o asemenea verificare sau prelevare.

Aceste controale pot fi efectuate la sediul titularului mărfurilor sau al reprezentantului său, al oricărei persoane legate direct sau indirect, cu titlu profesional, de aceste operațiuni, sau al oricărei persoane care dispune de aceste documente și date din motive profesionale.

Articolul 28

Zboruri și traversări maritime intracomunitare

(1) Controalele și formalitățile vamale se aplică bagajelor de mână și de cabină ale persoanelor care efectuează fie un zbor intracomunitar, fie o traversare maritimă intracomunitară, numai în cazul în care aceste controale sau formalități sunt prevăzute de legislația vamală.

(2) Alineatul (1) se aplică fără a aduce atingere următoarelor:

(a) controalele de securitate și siguranță;

(b) controalele legate de interdicții sau restricții.

(3) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsuri de punere în aplicare a prezentului articol, care definesc cazurile și condițiile în care controalele și formalitățile în materie vamală se pot aplica în privința:

(a) bagajelor de mână sau de cabină ale:

(i) persoanelor care efectuează o cursă aeriană la bordul unei aeronave venind dintr-un aeroport necomunitar și care, după o escală într-un aeroport comunitar, își continuă cursa spre un alt aeroport comunitar;

(ii) persoanelor care efectuează un zbor la bordul unei aeronave făcând escală într-un aeroport comunitar înainte de a-și continua cursa spre un aeroport necomunitar;

(iii) persoanelor care utilizează un serviciu maritim furnizat de aceeași navă și care comportă itinerarii succesive cu punctul de plecare, de escală sau de destinație într-un port necomunitar;

(iv) persoanelor care se află la bordul unei nave de agrement sau al unei aeronave de turism sau de afaceri;

(b) bagajelor de mână sau de cabină care:

(i) sosesc într-un aeroport comunitar la bordul unei aeronave provenind dintr-un aeroport necomunitar și sunt transbordate în acest aeroport comunitar pe o altă aeronavă care efectuează o cursă aeriană intracomunitară;

(ii) sunt îmbarcate într-un aeroport comunitar pe o aeronavă care efectuează o cursă intracomunitară cu scopul de a fi transbordate într-un alt aeroport comunitar, pe o aeronavă a cărei destinație este un aeroport necomunitar.

Secțiunea 8

Păstrarea documentelor și a altor informații; redevențe și costuri

Articolul 29

Păstrarea documentelor și a altor informații

(1) Persoana în cauză trebuie să păstreze, în scopul controalelor vamale, timp de trei ani calendaristici, documentele și informațiile menționate la articolul 9 alineatul (1), prin orice mijloace care permit accesul autorităților vamale și care sunt acceptate de către acestea din urmă.

În privința mărfurilor puse în liberă circulație în alte cazuri decât cele menționate la al treilea paragraf sau a mărfurilor declarate pentru export, acest termen curge de la sfârșitul anului în care au fost acceptate declarațiile de punere în liberă circulație sau de export.

În cazul mărfurilor puse în liberă circulație fără taxe sau cu un nivel redus al taxelor la import pe motivul destinației lor finale, acest termen curge de la sfârșitul anului în care ele încetează a se mai afla sub supraveghere vamală.

În cazul mărfurilor plasate sub un alt regim vamal, acest termen curge de la sfârșitul anului în care regimul vamal respectiv s-a încheiat.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 68 alineatul (4), în cazul în care, în urma unui control efectuat asupra unei datorii vamale, rezultă necesitatea de a rectifica respectiva înscriere în evidența contabilă și persoana în cauză a fost informată în acest sens, documentele și informațiile se păstrează timp de trei ani după expirarea termenului prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol.

În cazul în care a fost introdusă o cale de atac sau a fost inițiată o procedură judiciară, documentele și informațiile trebuie păstrate fie până la expirarea termenului prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol, fie până la încheierea procedurii, oricare dintre acestea are loc mai târziu.

Articolul 30

Redevențe și costuri

(1) Autoritățile vamale nu solicită redevențe pentru îndeplinirea controalelor vamale sau pentru orice alte acțiuni referitoare la aplicarea legislației vamale în cursul programului oficial de lucru al birourilor lor vamale competente.

Cu toate acestea, autoritățile vamale pot solicita plata unor redevențe sau recuperarea costurilor pentru prestarea de servicii speciale, cum ar fi:

(a) prezența, dacă este necesar acest lucru, a personalului vamal în afara programului oficial de lucru al biroului vamal sau în alte locuri decât birourile vamale;

- (b) analiza sau expertiza mărfurilor, respectiv cheltuielile poștale pentru returnarea acestora solicitantului, în special în ceea ce privește deciziile luate pe baza articolului 20 sau informațiile furnizate pe baza articolului 8 alineatul (1);
- (c) examinarea sau prelevarea de eșantioane de mărfuri în scopul verificării sau distrugerea mărfurilor, în cazul în care implică alte costuri decât cele legate de utilizarea personalului vamal;
- (d) măsuri excepționale de control, în cazul în care acestea se dovedesc a fi necesare din cauza naturii mărfurilor sau a riscului potențial.
- (2) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care stabilesc măsuri de punere în aplicare a alineatului (1) al doilea paragraf sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

CAPITOLUL 3

Conversii monetare și termene

Articolul 31

Conversii monetare

- (1) Autoritățile competente publică și/sau pun la dispoziție pe Internet cursul de schimb aplicabil, în cazul în care o conversie monetară este necesară pentru unul dintre motivele următoare:
- (a) elementele care servesc la determinarea valorii în vamă a unor mărfuri sunt exprimate într-o altă monedă decât cea a statului membru în care se determină valoarea în vamă;
- (b) contravaloarea monedei euro în monede naționale este necesară pentru determinarea încadrării tarifare a mărfurilor și a valorii taxelor la import și la export, inclusiv a pragurilor de valoare în Tariful Vamal Comunitar.
- (2) În cazul în care o conversie monetară este necesară pentru alte motive decât cele menționate la alineatul (1), contravaloarea monedei euro în monede naționale care trebuie aplicată în cadrul legislației vamale este fixată cel puțin o dată pe an.
- (3) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile de punere în aplicare a prezentului articol.

Articolul 32

Termene

- (1) În cazul în care legislația vamală prevede o perioadă, o dată sau un termen, astfel de perioade nu pot fi prelungite sau reduse, iar astfel de date sau termene nu se amână și nu se anticipează, dacă nu există dispoziții speciale în reglementările respective.
- (2) Se aplică normele aplicabile perioadelor, datelor și termenelor prevăzute în Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor ⁽¹⁾, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația vamală comunitară.

⁽¹⁾ JO L 124, 8.6.1971, p. 1.

TITLUL II

FACTORII PE BAZA CĂRORA SE APLICĂ TAXELE LA IMPORT SAU LA EXPORT ȘI ALTE MĂSURI CU PRIVIRE LA SCHIMBUL DE MĂRFURI

CAPITOLUL 1

Tariful Vamal Comun și clasificarea tarifară a mărfurilor

Articolul 33

Tariful Vamal Comun

- (1) Taxele la import și la export datorate se bazează pe Tariful Vamal Comun.

Celelalte măsuri prevăzute de dispozițiile comunitare specifice în materie de schimburi comerciale cu mărfuri se aplică, după caz, în conformitate cu clasificarea tarifară a acelor mărfuri.

- (2) Tariful Vamal Comun cuprinde:

- (a) Nomenclatura Combinată a mărfurilor, astfel cum este stabilită în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun ⁽²⁾;
- (b) orice altă nomenclatură care se bazează parțial sau integral pe Nomenclatura Combinată sau care adaugă alte subdiviziuni la aceasta și care este stabilită prin dispoziții comunitare care reglementează domeniile specifice în vederea aplicării măsurilor tarifare referitoare la schimburile cu mărfuri;
- (c) taxele vamale convenționale sau autonome normale aplicabile mărfurilor cuprinse în Nomenclatura Combinată;
- (d) măsurile tarifare preferențiale cuprinse în acordurile pe care Comunitatea le-a încheiat cu anumite țări, teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara spațiului vamal comunitar;
- (e) măsurile tarifare preferențiale adoptate de către Comunitate în mod unilateral, față de anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara spațiului vamal comunitar;
- (f) măsurile autonome care prevăd reducerea sau exonerarea de taxe vamale aferente anumitor mărfuri;
- (g) regimurile tarifare preferențiale definite pentru anumite mărfuri datorită naturii sau destinației lor finale în cadrul măsurilor menționate la literele (c)-(f) sau (h);

⁽²⁾ JO L 256, 7.9.1987, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 275/2008 (JO L 85, 27.3.2008, p. 3).

(h) alte măsuri tarifare prevăzute de legislația agricolă sau comercială sau de alte dispoziții comunitare.

(3) În cazul în care mărfurile în cauză îndeplinesc condițiile incluse în măsurile definite la alineatul (2) literele (d)-(g), aceste dispoziții se aplică, la cererea declarantului, în locul celor prevăzute la litera (c) din același alineat. O astfel de cerere se poate face în mod retroactiv, cu condiția ca termenele și condițiile fixate în măsura relevantă sau în cod să fie respectate.

(4) În cazul în care aplicarea măsurilor menționate la alineatul (2) literele (d)-(g) sau exonerarea de la măsurile menționate la litera (h) din același alineat este limitată la un anumit volum de importuri sau exporturi, această aplicare sau exonerare încetează, în cazul contingentelor tarifare, odată ce limita prevăzută a volumului de importuri sau exporturi este atinsă.

În cazul plafoanelor tarifare, aplicarea măsurilor respective încetează în virtutea unui act juridic al Comunității.

(5) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de gestionare menționată la articolul 184 alineatul (3), măsurile de punere în aplicare a alineatelor (1) și (4) din prezentul articol.

Articolul 34

Clasificarea tarifară a mărfurilor

(1) În sensul aplicării Tarifului Vamal Comun, „clasificarea tarifară” a mărfurilor reprezintă identificarea unei subpoziții sau a altei subdiviziuni a Nomenclurii Combinată în care mărfurile trebuie încadrate.

(2) În sensul aplicării de măsuri netarifare, „clasificarea tarifară” a mărfurilor reprezintă identificarea unei subpoziții sau a altei subdiviziuni a Nomenclurii Combinată sau a unei alte nomenclaturi stabilite prin dispoziții comunitare și care are la bază total sau parțial Nomenclatura Combinată sau adăugându-i eventual alte subdiviziuni în care mărfurile trebuie încadrate.

(3) Subpoziția sau o altă subdiviziune determinată conform alineatelor (1) și (2) este utilizată pentru aplicarea măsurilor anexe respectivei subpoziții.

CAPITOLUL 2

Originea mărfurilor

Secțiunea 1

Origine nepreferențială

Articolul 35

Domeniul de aplicare

Articolele 36, 37 și 38 stabilesc norme pentru determinarea originii nepreferențiale a mărfurilor în vederea aplicării următoarelor:

(a) Tariful Vamal Comun, cu excepția măsurilor menționate la articolul 33 alineatul (2) literele (d) și (e);

(b) alte măsuri decât cele tarifare, instituite prin dispoziții comunitare definite în domenii specifice care au legătură cu schimburile comerciale cu mărfuri;

(c) alte măsuri comunitare privind originea mărfurilor.

Articolul 36

Dobândirea originii

(1) Mărfurile obținute în întregime într-o singură țară sau teritoriu sunt considerate ca fiind originare din acea țară sau acel teritoriu.

(2) Mărfurile în producerea cărora intervin mai multe țări sau teritorii sunt considerate ca fiind originare din acea țară sau acel teritoriu în care au fost supuse ultimei transformări substanțiale.

Articolul 37

Dovada originii

(1) În cazul în care originea este indicată în declarația vamală în conformitate cu legislația vamală, autoritățile vamale pot să îi solicite declarantului să dovedească originea mărfurilor.

(2) În cazul în care dovada originii este furnizată în conformitate cu legislația vamală sau cu alte dispoziții comunitare specifice, autoritățile vamale pot, în cazul unor îndoieli justificate, să solicite toate elementele justificative suplimentare necesare pentru a se asigura că indicația de origine respectă normele stabilite de legislația comunitară aplicabilă.

(3) Un document dovedind originea poate fi eliberat în Comunitate în cazul în care este necesar în schimburile comerciale.

Articolul 38

Măsuri de punere în aplicare

Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile de punere în aplicare a articolelor 36 și 37.

Secțiunea 2

Origine preferențială

Articolul 39

Originea preferențială a mărfurilor

(1) Pentru a beneficia de măsurile menționate la articolul 33 alineatul (2) litera (d) sau (e) sau de măsuri preferențiale netarifare, mărfurile respectă normele privind originea preferențială menționate la alineatele (2)-(5) din prezentul articol.

(2) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale definite în acordurile încheiate între Comunitate și anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii situate în afara teritoriului vamal comunitar, normele privind originea preferențială sunt stabilite în acordurile respective.

(3) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale adoptate în mod unilateral de către Comunitate privind anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal comunitar, altele decât cele menționate la alineatul (5), Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsuri care stabilesc normele cu privire la originea preferențială.

(4) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale aplicabile în comerțul între teritoriul vamal al Comunității și Ceuta și Melilla, cuprinse în Protocolul 2 la Actul de aderare din 1985, normele cu privire la originea preferențială sunt adoptate în conformitate cu articolul 9 din respectivul protocol.

(5) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale cuprinse în mecanismele preferențiale în favoarea țărilor și teritoriilor de peste mări asociate Comunității, normele privind originea preferențială sunt adoptate în conformitate cu articolul 187 din tratat.

(6) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile de punere în aplicare a normelor menționate la alineatele (2)-(5) din prezentul articol.

CAPITOLUL 3

Valoarea în vamă a mărfurilor

Articolul 40

Domeniul de aplicare

În scopul aplicării Tarifului Vamal Comun și a măsurilor netarifare stabilite prin dispoziții comunitare în domeniul specifice referitoare la schimbul de mărfuri, valoarea în vamă a mărfurilor se determină în conformitate cu articolele 41-43.

Articolul 41

Metoda de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție

(1) Baza inițială pentru valoarea în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacționare, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export pe teritoriul vamal al Comunității, ajustat, dacă este cazul, în conformitate cu măsurile adoptate în temeiul articolului 43.

(2) Prețul efectiv plătit sau de plătit este plata totală efectuată sau de efectuat de către cumpărător vânzătorului sau de către cumpărător unui terț în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și cuprinde toate plățile efectuate sau de efectuat, drept condiție a vânzării mărfurilor importate.

(3) Valoarea de tranzacție se aplică numai când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) nu există restricții privind cedarea sau utilizarea mărfurilor de către cumpărător, oricare altele decât cele care:
  - (i) sunt impuse sau solicitate prin lege sau de către autoritățile publice din Comunitate;
  - (ii) limitează zonele geografice în care mărfurile pot fi revândute;
  - (iii) nu afectează în mod substanțial valoarea în vamă a mărfurilor;
- (b) vânzarea sau prețul nu face obiectul condițiilor sau motivele pentru care valoarea nu se poate determina în raport cu mărfurile de evaluat;
- (c) nicio parte a profitului din nicio revânzare ulterioară, cedare sau utilizare a mărfurilor de către cumpărător nu revine direct sau indirect vânzătorului, decât în cazul în care se poate efectua o ajustare adecvată în conformitate cu măsurile adoptate în temeiul articolului 43;
- (d) nu există nicio legătură între cumpărător și vânzător sau relația existentă între ei nu influențează prețul.

Articolul 42

Metode secundare de determinare a valorii în vamă

(1) În cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor nu poate fi determinată prin aplicarea articolului 41, se trece în mod succesiv de la litera (a) la litera (d) din alineatul (2) din prezentul articol, până în momentul în care dispozițiile primeia dintre literele respective permit determinarea acesteia.

Ordinea în care se aplică dispozițiile de la literele (c) și (d) se inversează la cererea declarantului.

- (2) Valoarea în vamă determinată prin aplicarea alineatului (1) este:
  - (a) valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export în teritoriul vamal al Comunității și exportate în același sau aproximativ același moment ca mărfurile care se evaluează;
  - (b) valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export în teritoriul vamal al Comunității și exportate în același sau aproximativ același moment ca mărfurile care se evaluează;
  - (c) valoarea bazată pe prețul unitar care corespunde vânzărilor pe teritoriul vamal al Comunității de mărfuri importate sau de mărfuri identice sau similare importate, totalizând cantitatea cea mai mare, către persoane care nu au legătură cu vânzătorii;
  - (d) valoarea calculată.

(3) În cazul în care valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea alineatului (1), aceasta se determină pe baza datelor disponibile pe teritoriul vamal al Comunității, prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și dispozițiile generale următoare:

- (a) acordul referitor la punerea în aplicare a articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț;
- (b) articolul VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț;
- (c) prezentul capitol.

Articolul 43

Măsurile de punere în aplicare

Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsuri care stabilesc:

- (a) elementele care, în scopul determinării valorii în vamă, trebuie să fie adăugate la prețul efectiv plătit sau de plătit, sau care pot fi excluse;
- (b) elementele care trebuie folosite în determinarea valorii calculate;
- (c) metoda de determinare a valorii în vamă în cazuri speciale și pentru mărfuri care creează o datorie vamală după utilizarea unui regim special;
- (d) orice alte condiții, dispoziții și norme necesare pentru aplicarea articolelor 41 și 42.

TITLUL III

DATORII VAMALE ȘI GARANȚII

CAPITOLUL I

Nașterea datoriei vamale

Secțiunea 1

Datoria vamală la import

Articolul 44

Punerea în liberă circulație și admiterea temporară

(1) O datorie vamală la import ia naștere în urma plasării mărfurilor necomunitare supuse taxelor la import sub unul dintre următoarele regimuri vamale:

- (a) punerea în liberă circulație, inclusiv în temeiul regimului de destinație finală;
- (b) admiterea temporară cu exonerarea parțială de taxe la import.

(2) Datoria vamală ia naștere în momentul acceptării declarației vamale.

(3) Declarantul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor.

În cazul în care declarația vamală pentru unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că taxele la import nu trebuie percepute în totalitate sau în parte, persoana care a furnizat datele necesare întocmirii declarației și care știa sau trebuia în mod rezonabil să știe că aceste date sunt false este, de asemenea, debitor.

Articolul 45

Dispoziții speciale referitoare la mărfurile care nu au calitatea de mărfuri originare

(1) În cazul în care o interdicție de rambursare sau de exonerare de taxe la import se aplică mărfurilor care nu sunt originare folosite la fabricarea produselor pentru care dovada de origine este eliberată sau întocmită în cadrul unui regim preferențial instituit între Comunitate și anumite țări sau teritorii din afara teritoriului vamal al Comunității sau între Comunitate și grupuri de astfel de țări sau teritorii, ia naștere o datorie vamală la import pentru aceste mărfuri care nu sunt originare, prin acceptarea notificării de reexport privind produsele în cauză.

(2) În cazul în care ia naștere o datorie vamală în temeiul alineatului (1), cuantumul taxelor la import corespunzătoare se determină în aceleași condiții ca în cazul unei datorii vamale rezultate din acceptarea, la aceeași dată, a declarației vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor care nu sunt originare folosite pentru fabricarea produselor în cauză, pentru a încheia regimul de perfecționare activă.

(3) Articolul 44 alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*. Cu toate acestea, în cazul menționat în articolul 179 privind mărfurile necomunitare, persoana care depune notificarea de reexport este debitor. În caz de reprezentare indirectă, persoana în contul căreia se depune notificarea este, de asemenea, debitor.

Articolul 46

Datoria vamală care ia naștere prin nerespectare

(1) În cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală ia naștere la import, în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

- (a) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor necomunitare pe teritoriul vamal al Comunității, la ridicarea lor de sub supravegherea vamală sau la circulația, perfecționarea, antrepozitarii, admiterea temporară, utilizarea sau punerea la dispoziție a acestor mărfuri pe acest teritoriu;
- (b) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la destinația finală a mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității;
- (c) o condiție care reglementează plasarea mărfurilor necomunitare sub un regim vamal sau acordarea, datorită destinației finale a mărfurilor, a unei exonerări de taxe sau a unei reduceri a taxelor la import.

- (2) Momentul în care ia naștere datoria vamală este:
- (a) fie momentul în care obligația a cărei neîndeplinire duce la nașterea datoriei vamale nu este îndeplinită sau încetează a fi îndeplinită;
- (b) fie momentul în care se acceptă o declarație vamală pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal, în cazul în care se constată ulterior că una dintre condițiile fixate pentru plasarea acestor mărfuri sub acest regim sau pentru acordarea unei exonerări de taxe sau a unei reduceri a taxelor la import în baza destinației finale a mărfurilor nu a fost de fapt îndeplinită.
- (3) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), debitorul este:
- (a) orice persoană căreia i se solicită îndeplinirea obligațiilor în cauză;
- (b) orice persoană care cunoștea sau care trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că o obligație prevăzută de legislația vamală nu a fost îndeplinită sau care a acționat în numele persoanei care trebuia să îndeplinească obligația sau care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației;
- (c) orice persoană care a dobândit sau a avut în posesie mărfurile în cauză și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască, în momentul în care a dobândit sau a primit mărfurile, faptul că una dintre obligațiile prevăzute în legislația vamală nu a fost îndeplinită.
- (4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (c), debitorul este persoana care are obligația de a respecta condițiile care reglementează plasarea sub un regim vamal sau pentru întocmirea declarației privind mărfurile în cauză sub acest regim sau pentru a beneficia de acordarea unei exonerări de taxe sau a unei reduceri a taxelor la import datorită destinației finale a mărfurilor.

În cazul în care se întocmește o declarație vamală pentru unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) sau în cazul în care eventualele informații solicitate în temeiul legislației vamale asupra condițiilor fixate pentru plasarea sub un regim vamal sunt furnizate autorităților vamale, ceea ce determină ca toate sau o parte din taxele la import să nu fie percepute, persoana care a furnizat datele necesare pentru întocmirea declarației, cunoscând sau trebuind în mod rezonabil să cunoască faptul că datele erau false, este, de asemenea, debitor.

Articolul 47

Deducerea valorii taxelor la import deja plătite

- (1) În cazul în care, în temeiul articolului 46 alineatul (1), ia naștere o datorie vamală pentru mărfuri puse în liberă circulație cu reducerea taxelor la import datorită destinației lor finale, cuantumului taxelor la import plătit la punerea lor în liberă circulație se scade din cuantumului taxelor la import corespunzător datoriei vamale.

Primul paragraf se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care o datorie vamală ia naștere datorită deșeurilor și resturilor rezultate din distrugerea unor asemenea mărfuri.

- (2) În cazul în care, în conformitate cu articolul 46 alineatul (1), ia naștere o datorie vamală pentru mărfuri plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de taxe la import, cuantumului taxelor la import achitat cu titlul de exonerare parțială se scade din cuantumului taxelor la import corespunzător datoriei vamale.

Secțiunea 2

Datoria vamală la export

Articolul 48

Exportul și perfecționarea pasivă

- (1) O datorie vamală la export ia naștere prin plasarea mărfurilor supuse unor taxe la export sub regimul de export sau de perfecționare pasivă.
- (2) Datoria vamală ia naștere în momentul acceptării declarației vamale.
- (3) Declarantul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana în contul căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor.

În cazul în care o declarație vamală este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că taxele la export nu trebuie percepute în totalitate sau în parte, persoana care a furnizat datele necesare întocmirii declarației și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că aceste date sunt false este, de asemenea, debitor.

Articolul 49

Datoria vamală care ia naștere prin nerespectare

- (1) În cazul în care mărfurile sunt supuse unor taxe la export, o datorie vamală ia naștere la export în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:
- (a) o obligație stabilită în legislația vamală aplicabilă la ieșirea mărfurilor;
- (b) condițiile în temeiul cărora s-a permis ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității cu exonerare totală sau parțială de taxe la export.
- (2) Momentul în care ia naștere o datorie vamală este:
- (a) fie momentul în care mărfurile părăsesc efectiv teritoriul vamal al Comunității fără declarație vamală;
- (b) fie momentul în care mărfurile ajung la o altă destinație decât cea care le-a permis ieșirea de pe teritoriul vamal al Comunității cu exonerare totală sau parțială de taxe la export;
- (c) fie, în lipsa posibilității pentru autoritățile vamale de a determina momentul menționat la litera (b), momentul în care expiră termenul fixat pentru producerea dovezii care atestă îndeplinirea condițiilor care fac posibilă această exonerare.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (a), debitorul este:

- (a) orice persoană căreia i se solicită îndeplinirea condițiilor aferente;
- (b) orice persoană care cunoștea sau care trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că o obligație prevăzută în legislația vamală nu a fost îndeplinită sau care a acționat în numele persoanei care trebuia să îndeplinească obligația;
- (c) orice persoană care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că declarația vamală nu a fost depusă, deși ar fi trebuit să fie depusă.

(4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), debitorul este orice persoană care are obligația de a respecta acele condiții care au permis ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Comunității cu exonerare totală sau parțială de taxe la export.

Secțiunea 3

Dispoziții comune privind datoriile vamale care au luat naștere la import și la export

Articolul 50

Interdicții și restricții

- (1) Datoria vamală la import sau la export ia naștere chiar și în cazul în care se referă la mărfurile care fac obiectul măsurilor de interdicție sau de restricție la import sau la export, indiferent de natura acestora.
- (2) Cu toate acestea, nu ia naștere nicio datorie vamală în următoarele cazuri:
  - (a) introducerea ilegală de monedă falsă pe teritoriul vamal al Comunității;
  - (b) introducerea pe teritoriul vamal al Comunității de stupefiante și de substanțe psihotrope, în cazul în care această introducere nu este supravegheată strict de către autoritățile competente în vederea utilizării în scopuri medicale sau științifice.
- (3) În scopul aplicării sancțiunilor prevăzute pentru infracțiunile vamale, datoria vamală este considerată că a luat naștere în cazul în care legislația unui stat membru prevede că taxele vamale sau existența unei datorii vamale servesc drept bază pentru determinarea sancțiunilor.

Articolul 51

Pluralitate de debitori

În cazul în care mai multe persoane sunt responsabile pentru plata valorii unor taxe la import sau de export corespunzătoare unei datorii vamale, acestea răspund în mod solidar pentru achitarea sumei integrale a respectivei datorii.

Articolul 52

Norme generale pentru calcularea cuantumului taxelor la import sau la export

(1) Cuantumul taxelor la import sau la export se stabilește pe baza normelor de calcul al taxelor aplicabile mărfurilor în cauză în momentul în care ia naștere datoria vamală aferentă acestora.

(2) În cazul în care nu este posibilă stabilirea cu exactitate a momentului în care ia naștere datoria vamală, acest moment este considerat ca fiind cel în care autoritățile constată că mărfurile se află într-o situație în care a luat naștere o datorie vamală.

Cu toate acestea, în cazul în care informațiile de care dispun autoritățile vamale le permit să constate că datoria vamală a luat naștere într-un moment anterior celui în care s-a ajuns la această constatare, datoria vamală este considerată a fi luat naștere în momentul cel mai îndepărtat în care existența datoriei vamale rezultată din această situație poate fi stabilită.

Articolul 53

Norme specifice pentru calcularea cuantumului taxelor la import

(1) În cazul în care, pentru mărfurile plasate sub un regim vamal, cheltuielile au fost suportate pe teritoriul vamal al Comunității în urma antrepozitării sau a executării unor manipulări uzuale, aceste cheltuieli sau creșterea cuantumului acestora nu sunt luate în considerare în calculul taxelor datorate la import, în cazul în care declarantul poate să furnizeze elemente justificative suficiente în acest sens.

Cu toate acestea, valoarea în vamă, natura și originea mărfurilor necomunitare utilizate în aceste operații sunt luate în considerare pentru calcularea cuantumului taxelor la import.

(2) În cazul în care o clasificare tarifară plasată sub un anumit regim este modificată în urma executării unei manipulări uzuale pe teritoriul vamal al Comunității, clasificarea tarifară inițială a mărfurilor plasate sub regim se aplică la cererea declarantului.

(3) În cazul în care ia naștere o datorie vamală pentru produsele compensatoare rezultate dintr-o operațiune de perfecționare activă, valoarea taxelor la import corespunzătoare acestei datorii se determină, la cererea declarantului, pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității, a naturii și a originii mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă în momentul acceptării declarației vamale privind aceste mărfuri.

(4) În cazul în care legislația vamală prevede un tratament tarifar favorabil, o reducere sau o exonerare totală sau parțială de taxe la import sau la export, în temeiul articolului 33 alineatul (2) literele (d)-(g), al articolelor 130-133 sau al articolelor 171-174 sau în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 918/83 al Consiliului din 28 martie 1983 privind instituirea unui regim comunitar de scutiri de drepturi vamale ⁽¹⁾, acest tratament favorabil, această reducere sau exonerare se aplică, de asemenea, în cazul în care a luat naștere o datorie vamală, în temeiul articolului 46 sau 49 din prezentul regulament, cu condiția ca neîndeplinirea obligațiilor care sunt la originea apariției datoriei vamale să nu constituie o tentativă de fraudă.

⁽¹⁾ JO L 105, 23.4.1983, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 274/2008 (JO L 85, 27.3.2008, p. 1).

Articolul 54

Măsurile de punere în aplicare

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, prin care se stabilesc următoarele:

- (a) normele pentru calcularea cuantumului taxelor la import sau la export aplicabile mărfurilor;
- (b) alte norme specifice aplicabile regimurilor speciale;
- (c) derogări de la articolele 52 și 53, în special pentru a evita eludarea măsurilor tarifare menționate la articolul 33 alineatul (2) litera (h),

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Articolul 55

Locul nașterii datoriei vamale

(1) Datoria vamală se naște în locul unde este depusă declarația vamală sau notificarea de reexport prevăzută la articolele 44, 45 și 48 sau declarația suplimentară prevăzută la articolul 110 alineatul (3).

În toate celelalte cazuri, datoria vamală ia naștere în locul unde se produc faptele care sunt la originea acestei datorii.

În cazul în care nu este posibilă determinarea acestui loc, datoria vamală ia naștere în locul unde autoritățile vamale constată că mărfurile se află într-o situație care generează o datorie vamală.

(2) În cazul în care mărfurile au fost plasate sub un regim vamal care nu a fost încheiat, respectiv locul nu poate fi stabilit, în conformitate cu alineatul (1) paragrafele al doilea și al treilea, într-un termen dat, datoria vamală ia naștere în locul unde mărfurile au fost fie plasate sub regimul în cauză, fie introduse pe teritoriul vamal al Comunității sub acest regim.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care stabilesc termenul menționat la primul paragraf din prezentul alineat sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

(3) În cazul în care informațiile de care dispun autoritățile vamale le permit acestora să constate că datoria vamală s-a putut naște în mai multe locuri, se consideră că respectiva datorie a luat naștere în acel loc în care a fost constatată inițial.

(4) În cazul în care o autoritate vamală stabilește că a luat naștere o datorie vamală în temeiul articolului 46 sau 49 într-un alt stat membru și că valoarea taxelor la import sau la export corespunzătoare acestei datorii este inferioară sumei de 10 000 EUR, se consideră că datoria vamală în cauză a luat naștere în statul membru în care s-a efectuat constatarea.

CAPITOLUL 2

Garanția pentru o datorie vamală existentă sau potențială

Articolul 56

Dispoziții generale

(1) În cazul în care nu există dispoziții contrare, prezentul capitol definește normele aplicabile garanțiilor pentru datoriile vamale existente și datoriile vamale susceptibile de a lua naștere.

(2) Autoritățile vamale pot solicita constituirea unei garanții în vederea asigurării plății valorii taxelor la import sau la export corespunzătoare unei datorii vamale. În cazul în care dispozițiile relevante prevăd acest lucru, garanția solicitată poate să acopere alte taxe prevăzute de alte dispoziții relevante.

(3) În cazul în care autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții, această garanție este furnizată de către debitor sau de către persoana care poate deveni debitor. Autoritățile vamale pot, de asemenea, să accepte ca garanția să fie constituită de o altă persoană decât cea de la care este solicitată.

(4) Fără a aduce atingere articolului 64, autoritățile vamale pot solicita constituirea unei singure garanții pentru mărfuri specifice sau o declarație specifică.

Garanția constituită pentru o declarație specifică se aplică valorii taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și altor taxe în legătură cu toate mărfurile acoperite de această declarație sau puse în liberă circulație pe baza acestei declarații, indiferent dacă această declarație este sau nu corectă.

În cazul în care garanția nu a fost eliberată, aceasta poate fi, de asemenea, utilizată, în limitele valorii garantate, pentru a se recupera valorile taxelor la import sau la export și alte taxe de plătit ca urmare a controalelor *a posteriori*.

(5) La cererea persoanei menționate la alineatul (3) din prezentul articol, autoritățile vamale pot, conform articolului 62 alineatele (1) și (2), să permită ca o garanție globală să fie constituită pentru acoperirea valorii taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale în legătură cu două sau mai multe operațiuni, declarații sau regimuri vamale.

(6) Nu se solicită nicio garanție din partea statelor sau a autorităților regionale sau locale și nici din partea altor organisme de drept public pentru activitățile sau operațiunile îndeplinite în calitate de autorități publice.

(7) Autoritățile vamale pot dispensa de obligația de constituire a unei garanții în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de garantat nu depășește pragul statistic fixat pentru declarații conform articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 1172/95 al Consiliului din 22 mai 1995 privind statisticile referitoare la schimbul de mărfuri între Comunitate și statele membre, pe de o parte, și statele terțe, pe de altă parte ⁽¹⁾.

(1) JO L 118, 25.5.1995, p. 10. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

(8) O garanție acceptată sau autorizată de către autoritățile vamale este valabilă pe întregul teritoriu vamal comunitar, în scopul pentru care a fost eliberată.

(9) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, prin care se stabilesc următoarele:

- condițiile pentru punerea în aplicare a prezentului articol;
- alte cazuri decât cele menționate la alineatul (6), pentru care nu se solicită garanții;
- excepții la alineatul (8),

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Articolul 57

Garanții obligatorii

(1) În cazul în care constituirea unei garanții este obligatorie și sub rezerva dispozițiilor adoptate în aplicarea alineatului (3), autoritățile vamale fixează valoarea acestei garanții la un nivel egal cu valoarea exactă a taxelor la import sau la export corespunzătoare acestei datorii și a altor impuneri, în cazul în care această valoare poate fi determinată cu certitudine în momentul în care garanția este solicitată.

În cazul în care nu este posibilă determinarea valorii exacte, garanția corespunde valorii celei mai ridicate, estimate de către autoritățile vamale, a taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor impuneri care au luat naștere sau sunt susceptibile de a lua naștere.

(2) Fără a aduce atingere articolului 62, în cazul unei garanții globale constituite pentru valoarea taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și altor impuneri a căror sumă variază în timp, valoarea acestei garanții se fixează la un nivel care să permită acoperirea în orice moment a valorii taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor impuneri.

(3) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile de punere în aplicare a alineatului (1) din prezentul articol.

Articolul 58

Garanții facultative

În cazul în care constituirea unei garanții este facultativă, această garanție este în orice caz solicitată de autoritățile vamale în măsura în care acestea consideră că este posibil ca valoarea taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor impuneri să nu fie plătită în termenele prevăzute. Valoarea garanției este fixată de către autoritățile vamale astfel încât să nu depășească nivelul prevăzut la articolul 57.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, în vederea stabilirii cazurilor în care garanția este facultativă, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Articolul 59

Constituirea unei garanții

(1) Garanția poate fi constituită în următoarele forme:

- (a) fie prin depozit în numerar sau prin orice alt mijloc de plată recunoscut de către autoritățile vamale ca echivalent al unui depozit în numerar, efectuat în euro sau în moneda statului membru în care garanția este solicitată;
- (b) fie prin angajamentul unui garant;
- (c) fie prin altă formă de garanție care asigură în mod echivalent plata valorii taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor impuneri.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care stabilesc formele de garanție menționate în prezentul alineat primul paragraf litera (c) sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

(2) Se constituie o garanție sub forma unui depozit în numerar sau a unei plăți considerate a fi echivalentul unui depozit în numerar, în conformitate cu dispozițiile în vigoare în statul membru în care garanția este solicitată.

Articolul 60

Alegerea garanției

Persoana căreia i se solicită furnizarea garanției poate alege liber între formele de garanție prevăzute la articolul 59 alineatul (1).

Cu toate acestea, autoritățile vamale pot refuza acceptarea formei de garanție alese în cazul în care aceasta este incompatibilă cu buna funcționare a regimului vamal în cauză.

Autoritățile vamale pot solicita ca forma de garanție aleasă să fie menținută pe o perioadă determinată.

Articolul 61

Garantul

(1) Garantul menționat la articolul 59 alineatul (1) litera (b) trebuie să fie un terț stabilit pe teritoriul vamal al Comunității. Garantul trebuie să fie autorizat de către autoritățile vamale care solicită garanția, cu excepția cazului în care garantul este un organism de creditare, o instituție financiară sau o companie de asigurări, acreditate în Comunitate în conformitate cu dispozițiile în vigoare.

(2) Garantul se angajează în scris să plătească valoarea garantată a valorii taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor impuneri.

(3) Autoritățile vamale pot refuza acceptarea garantului sau a tipului de garanție propus, în cazul în care consideră că unul dintre acestea nu prezintă siguranța că plata valorii taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor impuneri se va face în termenele prevăzute.

Articolul 62

Garanția globală

(1) Autorizarea menționată la articolul 56 alineatul (5) se acordă numai persoanelor care îndeplinesc condițiile următoare:

- (a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Comunității;
- (b) au antecedente satisfăcătoare privind respectarea obligațiilor vamale și fiscale;
- (c) folosesc în mod regulat regimurile vamale în cauză sau sunt cunoscute de către autoritățile vamale ca având capacitatea de îndeplinire a obligațiilor care le revin în raport cu aceste regimuri.

(2) În cazul în care o garanție globală urmează a fi constituită pentru a acoperi datoriile vamale și alte impuneri susceptibile de a lua naștere, un operator economic poate fi autorizat să furnizeze o garanție globală cu o valoare redusă sau să beneficieze de o exonerare de garanție, cu condiția să îndeplinească următoarele criterii:

- (a) utilizarea unui sistem satisfăcător de gestionare a registrelor comerciale și, dacă este cazul, de transport, care permit efectuarea adecvată a controalelor vamale;
- (b) dovada solvabilității financiare.

(3) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile de punere în aplicare a procedurii pentru acordarea de autorizații, prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

Articolul 63

Dispoziții suplimentare privind utilizarea garanțiilor

(1) În cazurile în care o datorie vamală este susceptibilă să ia naștere în cadrul regimurilor speciale, se aplică alineatele (2) și (3).

(2) Exonerarea de garanție acordată în conformitate cu articolul 62 alineatul (2) nu se aplică mărfurilor care sunt considerate a prezenta riscuri mari de fraudă.

(3) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsuri cu privire la:

- (a) punerea în aplicare a alineatului (2) din prezentul articol;

(b) interzicerea temporară de a utiliza o garanție globală cu valoare redusă prevăzută la articolul 62 alineatul (2);

(c) cu titlu excepțional în circumstanțe speciale, interzicerea temporară de a utiliza o garanție globală pentru mărfurile identificate ca obiect al unor fraude pe scară largă în cadrul unei garanții globale.

Articolul 64

Garanții suplimentare sau de înlocuire

În cazul în care autoritățile vamale constată că garanția furnizată nu asigură sau nu mai asigură în mod sigur sau complet plata valorii taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale în termenele prevăzute, acestea solicită uneia dintre persoanele menționate la articolul 56 alineatul (3), la alegerea acesteia, fie furnizarea unei garanții suplimentare, fie înlocuirea garanției inițiale cu o nouă garanție.

Articolul 65

Eliberarea garanției

(1) Autoritățile vamale eliberează garanția imediat după ce datoria vamală pentru care a fost constituită sau după ce obligația de plată a altor impuneri încetează sau nu este susceptibilă de a lua naștere.

(2) În cazul în care datoria vamală sau obligația de a plăti alte impuneri încetează parțial sau este susceptibilă de a lua naștere numai pentru o parte a valorii care a fost garantată, garanția constituită se eliberează într-o proporție corespunzătoare, la cererea persoanei în cauză, cu excepția cazului în care valoarea în cauză nu justifică o asemenea măsură.

(3) Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile de punere în aplicare a prezentului articol.

CAPITOLUL 3

Recuperarea și plata taxelor și rambursarea și remiterea valorii taxelor la import și la export

Secțiunea 1

Determinarea valorii taxelor la import sau la export, notificarea datoriei vamale și înscrierea în evidența contabilă

Articolul 66

Determinarea valorii taxelor la import sau la export

(1) Valoarea taxelor la import sau la export de plătit se determină de autoritățile vamale competente în locul unde a luat naștere sau se consideră că a luat naștere datoria vamală, în temeiul articolului 55, odată ce acestea dispun de informațiile necesare.

(2) Fără a aduce atingere articolului 27, autoritățile vamale pot accepta valoarea taxelor la import sau la export de plătit determinată de declarant.

Articolul 67

Notificarea datoriei vamale

(1) Datoria vamală se notifică debitorului, în forma prevăzută în locul unde a luat naștere sau se consideră că a luat naștere datoria vamală, conform articolului 55.

Notificarea menționată la primul paragraf nu se transmite în situațiile următoare:

- (a) în cazul în care, în așteptarea determinării definitive a valorii taxelor la import sau la export, a fost impusă o măsură provizorie de politică comercială care ia forma unei taxe;
- (b) în cazul în care valoarea taxelor la import sau la export de plătit este superioară celei determinate pe baza unei decizii luate conform articolului 20;
- (c) în cazul în care decizia inițială de a nu notifica datoria vamală sau de a o notifica cu o valoare a taxelor la import sau la export inferioară valorii de import sau export de plătit a fost luată pe baza dispozițiilor cu caracter general invalidate ulterior prin hotărârea unei instanțe judecătorești;
- (d) în cazul în care autoritățile vamale sunt scutite, în temeiul legislației vamale, de a notifica datoria vamală.

Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsuri pentru aplicarea paragrafului al doilea litera (d) din prezentul alineat.

(2) În cazul în care valoarea taxelor la import sau la export de plătit este egală cu valoarea menționată în declarația vamală, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri de către autoritățile vamale este echivalentă cu notificarea debitorului privind datoria vamală.

(3) În cazul în care nu se aplică alineatul (2) din prezentul articol, datoria vamală se notifică debitorului în termen de paisprezece zile de la data la care autoritățile vamale sunt în măsură să determine valoarea taxelor la import sau la export de plătit.

Articolul 68

Prescrierea datoriei vamale

(1) Nicio datorie vamală nu se notifică debitorului după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală.

(2) În cazul în care datoria vamală a luat naștere ca rezultat al unui act care, la data la care a avut loc, putea face obiectul unei acțiuni judiciare penale, termenul de trei ani stabilit la alineatul (1) este extins la zece ani.

(3) În cazul în care se introduce o cale de atac în temeiul articolului 23, termenele fixate la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol sunt suspendate pe durata procedurii cu începere de la data la care se introduce calea de atac.

(4) În cazul în care exigibilitatea unei datorii vamale este restabilită în temeiul articolului 79 alineatul (5), termenele stabilite la

alineatele (1) și (2) din prezentul articol sunt considerate ca suspendate începând de la data la care cererea de rambursare sau de remitere este depusă conform articolului 84 și până în momentul în care se ia o decizie în privința acestei cereri de rambursare sau de remitere.

Articolul 69

Înscrierea în evidența contabilă

(1) Autoritățile vamale menționate la articolul 66 înscriu în evidența contabilă, în conformitate cu legislația națională, cuantumul taxelor la import sau la export de plătit, determinat conform articolului mai sus menționat.

Primul paragraf nu se aplică în cazurile menționate la articolul 67 alineatul (1) al doilea paragraf.

Autoritățile vamale nu au obligația să înscrie în evidența contabilă cuantumul taxelor la import sau la export care, în temeiul articolului 68, corespund unei datorii vamale care nu mai poate fi notificată debitorului.

(2) Modalitățile practice de înscriere în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export sunt determinate de către statele membre. Aceste modalități pot diferi în măsura în care autoritățile vamale, ținând cont de circumstanțele în care se formează datoria vamală, sunt asigurate sau nu de achitarea acestui cuantum.

Articolul 70

Termenul de înscriere în evidența contabilă

(1) În cazul în care apare o datorie vamală ca rezultat al acceptării declarației vamale de mărfuri pentru un regim vamal, altul decât admiterea temporară cu exonerare parțială de taxe la import, sau a oricărui act având aceleași efecte juridice ca această acceptare, autoritățile vamale înscriu în evidența contabilă cuantumul taxelor la import sau la export de plătit în termen de paisprezece zile de la data acordării liberului de vamă mărfurilor.

Cu toate acestea, cu condiția ca plata acestora să fie garantată, valoarea totală a taxelor la import sau la export aferente mărfurilor eliberate uneia și aceleiași persoane pe parcursul perioadei fixate de autoritățile vamale, care nu poate să depășească 31 de zile, poate face obiectul unei înscrieri unice în evidența contabilă la sfârșitul acestei perioade. Această înscriere se efectuează în termen de paisprezece zile de la data la care se încheie perioada respectivă.

(2) În cazul în care mărfurilor li se acordă liberul de vamă în anumite condiții de care depinde fie determinarea valorii taxelor la import sau la export de plătit, fie recuperarea acesteia, înscrierea în evidența contabilă se face în termen de paisprezece zile de la data la care se determină cuantumul taxelor la import sau la export de plătit sau se stabilește obligația de achitare a acestor taxe.

Cu toate acestea, în cazul în care datoria vamală se referă la o măsură provizorie de politică comercială care ia forma unei taxe, înscrierea în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de două luni de la data publicării regulamentului care instituie măsura de politică comercială definitivă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) În cazul apariției unei datorii vamale în alte condiții decât cele menționate la alineatul (1), înscrierea în evidența contabilă a valorii taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de paisprezece zile de la data la care autoritățile vamale sunt în măsură să determine valoarea taxelor la import sau la export în cauză și să adopte o decizie.

(4) Alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis* cuantumului taxelor la import sau la export de recuperat sau care rămân să fie recuperate, în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit nu a fost înscris în evidența contabilă în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) sau a fost calculat și înscris în evidența contabilă la o valoare inferioară cuantumului de plătit.

(5) Termenele de înscriere în evidența contabilă stabilite la alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică în caz fortuit sau de forță majoră.

Articolul 71

Măsuri de punere în aplicare

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, în vederea stabilirii normelor privind înscrierea în evidența contabilă, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 184 alineatul (4).

Secțiunea 2

Plata valorii taxelor la import sau la export

Articolul 72

Termene generale de plată și suspendarea termenului de plată

(1) Orice valoare a taxelor la import sau la export corespunzătoare unei datorii vamale, care a făcut obiectul notificării menționate la articolul 67, se achită de către debitor în termenul fixat de autoritățile vamale.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 24 alineatul (2), acest termen nu depășește zece zile de la data notificării către debitor a datoriei vamale. În cazul cumulării înscrierilor în evidența contabilă în condițiile prevăzute la articolul 70 alineatul (1) al doilea paragraf, acest termen se fixează astfel încât să nu permită debitorului să obțină un termen de plată mai lung decât dacă ar fi beneficiat de o amânare a plății în conformitate cu articolul 74.

O prelungire a acestui termen poate fi acordată de către autoritățile vamale, la cererea debitorului, în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit rezultă dintr-o acțiune de control *a posteriori* astfel cum este prevăzută la articolul 27. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 77 alineatul (1), prelungirea termenului astfel acordat nu poate depăși timpul necesar pentru a permite debitorului să ia măsurile necesare pentru a-și achita obligația.

(2) În cazul în care debitorul beneficiază de una dintre facilitățile de plată prevăzute la articolele 74-77, plata se efectuează în termenul sau termenele fixat(e) în cadrul acestor facilități.

(3) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care prevăd măsuri de suspendare a termenului pentru plata valorii taxelor la import sau la export corespunzătoare unei datorii vamale în următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care cererea de remitere a taxelor este introdusă conform articolului 84;
- (b) în cazul în care mărfurile urmează a fi confiscate, distruse sau abandonate în favoarea statului;
- (c) în cazul în care apare o datorie vamală în temeiul articolului 46 și există mai mulți debitori,

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Aceste măsuri enunță, în special, durata suspendării, ținând seama de termenul necesar în mod rezonabil pentru încheierea formalităților sau recuperarea valorii taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale.

Articolul 73

Plata

(1) Plata se efectuează în numerar sau prin orice alt mijloc care are un efect de descărcare similar, inclusiv prin ajustarea soldului creditor în conformitate cu legislația națională.

(2) Plata poate fi efectuată de către un terț în locul debitorului.

(3) Debitorul poate în toate cazurile să achite cuantumul taxelor la import sau la export, parțial sau integral, anterior expirării termenului dat în acest scop.

Articolul 74

Amânarea plății

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 79, autoritățile vamale acordă, la cererea persoanelor interesate și sub rezerva constituirii unei garanții, o amânare a plății cuantumului taxelor plătibile conform uneia dintre modalitățile următoare:

- (a) fie separat, pentru fiecare quantum al taxelor la import sau la export înscris în evidența contabilă în conformitate cu articolul 70 alineatul (1) sau articolul 70 alineatul (4);
- (b) fie global, pentru cuantumul total al taxelor la import sau la export, înscris în evidența contabilă în conformitate cu articolul 70 alineatul (1) primul paragraf, pe o perioadă fixată de către autoritățile vamale și care nu poate depăși 31 de zile;
- (c) fie global, pentru cuantumul total al taxelor la import sau la export care face obiectul unei înscrieri unice în evidența contabilă în conformitate cu articolul 70 alineatul (1) al doilea paragraf.

*Articolul 75***Termene pentru amânarea plății**

(1) În temeiul articolului 74, se acordă o amânare de 30 de zile pentru efectuarea unei plăți.

(2) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 74 litera (a), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în cursul căreia datoria vamală este notificată debitorului.

(3) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 74 litera (b), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în care expiră perioada de cumulare. Acesta este redus cu un număr de zile corespunzător jumătății numărului de zile care formează perioada de cumulare.

(4) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 74 litera (c), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în care expiră perioada fixată pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfurile în cauză. Acesta este redus cu un număr de zile corespunzător jumătății numărului de zile care formează perioada în cauză.

(5) În cazul în care perioadele menționate la alineatele (3) și (4) conțin un număr de zile impar, numărul de zile care se deduc din termenul de 30 de zile, conform respectivelor alineate, este egal cu jumătatea numărului par imediat inferior acestui număr impar.

(6) În cazul în care perioadele menționate la alineatele (3) și (4) sunt săptămâni calendaristice, statele membre pot prevedea ca plata taxelor la import sau la export care fac obiectul amânării plății să fie efectuată cel târziu în ziua de vineri a celei de-a patra săptămâni ulterioare săptămânii calendaristice în cauză.

În cazul în care aceste perioade sunt luni calendaristice, statele membre pot prevedea ca plata taxelor la import sau la export care fac obiectul amânării plății să fie efectuată cel târziu în a șaisprezecea zi a lunii următoare lunii calendaristice în cauză.

*Articolul 76***Măsuri de punere în aplicare**

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care prevăd măsuri de amânare a plății în cazurile în care declarația vamală este simplificată în conformitate cu articolul 109 sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

*Articolul 77***Alte facilități de plată**

(1) Autoritățile vamale pot acorda debitorului facilități de plată, altele decât amânarea plății, sub rezerva constituirii unei garanții.

În cazul în care se acordă facilitățile menționate la primul paragraf, se percepe o dobândă la credit, în plus față de valoarea taxelor la export sau import. Rata dobânzii creditului este rata dobânzii aplicată de Banca Centrală Europeană asupra celei mai

recente operațiuni majore de refinanțare pe care a efectuat-o anterior primei zile calendaristice a semestrului în cauză („rată de referință”), majorată cu un punct procentual.

Pentru un stat membru care nu participă la a treia fază a uniunii economice și monetare, rata de referință menționată anterior este rata echivalentă fixată de către banca centrală națională a statului respectiv. În ambele cazuri, rata de referință în vigoare în prima zi calendaristică a semestrului în cauză se aplică pe parcursul următoarelor șase luni.

(2) Autoritățile vamale pot renunța la solicitarea constituirii unei garanții sau la aplicarea unei dobânzi la credit, în cazul în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate a situației debitorului, că aceasta ar provoca grave dificultăți de ordin economic sau social.

(3) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsuri de punere în aplicare a alineatelor (1) și (2).

*Articolul 78***Executarea silită și penalități de întârziere**

(1) În cazul în care valoarea taxelor plătibile nu a fost achitată în termenul prevăzut, autoritățile vamale utilizează toate mijloacele de care dispun în conformitate cu legislația statului membru în cauză pentru a asigura plata acestei valori.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care prevăd măsuri de garantare a plății de către garanți în cadrul unei proceduri speciale sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

(2) Penalitățile de întârziere se percep la valoarea taxelor la import sau export, pentru perioada cuprinsă între data la care a expirat termenul fixat și data plății.

Rata penalității de întârziere este rata dobânzii aplicată de Banca Centrală Europeană asupra celei mai recente operațiuni majore de refinanțare pe care a efectuat-o anterior primei zile calendaristice a semestrului în cauză („rată de referință”), majorată cu două puncte procentuale.

Pentru un stat membru care nu participă la a treia fază a uniunii economice și monetare, rata de referință menționată anterior este rata echivalentă fixată de către banca centrală națională a statului respectiv. În ambele cazuri, rata de referință în vigoare în prima zi calendaristică a semestrului în cauză se aplică pe parcursul următoarelor șase luni.

(3) În cazul în care valoarea datoriei vamale a fost comunicată în temeiul articolului 67 alineatul (3), penalitățile de întârziere se percep în plus față de valoarea taxelor la import sau la export, de la data la care s-a format datoria și până la data notificării acesteia.

Rata penalităților de întârziere se calculează în conformitate cu alineatul (2).

(4) Autoritățile vamale pot renunța la aplicarea unei penalități de întârziere, în cazul în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate a situației debitorului, că aceasta ar provoca grave dificultăți de ordin economic sau social.

(5) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, prin stabilirea cazurilor, având în vedere termenele și cuantumul, în care autoritățile vamale pot renunța la colectarea penalităților de întârziere, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Secțiunea 3

Rambursarea și remiterea taxelor la import sau la export

Articolul 79

Rambursarea și remiterea

(1) Sub rezerva condițiilor fixate în prezenta secțiune și cu condiția ca valoarea de rambursat sau de remis să depășească un anumit nivel, taxele la import și la export sunt rambursate sau remise pe motivele următoare:

- (a) taxe la import sau la export supraimpozitate;
- (b) mărfuri defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului;
- (c) eroarea autorităților vamale;
- (d) echitate.

Mai mult, în cazul în care taxele au fost achitate și declarația vamală respectivă este invalidată în conformitate cu articolul 114, suma respectivă se rambursează.

(2) Sub rezerva normelor de competență în materie decizională, în cazul în care autoritățile vamale însele constată că, în termenul menționat la articolul 84 alineatul (1), taxele la import sau la export pot fi rambursate sau remise în temeiul articolelor 80, 82 sau 83, acestea procedează din oficiu la rambursare sau la remitere.

(3) Nicio rambursare sau remitere nu este acordată în cazul în care situația care a condus la notificarea datoriei vamale rezultă dintr-o fraudă a debitorului.

(4) Rambursarea nu presupune plata de dobânzi de către autoritățile vamale în cauză.

Cu toate acestea, se plătesc dobânzi în cazul în care decizia de acordare a rambursării nu este pusă în aplicare în termen de trei luni de la data la care a fost luată decizia, cu excepția cazului în care nerespectarea termenului nu s-a produs din culpa autorităților vamale.

În asemenea cazuri, se plătesc dobânzile pentru perioada cuprinsă între data la care expiră termenul de trei luni și data rambursării. Rata acestor dobânzi se calculează în conformitate cu articolul 77.

(5) În cazul în care autoritatea competentă a acordat din greșeală o rambursare sau o remitere, datoria vamală inițială este restabilă în măsura în care nu s-a prescris, în temeiul articolului 68.

În asemenea cazuri, eventualele dobânzi achitate în temeiul alineatului (4) al doilea paragraf din prezentul articol trebuie rambursate.

Articolul 80

Rambursarea și remiterea taxelor la import sau la export supraimpozitate

Se procedează la rambursarea sau la remiterea taxelor la import sau la export în cazul în care valoarea corespunzătoare datoriei vamale notificate inițial depășește valoarea datorată în mod legal sau datoria vamală a fost notificată debitorului cu nerespectarea modalităților prevăzute la articolul 67 alineatul (1) litera (c) sau (d).

Articolul 81

Mărfuri defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului

(1) Se procedează la rambursarea sau la remiterea taxelor la import în cazul în care decizia care determină valoarea acestor taxe se raportează la mărfuri refuzate de către importator, deoarece, în momentul acordării liberului de vamă, acestea erau defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului pe baza căruia au fost importate.

Se consideră mărfuri defecte mărfurile deteriorate înaintea acordării liberului de vamă.

(2) Rambursarea sau remiterea taxelor la import se acordă cu condiția ca mărfurile să nu fie utilizate, cu excepția cazului în care o utilizare inițială este necesară pentru a constata defecțiunea sau neconformitatea acestora cu dispozițiile contractului, și ca acestea să fie exportate în afara teritoriului vamal comunitar.

(3) La cererea persoanei interesate, autoritățile vamale permit ca exportul de mărfuri să fie înlocuit cu distrugerea acestora sau cu plasarea acestora sub regimul de perfecționare activă, de tranzit extern, de antrepozitare vamală sau de zonă liberă.

Articolul 82

Rambursarea sau remiterea din cauza unei erori a autorităților competente

(1) În alte situații decât cele menționate la articolul 79 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolele 80, 81 și 83, o anumită sumă corespunzătoare taxelor la import sau la export este rambursată sau remisă în cazul în care, ca urmare a unei erori a autorităților competente, valoarea datoriei vamale notificate anterior a fost inferioară valorii plătibile, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:

- (a) debitorul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să detecteze eroarea;
- (b) debitorul a acționat cu bună-credință.

(2) În cazul în care statutul preferențial al mărfurilor este stabilit pe baza unui sistem de cooperare administrativă cu autoritățile unei țări sau ale unui teritoriu situat în exteriorul teritoriului vamal comunitar, eliberarea unui certificat de către aceste autorități, în cazul în care acesta se dovedește a fi incorect, constituie o eroare care nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil, în sensul alineatului (1) litera (a).

Cu toate acestea, eliberarea unui certificat incorect nu constituie o eroare în cazul în care eliberarea acestui certificat rezultă dintr-o prezentare incorectă a faptelor de către exportator, cu excepția cazului în care este evident că autoritățile emitente aveau la cunoștință sau trebuiau în mod rezonabil să aibă la cunoștință faptul că mărfurile nu corespund condițiilor fixate pentru acordarea beneficiilor regimului preferențial.

Debitorul este considerat a fi de bună-credință în cazul în care este în măsură să demonstreze că, pe parcursul perioadei acoperite de operațiunile comerciale în cauză, a făcut dovada diligenței necesare pentru a garanta că toate condițiile privind regimul preferențial au fost întrunite.

Debitorul nu poate însă să invoce buna sa credință în cazul în care Comisia Europeană a publicat, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, un aviz indicând că există îndoieli temeinice în legătură cu aplicarea corectă a regulii preferențiale de către țările sau teritoriile beneficiare.

Articolul 83

Rambursarea și remiterea în echitate

În alte situații decât cele menționate la articolul 79 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolele 80, 81 și 82, se procedează la rambursarea sau la remiterea taxelor la import sau la export, din motive de echitate, în cazul în care datoria vamală este contractată în condițiile speciale prevăzute în legislația vamală, conform cărora nicio fraudă sau neglijență evidentă nu poate fi atribuită debitorului.

Articolul 84

Procedura pentru rambursare și remitere

(1) Cererile de rambursare sau de remitere prezentate în conformitate cu articolul 79 se depun la biroul vamal competent în termenul următoare:

- (a) în caz de supraimpozitare, de eroare a autorităților competente sau de echitate, în termen de trei ani de la data notificării sumei;
- (b) în caz de mărfuri defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului, în anul următor notificării valorii;
- (c) în caz de invalidare a unei declarații vamale, în termenul fixat de normele privind invalidarea.

Termenul menționat în primul paragraf literele (a) și (b) este prelungit în cazul în care persoana în cauză aduce dovada că a fost împiedicată să-și depună cererea în acest termen ca urmare a unui caz fortuit sau de forță majoră.

(2) În cazul în care se introduce o cale de atac împotriva notificării datoriei vamale în temeiul articolului 23, termenele menționate la alineatul (1) primul paragraf din prezentul articol sunt suspendate începând de la data la care s-a introdus calea de atac și pe durata procedurii respective.

Articolul 85

Măsuri de punere în aplicare

Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile de punere în

aplicare ale prezentei secțiuni. Aceste măsuri stabilesc în special cazurile în care Comisia decide, în conformitate cu procedura de gestionare menționată la articolul 184 alineatul (3), dacă remiterea sau rambursarea unei sume reprezentând taxe vamale este justificată.

CAPITOLUL 4

Stingerea datoriei vamale

Articolul 86

Stingerea

(1) Fără a aduce atingere articolului 68 și dispozițiilor în vigoare cu privire la nerecuperarea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale în caz de insolabilitate a debitorului constatată pe cale judiciară, datoria vamală la import și la export se stinge într-unul din cazurile de mai jos:

- (a) prin plata cuantumului taxelor la import sau la export;
- (b) sub rezerva alineatului (4), prin remiterea cuantumului taxelor la import sau la export;
- (c) în cazul în care, în privința mărfurilor declarate pentru un regim vamal care comportă obligația achitării taxelor, declarația vamală este invalidată;
- (d) în cazul în care mărfurile pasibile de taxe la import și la export sunt confiscate;
- (e) în cazul în care mărfurile pasibile de taxe la import și la export sunt reținute și confiscate simultan sau ulterior;
- (f) în cazul în care mărfurile pasibile de taxe la import și la export sunt distruse sub supraveghere vamală sau abandonate în favoarea statului;
- (g) în cazul în care dispariția mărfii sau neîndeplinirea obligațiilor care decurg din legislația vamală rezultă din distrugerea totală sau din pierderea iremediabilă a acestora ca rezultat al naturii mărfurilor sau al unui caz fortuit sau de forță majoră sau ca o consecință a unor instrucțiuni ale autorităților vamale; în sensul prezentei litere, mărfurile sunt considerate a fi pierdute în mod iremediabil în cazul în care au devenit inutilizabile de către orice persoană;
- (h) în cazul în care datoria a luat naștere în temeiul articolului 46 sau al articolului 49 și sunt întrunite condițiile de mai jos:
  - (i) greșeala care a dus la apariția datoriei vamale nu a avut consecințe reale asupra funcționării corecte a regimului declarat și nu constituie o tentativă de fraudă;
  - (ii) toate formalitățile necesare pentru reglementarea situației mărfurilor sunt îndeplinite ulterior;

- (i) în cazul în care mărfurile, puse în liberă circulație fără taxe la import sau cu o taxă redusă datorită destinației lor finale, au fost exportate cu permisiunea autorităților vamale;
- (j) în cazul în care datoria s-a format în temeiul articolului 45 și în cazul în care formalitățile îndeplinite pentru a permite obținerea regimului tarifar preferențial menționat în acest articol sunt anulate;
- (k) în cazul în care, sub rezerva alineatului (5) din prezentul articol, datoria apare în temeiul articolului 46 și se furnizează autorităților vamale dovada că mărfurile nu au fost utilizate sau consumate și au fost exportate în afara teritoriului vamal comunitar.
- (2) În cazul confiscării, prevăzute la alineatul (1) litera (d), datoria vamală este totuși considerată, având în vedere sancțiunile aplicabile infracțiunilor vamale, ca nefiind stinsă în cazul în care legislația unui stat membru prevede că taxele vamale sau existența unei datorii vamale servesc drept bază pentru stabilirea sancțiunilor.
- (3) În cazul în care, conform alineatului (1) litera (g), o datorie vamală se stinge în privința mărfurilor puse în liberă circulație cu exonerare sau reducere de taxe la import datorită destinației lor finale, deșeurile și resturile rezultante din distrugerea acestora sunt considerate drept mărfuri necomunitare.
- (4) În cazul existenței mai multor debitori pentru valoarea taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și dacă se acordă o remitere, obligația de achitare a valorii taxelor se stinge numai în privința persoanei (persoanelor) care a (au) beneficiat de remitere.
- (5) În cazul menționat la alineatul (1) litera (k), datoria vamală nu este stinsă în privința persoanei (persoanelor) care a (au) comis o tentativă de fraudă.
- (6) În cazul în care datoria vamală apare în temeiul articolului 46, aceasta se stinge în privința persoanei al cărei comportament nu a implicat nicio tentativă de fraudă și care a contribuit la lupta împotriva fraudei.
- (7) Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile de punere în aplicare a prezentului articol.

TITLUL IV

MĂRFURI INTRODUSE PE TERITORIUL VAMAL AL COMUNITĂȚII

CAPITOLUL 1

Declarația sumară de intrare

Articolul 87

Obligația de depunere a unei declarații sumare de intrare

(1) Cu excepția mijloacelor de transport importate temporar, precum și a mijloacelor de transport și a mărfurilor care se află la bordul acestora și care nu fac decât să tranziteze apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Comunității, fără a se

opri în acest teritoriu, mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității sunt acoperite de o declarație sumară de intrare.

(2) În cazul în care nu există dispoziții contrare în legislația vamală, declarația sumară de intrare se depune la biroul vamal competent anterior introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității.

Autoritățile vamale pot autoriza ca depunerea declarației sumare de intrare să fie înlocuită cu depunerea unei notificări și accesul la informațiile care figurează pe declarația sumară aflate în sistemul informatic al operatorului economic.

(3) Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, prin care se stabilesc următoarele:

- (a) cazuri, altele decât cele menționate la alineatul (1) din prezentul articol, în care obligația de depunere a unei declarații sumare de intrare poate face obiectul unei derogări sau adaptări;
- (b) termenul în care declarația sumară de intrare trebuie depusă sau făcută disponibilă înainte de introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității;
- (c) normele privind excepțiile și variațiile autorizate în raport cu termenul menționat la litera (b);
- (d) desemnarea biroului vamal competent unde declarația sumară de intrare trebuie depusă sau făcută disponibilă și unde analiza de risc și controlul la intrare efectuate în funcție de risc trebuie realizate,

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Pentru adoptarea acestor măsuri, se ține seama de elementele următoare:

- (a) împrejurări deosebite;
- (b) aplicarea acestor măsuri anumitor tipuri de fluxuri de mărfuri, de moduri de transport sau de operatori economici;
- (c) acordurile internaționale care prevăd dispoziții speciale în materie de securitate.

Articolul 88

Depunerea și persoana competentă

(1) Declarația sumară de intrare se depune prin utilizarea unui procedeu informatic de prelucrare a datelor. Pot fi utilizate documente comerciale, portuare sau de transport, cu condiția că acestea să conțină informațiile necesare unei declarații sumare de intrare.

În cazuri excepționale, autoritățile vamale pot accepta declarații sumare de intrare pe suport de hârtie, cu condiția ca acestea să permită asigurarea aceluiași nivel de gestionare a riscurilor ca cel al declarațiilor sumare de intrare întocmite pe baza tehnicilor electronice de prelucrare a datelor și ca circumstanțele aplicabile schimbului acestor date cu alte birouri vamale să poată fi îndeplinite.

(2) Declarația sumară de intrare este depusă de către persoana care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Comunității sau care își asumă răspunderea pentru transportarea mărfurilor pe acest teritoriu.

(3) Fără a aduce atingere obligațiilor persoanei menționate la alineatul (2), declarația sumară de intrare poate fi depusă de una dintre persoanele următoare:

(a) importatorul, destinatarul sau orice altă persoană în numele sau în contul cărora acționează persoana menționată la alineatul (2);

(b) orice persoană în măsură să prezinte sau să facă prezentate mărfurile în cauză autorităților vamale competente.

(4) În cazul în care declarația sumară de intrare este depusă de o persoană diferită de operatorul mijloacelor de transport prin intermediul cărora mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Comunității, operatorul respectiv depune la biroul vamal competent o notificare de sosire sub forma unui manifest, borderou de expediție sau listă de încărcare cuprinzând informațiile necesare pentru a permite identificarea tuturor mărfurilor transportate care urmează să facă obiectul unei declarații sumare de intrare.

Comisia, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), adoptă măsuri care prevăd informațiile care trebuie să figureze în notificarea de sosire.

Alineatul (1) se aplică, *mutatis mutandis*, notificării de sosire menționate în primul paragraf din prezentul alineat.

Articolul 89

Rectificarea declarației sumare de intrare

(1) Persoana care depune declarația sumară de intrare este autorizată, la cererea sa, să rectifice una sau mai multe date din această declarație ulterior depunerii acesteia.

Cu toate acestea, nicio rectificare nu este posibilă după ce autoritățile vamale:

(a) au informat persoana care a depus declarația sumară de intrare că intenționează să verifice mărfurile;

(b) au constatat incorectitudinea datelor în cauză;

(c) au autorizat ridicarea mărfurilor din locul în care au fost prezentate.

(2) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, prin care se stabilesc excepții de la dispozițiile alineatului (1) litera (c) din prezentul articol, care definesc, în special, următoarele:

(a) criteriile pentru stabilirea motivelor de rectificare după ridicarea mărfurilor;

(b) tipurile de informații care pot fi rectificate;

(c) termenul, după ridicare, în care rectificarea poate fi autorizată,

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Articolul 90

Declarația vamală care înlocuiește declarația sumară de intrare

Biroul vamal competent poate dispensa de depunerea unei declarații sumare de intrare în cazul mărfurilor pentru care se depune o declarație vamală înainte de expirarea termenului menționat în articolul 87 alineatul (3) primul paragraf litera (b). În acest caz, declarația vamală conține cel puțin informațiile care trebuie să figureze pe declarația sumară de intrare. Până în momentul în care declarația vamală este acceptată în conformitate cu articolul 112, aceasta are statutul de declarație sumară de intrare.

CAPITOLUL 2

Sosirea mărfurilor

Secțiunea 1

Introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității

Articolul 91

Supraveghere vamală

(1) Mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal al Comunității sunt supuse, de la data acestei introduceri, unei supravegheri vamale și pot face obiectul controalelor vamale. Dacă este cazul, acestea pot face obiectul interdicțiilor sau al restricțiilor justificate din motive, între altele, de moralitate publică, de ordine publică, de securitate publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și a animalelor sau de ocrotire a plantelor, de protecție a mediului înconjurător, a patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică, de protecție a proprietății industriale sau comerciale, inclusiv controlul precursorilor chimici, al mărfurilor care încalcă anumite drepturi de proprietate intelectuală și al sumelor de bani în numerar care intră în Comunitate, precum și aplicarea măsurilor de conservare și administrare a patrimoniului piscicol și a celor de politică comercială.

Acestea rămân sub supraveghere atât timp cât este necesar pentru a le fi determinat statutul vamal, iar supravegherea nu încează decât cu permisiunea autorităților vamale.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 166, mărfurile comunitare nu fac obiectul unei supravegheri vamale odată ce le-a fost stabilit statutul vamal.

Mărfurile necomunitare rămân sub supraveghere vamală, fie până ce își schimbă statutul vamal, fie până la reexportarea sau distrugerea lor.

(2) Deținătorul mărfurilor care fac obiectul unei supravegheri vamale poate oricând, cu autorizația autorităților vamale, să le examineze sau să le eșantioneze, în special în scopul determinării încadrării tarifare, valorii în vamă sau statutului vamal.

Articolul 92

Transportarea la locul desemnat

(1) Persoana care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Comunității le transportă, fără întârziere, pe traseul specificat și conform instrucțiunilor eventual precizate de autoritățile vamale, fie spre biroul vamal desemnat de acestea din urmă, fie către orice alt loc desemnat sau aprobat de acestea sau spre o zonă liberă.

Introducerea mărfurilor într-o zonă liberă se efectuează direct, fie pe cale maritimă sau aeriană, fie pe cale terestră, fără a trece printr-o altă parte a teritoriului vamal comunitar, în cazul în care zona liberă se învecinează cu frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță.

Mărfurile sunt prezentate autorităților vamale în conformitate cu articolul 95.

(2) Orice persoană care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor după ce acestea au fost introduse pe teritoriul vamal al Comunității devine responsabilă de îndeplinirea obligațiilor menționate la alineatul (1).

(3) Mărfurile care, deși se află încă în afara teritoriului vamal comunitar, pot face obiectul controalelor efectuate de autoritățile vamale ale unui stat membru în temeiul unui acord încheiat cu țara sau teritoriul respectiv din afara teritoriului vamal comunitar sunt asimilate mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Comunității.

(4) Alineatul (1) nu exclude aplicarea dispozițiilor speciale în ceea ce privește scrisorile, cărțile poștale, imprimatele sau echivalentul electronic al acestora ținut pe alte suporturi, mărfurile transportate de către călători, mărfuri transportate în zonele frontaliere sau prin conducte și cabluri sau alt trafic de importanță economică neglijabilă, cu condiția ca supravegherea vamală și

posibilitatea de control vamal să nu fie compromise.

(5) Alineatul (1) nu se aplică mijloacelor de transport sau mărfurilor care se află la bordul acestora și care nu fac decât să traverseze apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal comunitar fără a se opri.

Articolul 93

Servicii aeriene și maritime intracomunitare

(1) Articolele 87-90, articolul 92 alineatul (1) și articolele 94-97 nu se aplică mărfurilor care au părăsit temporar teritoriul vamal al Comunității în deplasarea lor între două puncte ale acestui teritoriu pe cale maritimă sau aeriană, cu condiția ca transportul să fie efectuat pe o rută directă pe curse aeriene sau maritime regulate, fără escală în afara teritoriului vamal al Comunității.

(2) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și de stabilire a unor dispoziții speciale pentru serviciile aeriene și maritime regulate sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Articolul 94

Transportul în condiții speciale

(1) În cazul în care, în situații de caz fortuit sau de forță majoră, obligația prevăzută la articolul 92 alineatul (1) nu poate fi executată, persoana care are acea obligație sau oricare altă persoană care acționează în locul ei informează fără întârziere autoritățile vamale despre această situație. În situația în care cazul fortuit sau forța majoră nu conduce la pierderea totală a mărfurilor, autoritățile vamale sunt informate, de asemenea, cu privire la localizarea lor exactă.

(2) În cazul în care, în situații de caz fortuit sau de forță majoră, o navă sau o aeronavă menționată la articolul 92 alineatul (5) este constrânsă să ancoreze în port sau să aterizeze temporar pe teritoriul vamal al Comunității, fără a putea respecta obligația prevăzută la articolul 92 alineatul (1), persoana care introduce nava sau aeronava pe teritoriul vamal al Comunității sau orice altă persoană care acționează în numele acesteia informează de îndată autoritățile vamale cu privire la această situație.

(3) Autoritățile vamale stabilesc măsurile care trebuie luate pentru a permite supravegherea vamală a mărfurilor menționate la alineatul (1) sau a navei sau a aeronavei, precum și a mărfurilor de la bordul acestora în circumstanțele prevăzute la alineatul (2) și pentru a se asigura, dacă este cazul, că ele sunt transportate ulterior spre un birou vamal sau alt loc desemnat sau aprobat de autorități.

Secțiunea 2

Prezentarea, descărcarea și verificarea mărfurilor

Articolul 95

Prezentarea în vamă a mărfurilor

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității sunt prezentate în vamă imediat după sosirea lor la biroul vamal desemnat, sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de autoritățile vamale, sau într-o zonă liberă, de către una dintre persoanele următoare:

- (a) persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal al Comunității;
- (b) persoana în numele și în contul căreia acționează persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal al Comunității;
- (c) persoana care și-a asumat responsabilitatea transportării mărfurilor după introducerea acestora pe teritoriul vamal al Comunității.

(2) Fără a aduce atingere obligațiilor persoanei menționate la alineatul (1), mărfurile pot fi de asemenea prezentate de către una dintre persoanele următoare:

- (a) orice persoană care plasează imediat mărfurile sub un regim vamal specific;
- (b) titularul unei autorizații de exploatare a spațiilor de depozitare sau orice persoană care exercită o activitate în zonele libere.

(3) Persoana care prezintă mărfurile face referire la declarația sumară de intrare sau la declarația vamală depusă pentru aceste mărfuri.

(4) Alineatul (1) nu exclude aplicarea eventualelor dispoziții speciale în ceea ce privește scrisorile, cărțile poștale, imprimatul sau echivalentul electronic al acestora ținut pe alte suporturi, mărfurile transportate de către călători, mărfuri transportate în zonele frontaliere sau prin conducte și cabluri sau alt trafic de importanță economică neglijabilă, cu condiția ca supravegherea vamală și posibilitatea de control vamal să nu fie compromise.

Articolul 96

Descărcarea și verificarea mărfurilor

(1) Mărfurile nu pot fi descărcate sau transbordate de pe mijlocul de transport pe care se află decât cu permisiunea autorităților vamale, în locuri desemnate sau aprobate de aceste autorități.

Cu toate acestea, această permisiune nu este necesară în cazul unui pericol iminent care necesită descărcarea imediată a mărfurilor, în totalitate sau în parte. Într-un asemenea caz, autoritățile vamale sunt informate fără întârziere.

(2) Autoritățile vamale pot să solicite oricând descărcarea și dezambalarea mărfurilor, cu scopul de a le verifica, de a preleva eșantioane și de a controla mijloacele de transport în care circulă mărfurile.

(3) Mărfurile prezentate în vamă nu pot fi ridicate din locul în care sunt prezentate fără permisiunea autorităților vamale.

Secțiunea 3

Formalități ulterioare prezentării

Articolul 97

Obligații de plasare a mărfurilor necomunitare sub un regim vamal

(1) Fără a aduce atingere articolelor 125-127, mărfurile necomunitare prezentate în vamă sunt plasate sub un regim vamal.

(2) În cazul în care nu există dispoziții contrare, declarantul este liber oricând să aleagă regimul vamal sub care dorește să plaseze mărfurile, în condițiile specifice regimului respectiv, indiferent de natura, cantitatea, țara de origine, proveniența și destinația acestora.

Articolul 98

Mărfuri considerate a fi plasate în depozit temporar

(1) Cu excepția cazurilor în care au fost admise imediat sub un regim vamal pentru care declarația vamală a fost acceptată sau în care sunt plasate într-o zonă liberă, mărfurile necomunitare prezentate în vamă sunt considerate ca fiind plasate în depozit temporar în conformitate cu articolul 151.

(2) Fără a aduce atingere obligației definite la articolul 87 alineatul (2) și excepțiilor sau dispenselor prevăzute prin măsurile adoptate în conformitate cu articolul 87 alineatul (3), în cazul în care se constată că mărfurile necomunitare prezentate în vamă nu sunt acoperite de o declarație sumară de intrare, deținătorul mărfurilor este obligat să depună imediat o astfel de declarație.

Secțiunea 4

Mărfuri transportate în regim de tranzit

Articolul 99

Dispensă pentru mărfurile care sosesc sub tranzit

Articolul 92, cu excepția alineatului (1) primul paragraf, respectiv articolele 95-98 nu se aplică în cazul introducerii pe teritoriul vamal al Comunității a mărfurilor care se află deja plasate sub un regim de tranzit.

Articolul 100

Dispoziții aplicabile mărfurilor necomunitare după încheierea unei proceduri de tranzit

Articolele 96, 97 și 98 se aplică mărfurilor necomunitare care circulă sub regimul de tranzit, din momentul în care mărfurile fac obiectul unei prezentări la biroul de destinație situat pe teritoriul vamal al Comunității, în conformitate cu reglementările privind tranzitul.

TITLUL V

NORME GENERALE PRIVIND STATUTUL VAMAL, PLASAREA MĂRFURILOR SUB UN ANUMIT REGIM VAMAL, VERIFICAREA, LIBERUL DE VAMĂ ȘI DISPUNEREA ASUPRA MĂRFURILOR

CAPITOLUL 1

Statutul mărfurilor

Articolul 101

Prezumția statutului vamal de mărfuri comunitare

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 161, toate mărfurile care se află pe teritoriul vamal al Comunității sunt presupuse a fi mărfuri comunitare, cu excepția cazului în care este stabilit faptul că acestea nu au statutul vamal de mărfuri comunitare.

(2) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, care stabilesc:

- (a) cazurile în care prezumția menționată la alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică;
- (b) metodele prin care se poate stabili statutul de mărfuri comunitare;
- (c) cazurile în care mărfurile produse în întregime pe teritoriul vamal al Comunității nu au statutul vamal de mărfuri comunitare dacă sunt obținute din mărfuri plasate sub regim de tranzit extern, antrepozitare vamală, admitere temporară sau de perfecționare activă,

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Articolul 102

Pierderea statutului vamal de mărfuri comunitare

Mărfurile comunitare devin mărfuri necomunitare în cazurile următoare:

- (a) în cazul în care sunt transportate temporar în afara teritoriului vamal comunitar, în măsura în care normele în materie de tranzit intern sau măsurile adoptate în temeiul articolului 103 nu se aplică;
- (b) în cazul în care sunt plasate sub regim de tranzit extern, de antrepozitare sau de perfecționare activă, în măsura în care legislația vamală o permite;
- (c) în cazul în care sunt plasate sub regimul de destinație finală și sunt apoi abandonate în favoarea statului sau sunt distruse și rămân resturi;

- (d) în cazul în care declarația de punere în liberă circulație a mărfurilor este invalidată după acordarea liberului de vamă conform măsurilor adoptate în temeiul articolului 114 alineatul (2) al doilea paragraf.

Articolul 103

Mărfuri comunitare care părăsesc temporar teritoriul vamal

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, care stabilesc condițiile în care mărfurile comunitare pot circula, fără a face obiectul vreunui regim vamal, de la un punct la altul al teritoriului vamal comunitar și pot părăsi temporar acest teritoriu fără a-și pierde statutul vamal sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

CAPITOLUL 2

Plasarea mărfurilor sub un regim vamal

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 104

Declararea mărfurilor și supravegherea vamală a mărfurilor comunitare

(1) Toate mărfurile destinate plasării sub un regim vamal, cu excepția regimului de zonă liberă, fac obiectul unei declarații vamale corespunzătoare acestui regim.

(2) Mărfurile comunitare declarate pentru export, tranzit comunitar intern sau perfecționare pasivă se află sub supraveghere vamală din momentul acceptării declarației menționate la alineatul (1) și până în momentul în care părăsesc teritoriul vamal al Comunității, sunt abandonate în favoarea statului sau sunt distruse, sau până când declarația vamală este invalidată.

Articolul 105

Birouri vamale competente

(1) În cazul în care nu există dispoziții contrare în legislația vamală, statele membre definesc localizarea și competența diferitelor birouri vamale situate pe teritoriul lor.

Statele membre asigură pentru aceste birouri programe oficiale de lucru cu publicul rezonabile și adecvate, ținând cont de natura traficului și de mărfurile sau de regimul vamal sub care trebuie plasate, astfel încât fluxul de trafic internațional să nu fie nici încetinit și nici perturbat.

(2) Comisia, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), adoptă măsuri care definesc diferitele roluri și responsabilități ale birourilor vamale competente, stabilind, în principal, rolul birourilor vamale competente și, în special:

- (a) birourile vamale de intrare, de import, de export sau de ieșire;
- (b) birourile vamale care îndeplinesc formalitățile de plasare a mărfurilor sub un anumit regim vamal;
- (c) birourile vamale care eliberează autorizații și supraveghează regimurile vamale.

Articolul 106

Vămuirea centralizată

(1) Autoritățile vamale pot autoriza o persoană să depună sau să comunice, la biroul vamal competent pentru locul unde aceasta este stabilită, o declarație vamală privind mărfurile prezentate în vamă la un alt birou. Dacă este cazul, se consideră că datoria vamală a luat naștere la biroul vamal la care a fost depusă sau trimisă declarația vamală.

(2) Biroul vamal în care este depusă sau trimisă declarația vamală îndeplinește formalitățile necesare în scopul verificării declarației, recuperării unei eventuale datorii vamale și acordării liberului de vamă pentru mărfuri.

(3) Fără a aduce atingere controalelor de securitate și de siguranță, biroul vamal la care sunt prezentate mărfurile procedează la toate examinările solicitate în mod justificat de biroul la care declarația vamală a fost depusă sau transmisă, respectiv la acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, ținând seama de informațiile comunicate de către biroul vamal respectiv.

(4) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, care stabilesc, în special, următoarele:

- (a) acordarea autorizației menționate la alineatul (1);
- (b) cazurile în care trebuie să se procedeze la revizuirea autorizației;
- (c) condițiile în care se acordă autorizația;
- (d) identificarea autorității vamale competente pentru acordarea autorizației;
- (e) consultarea altor autorități vamale și furnizarea de informații acestor autorități, dacă este cazul;
- (f) condițiile în care autorizația poate fi suspendată sau revocată;

(g) rolul și responsabilitățile specifice ale birourilor vamale competente implicate, în special în ceea ce privește controalele care urmează a fi aplicate;

(h) modalitatea și eventualul termen pentru îndeplinirea formalităților,

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Aceste măsuri iau în considerare elementele următoare:

- în ceea ce privește litera (c), în cazul în care sunt implicate mai multe state membre, respectarea de către solicitant a criteriilor prevăzute la articolul 14 pentru acordarea statutului de operator economic autorizat;
- în ceea ce privește litera (d), locul în care sunt menținute sau accesibile conturile utilizate în scopuri vamale, facilitând controalele bazate pe audit, precum și locul în care vor fi desfășurate cel puțin o parte din activitățile care fac obiectul autorizației.

Articolul 107

Tipuri de declarații vamale

(1) Declarația vamală se face utilizând o tehnică de prelucrare electronică a datelor. Autoritățile vamale pot permite ca declarația vamală să fie efectuată sub forma unei înregistrări în evidența contabilă a declarantului, cu condiția ca acestea să aibă acces la datele respective în sistemul electronic al declarantului și ca circumstanțele necesare pentru permiterea oricărui schimb de date între birouri vamale să fie întrunite.

(2) În cazul în care această posibilitate este prevăzută în legislația vamală, autoritățile vamale pot autoriza ca declarația vamală să fie făcută pe hârtie sau verbal sau prin orice altă modalitate prin care mărfurile pot fi plasate sub un regim vamal.

(3) Comisia, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), adoptă măsurile de punere în aplicare a prezentului articol.

Secțiunea 2

Declarații vamale standard

Articolul 108

Conținutul declarației și documentele de însoțire

(1) Declarațiile vamale conțin toate informațiile necesare pentru aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal sub care sunt declarate mărfurile. Declarațiile vamale efectuate utilizând tehnicile de prelucrare electronică a datelor conțin o semnătură electronică sau un alt mijloc de identificare. Declarațiile pe suport de hârtie sunt semnate.

Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile care stabilesc specificațiile cărora declarațiile vamale trebuie să le corespundă.

(2) Documentele de însoțire solicitate pentru aplicarea dispozițiilor regimului vamal pentru care mărfurile sunt declarate sunt puse la dispoziția autorităților vamale în momentul depunerii declarației.

(3) În cazul în care o declarație vamală este depusă prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor, autoritățile vamale pot permite ca documentele de însoțire să fie de asemenea depuse conform acestui procedeu. Autoritățile vamale pot autoriza ca depunerea acestor documente să fie înlocuită prin accesul la informații relevante care se află în sistemul informatic al operatorului economic.

Cu toate acestea, la cererea declarantului, autoritățile vamale pot permite ca aceste documente să le fie puse la dispoziție după acordarea liberului de vamă mărfurilor.

(4) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile de punere în aplicare a alineatelor (2) și (3) din prezentul articol.

Secțiunea 3

Declarații vamale simplificate

Articolul 109

Declarația simplificată

(1) Sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatele (2) și (3) din prezentul articol, autoritățile vamale autorizează orice persoană să plaseze mărfurile sub un regim vamal pe baza unei declarații simplificate care poate omite o parte din informațiile și din documentele de însoțire menționate la articolul 108.

(2) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care stabilesc termenul menționat la alineatul (1) din prezentul articol sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

(3) Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile care stabilesc specificațiile cărora declarațiile vamale trebuie să le corespundă.

Articolul 110

Declarația suplimentară

(1) În cazul declarației simplificate conform articolului 109 alineatul (1), declarantul furnizează o declarație suplimentară conținând informații suplimentare necesare pentru completarea declarației vamale pentru regimul vamal în cauză.

Declarația suplimentară poate avea un caracter global, periodic sau recapitulativ.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care prevăd derogări de la primul paragraf din prezentul alineat sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

(2) Declarația suplimentară și declarația simplificată menționate la articolul 109 alineatul (1) constituie un act unic și indivizibil care produce efecte de la data la care declarația simplificată este acceptată conform articolului 112.

În cazul în care declarația simplificată ia forma unei înscrieri în evidența contabilă a declarantului și a unui acces la aceste date pentru autoritățile vamale, declarația produce efecte începând de la data la care mărfurile sunt preluate în evidența contabilă.

(3) În sensul articolului 55, locul unde trebuie depusă declarația suplimentară conform autorizației este considerat a fi cel în care a fost depusă declarația vamală.

Secțiunea 4

Dispoziții aplicabile tuturor declarațiilor vamale

Articolul 111

Persoana care depune declarația

(1) Fără a aduce atingere articolului 110 alineatul (1), declarația vamală poate fi făcută de către orice persoană care este în măsură să prezinte sau să pună la dispoziție toate documentele solicitate pentru aplicarea dispozițiilor regimului vamal pentru care au fost declarate mărfurile. Această persoană trebuie să fie, de asemenea, în măsură să prezinte sau să pună la dispoziție mărfurile în cauză la biroul vamal competent.

Cu toate acestea, în cazul în care acceptarea unei declarații vamale antrenează obligații speciale pentru o anumită persoană, această declarație trebuie făcută de către această persoană sau de către reprezentantul său.

(2) Declarantul trebuie să fie stabilit pe teritoriul vamal al Comunității. Cu toate acestea, următorii declaranți nu trebuie să fie stabiliți în Comunitate:

- persoanele care depun o declarație de tranzit sau admitere temporară;
- persoane care declară mărfurile în mod ocazional, cu condiția ca autoritățile vamale să considere acest lucru justificat.

(3) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care stabilesc cazurile și condițiile în care pot fi anulate cerințele menționate la alineatul (2) sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Articolul 112

Acceptarea declarației

(1) Declarațiile care respectă condițiile prevăzute în prezentul capitol sunt acceptate imediat de autoritățile vamale, cu condiția ca mărfurile la care se referă să fi fost prezentate vămii sau să fie puse la dispoziție pentru controale vamale într-un mod acceptabil de către autoritățile vamale.

În cazul în care declarația ia forma unei înscrieri în evidența contabilă a declarantului și a unui acces la aceste date de către autoritățile vamale, declarația se consideră ca fiind acceptată în momentul în care mărfurile sunt preluate în evidența contabilă. Autoritățile vamale pot, fără a aduce atingere obligațiilor legale ale declarantului sau punerii în aplicare a controalelor de securitate și siguranță, dispensa declarantul de obligația de a prezenta sau de a pune la dispoziție mărfurile în vederea controlului vamal.

(2) Fără a aduce atingere articolului 110 alineatul (2) sau alineatul (1) al doilea paragraf din prezentul articol, în cazul în care o declarație vamală este depusă la un birou vamal diferit de cel în care sunt prezentate mărfurile, declarația este acceptată în cazul în care biroul la care sunt prezentate mărfurile confirmă disponibilitatea mărfurilor pentru controale vamale.

(3) Data de acceptare a declarației vamale de către autoritățile vamale este, în cazul în care nu există dispoziții contrare, data de luare în considerare pentru aplicarea dispozițiilor regimului vamal sub care au fost declarate mărfurile și pentru toate celelalte formalități de import și export.

(4) Comisia, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), adoptă măsurile de punere în aplicare a prezentului articol.

Articolul 113

Rectificarea declarației

(1) Declarantul este autorizat, la cererea sa, să rectifice una sau mai multe date din declarație după acceptarea acesteia de către autoritățile vamale. Rectificarea nu are ca efect să facă declarația aplicabilă altor mărfuri decât cele pentru care a fost inițial declarată.

(2) O astfel de rectificare nu poate fi autorizată, în cazul în care aceasta este solicitată după ce autoritățile vamale:

- (a) fie au informat declarantul de intenția lor de a proceda la verificarea mărfurilor;
- (b) au constatat incorectitudinea datelor în cauză;
- (c) fie au acordat mărfurilor liberul de vamă.

(3) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, care prevăd excepțiile de la alineatul (2) litera (c) din prezentul articol, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Articolul 114

Invalidarea declarației

(1) La cererea declarantului, autoritățile vamale invalidează o declarație deja acceptată în următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care acestea sunt asigurate că mărfurile sunt plasate imediat sub un alt regim vamal;

- (b) în cazul în care acestea sunt asigurate că, în urma unor circumstanțe particulare, plasarea mărfurilor sub regimul vamal pentru care au fost declarate nu se mai justifică.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritățile vamale au informat declarantul de intenția lor de a proceda la verificarea mărfurilor, cererea de invalidare a declarației nu poate fi acceptată înainte ca această verificare să aibă loc.

(2) Declarația nu poate fi invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care prevăd derogări de la primul paragraf din prezentul alineat sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Secțiunea 5

Alte simplificări

Articolul 115

Facilitatea întocmirii declarațiilor vamale pentru mărfurile care fac obiectul unor subpoziții tarifare diferite

În cazul în care un transport este compus din mărfuri care fac obiectul unor subpoziții tarifare diferite, iar tratarea fiecăreia dintre aceste mărfuri conform încadrării sale tarifare antrenează, în vederea întocmirii declarației, activități și cheltuieli disproporționate față de valoarea taxelor la import care le sunt aplicabile, autoritățile vamale pot, la cererea declarantului, să accepte ca totalitatea transportului să fie taxată conform subpoziției tarifare a mărfii care este supusă celei mai ridicate taxe la import sau la export.

Comisia poate, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), adopta măsurile de punere în aplicare a prezentului articol.

Articolul 116

Simplificarea formalităților și controalelor vamale

(1) Autoritățile vamale pot autoriza simplificări ale formalităților și controalelor vamale, altele decât cele prevăzute la secțiunea 3 din prezentul capitol.

(2) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, care stabilesc, în special, următoarele:

- (a) acordarea autorizațiilor menționate la alineatul (1);
- (b) cazurile în care trebuie să se procedeze la revizuirea autorizației și condițiile în care utilizarea acestora urmează să fie supravegheată de autoritățile vamale;
- (c) condițiile în care se acordă autorizațiile;

- (d) condițiile în care un operator economic poate fi autorizat să desfășoare anumite formalități vamale care, în principiu, ar trebui desfășurate de autoritățile vamale, inclusiv autoevaluarea taxelor la import și la export, precum și să efectueze anumite controale sub supraveghere vamală;
- (e) identificarea autorității vamale competente pentru acordarea autorizațiilor;
- (f) consultarea altor autorități vamale și furnizarea de informații acestor autorități, dacă este cazul;
- (g) condițiile în care autorizațiile pot fi suspendate sau retrase;
- (h) rolul și responsabilitățile specifice ale birourilor vamale competente implicate, în special în ceea ce privește controalele care urmează a fi aplicate;
- (i) modalitatea și eventualul termen pentru îndeplinirea formalităților,

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Aceste măsuri iau în considerare elementele următoare:

- formalitățile vamale care trebuie realizate și controalele vamale care trebuie realizate din motive de securitate și siguranță, în cazul mărfurilor aduse pe teritoriul vamal al Comunității sau care părăsesc acest teritoriu;
- normele adoptate în temeiul articolului 25 alineatul (3);
- în ceea ce privește litera (d), în cazul în care sunt implicate mai multe state membre, solicitantul deține statutul de operator economic autorizat în temeiul articolului 14;
- în ceea ce privește litera (e), locul în care sunt menținute sau accesibile conturile utilizate în scopuri vamale, facilitând controalele bazate pe audit, precum și locul unde vor fi desfășurate cel puțin o parte din activitățile care fac obiectul autorizației.

CAPITOLUL 3

Verificarea și acordarea liberului de vamă

Secțiunea 1

Verificarea

Articolul 117

Verificarea declarației vamale

În scopul verificării corectitudinii informațiilor conținute în declarația vamală acceptată, autoritățile vamale pot:

- (a) să examineze declarația și toate documentele de însoțire;

- (b) să solicite declarantului prezentarea altor documente;
- (c) să verifice mărfurile;
- (d) să preleveze eșantioane în vederea analizei sau examinării aprofundate a mărfurilor.

Articolul 118

Verificarea mărfurilor și prelevarea de eșantioane

(1) Transportul mărfurilor spre locurile în care se procedează la verificarea lor, respectiv, dacă este cazul, la prelevarea de eșantioane și toate manipulările necesare pentru a permite această verificare sau prelevare sunt efectuate de către declarant sau pe propria sa răspundere. Cheltuielile care rezultă sunt suportate de către declarant.

(2) Declarantul are dreptul să asiste sau să fie reprezentat la verificarea mărfurilor sau la prelevarea de eșantioane. În cazul în care autoritățile vamale au motive temeinice, acestea pot solicita declarantului să asiste la verificarea mărfurilor sau la prelevarea de eșantioane sau să se facă reprezentat, sau să le furnizeze asistența necesară pentru facilitarea verificării mărfurilor sau a prelevării de eșantioane menționate mai sus.

(3) Efectuată conform dispozițiilor în vigoare, eșantionarea nu presupune nicio indemnizație din partea autorităților vamale, dar costurile de analiză sau de control sunt suportate de acestea din urmă.

Articolul 119

Verificarea parțială a mărfurilor și prelevarea de eșantioane

(1) În cazul în care verificarea nu se efectuează decât asupra unei părți din mărfurile acoperite de declarație sau în cazul în care se procedează la prelevarea de eșantioane, rezultatele acestei verificări parțiale sau ale analizei sau ale controlului eșantioanelor sunt valabile pentru totalitatea mărfurilor acoperite de aceeași declarație.

Cu toate acestea, declarantul poate solicita o verificare a mărfurilor sau o eșantionare suplimentară, în cazul în care estimează că rezultatele verificării parțiale sau ale analizei sau controlului eșantioanelor nu sunt valabile pentru restul mărfurilor declarate. Cereea este acceptată cu condiția ca mărfurile să nu fi făcut obiectul liberului de vamă sau, în cazul în care acesta a fost acordat, ca declarantul să demonstreze că acestea nu au fost alterate în niciun fel.

(2) În sensul alineatului (1), în cazul în care o declarație acoperă mai multe articole, informațiile referitoare la fiecare dintre acestea sunt considerate a fi declarații separate.

(3) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de gestionare menționată la articolul 184 alineatul (3), măsurile care stabilesc procedura de urmat în cazul existenței unor rezultate divergente ale verificărilor efectuate conform alineatului (1) din prezentul articol.

Articolul 120

Rezultatele verificării

(1) Rezultatele verificării declarației servesc drept bază pentru aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal sub care au fost plasate mărfurile.

(2) În cazul în care nu s-a procedat la verificarea declarației, alineatul (1) se aplică în conformitate cu informațiile din declarație.

(3) Rezultatele verificării efectuate de autoritățile vamale au aceeași forță probatorie pe întreg teritoriul vamal al Comunității.

Articolul 121

Măsuri de identificare

(1) Autoritățile vamale sau, după caz, operatorii economici autorizați în acest sens de către autoritățile vamale iau măsurile necesare de identificare a mărfurilor pentru garantarea respectării condițiilor regimului vamal pentru care mărfurile au fost declarate.

Aceste măsuri de identificare au aceleași efecte juridice pe întreg teritoriul vamal al Comunității.

(2) Mijloacele de identificare aplicate mărfurilor sau mijloacele de transport nu pot fi înlăturate sau distruse decât de autoritățile vamale sau, în cazul în care acestea din urmă autorizează, de către operatorii economici, cu excepția cazului în care, în urma unui caz fortuit sau de forță majoră, înlăturarea sau distrugerea acestora este indispensabilă pentru a asigura protecția mărfurilor sau a mijloacelor de transport.

Articolul 122

Măsuri de punere în aplicare

Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile de punere în aplicare ale prezentei secțiuni.

Secțiunea 2

Liberul de vamă

Articolul 123

Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri

(1) Fără a aduce atingere articolului 117, în cazul în care condițiile de plasare sub regimul în cauză sunt întrunite și cu condiția ca eventualele restricții să fie aplicate și ca mărfurile să nu facă obiectul măsurilor de interdicție, autoritățile vamale acordă liberul de vamă acestor mărfuri în momentul în care informațiile din declarație au fost verificate sau au fost admise fără verificare.

Primul paragraf se aplică, de asemenea, în cazul în care verificarea menționată la articolul 117 nu poate fi terminată într-un termen rezonabil și în cazul în care prezența mărfurilor în vederea acestei verificări nu mai este necesară.

(2) Liberul de vamă este acordat o singură dată pentru totalitatea mărfurilor care fac obiectul aceleiași declarații.

În sensul primului paragraf, în cazul în care declarația acoperă mai multe articole, informațiile referitoare la fiecare dintre acestea sunt considerate ca declarații separate.

(3) În cazul în care mărfurile sunt prezentate, într-un alt birou vamal decât cel în care declarația vamală a fost acceptată, autoritățile vamale în cauză schimbă informațiile necesare acordării liberului de vamă mărfurilor, fără a prejudicia controalele corespunzătoare.

Articolul 124

Liberul de vamă condiționat de plata taxelor la import sau export corespunzătoare datoriei vamale sau constituirea unei garanții

(1) În cazul în care plasarea mărfurilor sub un regim vamal antrenează nașterea unei datorii vamale, acordarea liberului de vamă mărfurilor este condiționată de plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale sau de constituirea unei garanții pentru acoperirea acestei datorii.

Cu toate acestea, fără a aduce atingere paragrafului al treilea, primul paragraf nu este aplicabil regimului de admitere temporară cu exonerare parțială de taxe la import.

În cazul în care, prin aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal pentru care mărfurile sunt declarate, autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții, liberul de vamă pentru aceste mărfuri sub regimul vamal în cauză nu poate fi acordat decât după constituirea acestei garanții.

(2) Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsuri de derogare de la alineatul (1) primul și al treilea paragraf din prezentul articol.

CAPITOLUL 4

Dispunerea asupra mărfurilor

Articolul 125

Distrugerea mărfurilor

În cazul în care au motive rezonabile, autoritățile vamale pot solicita ca mărfurile care au fost prezentate în vamă să fie distruse și informează deținătorul acestora în acest sens. Cheltuielile rezultate din această distrugere sunt suportate de deținătorul mărfurilor.

Articolul 126

Măsuri de luat de către autoritățile vamale

(1) Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare, inclusiv confiscarea și comercializarea sau distrugerea, pentru a reglementa situația mărfurilor în cazurile următoare:

- (a) în cazul în care una dintre obligațiile definite în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor necomunitare pe teritoriul vamal al Comunității nu a fost îndeplinită sau mărfurile au fost retrase de sub supraveghere vamală;
- (b) în cazul în care mărfurilor nu li se poate acorda liberul de vamă pentru unul dintre motivele următoare:
  - (i) verificarea lor nu a putut fi efectuată sau continuată în termenul fixat de autoritățile vamale, din motive imputabile declarantului;
  - (ii) documentele a căror prezentare condiționează plasarea sub un regim vamal solicitat sau acordarea liberului de vamă pentru acest regim nu au fost prezentate;
  - (iii) plățile sau garanțiile care ar fi trebuit efectuate sau constituite cu privire la taxele la import sau la export, după caz, nu au fost efectuate sau furnizate în termenele prevăzute;
  - (iv) sunt supuse unor măsuri de prohibiție sau restricție;
- (c) în cazul în care mărfurile nu sunt ridicate într-un termen rezonabil după acordarea liberului de vamă;
- (d) în cazul în care, după acordarea liberului de vamă, se constată că mărfurile nu au îndeplinit condițiile care justifică acest liber de vamă;
- (e) în cazul în care mărfurile sunt abandonate în favoarea statului, în temeiul articolului 127.

(2) Mărfurile necomunitare care au fost abandonate în favoarea statului, sechestrate sau confiscate sunt considerate a fi plasate sub regimul de depozitare temporară.

Articolul 127

Abandonul

(1) Mărfurile necomunitare sau plasate sub regimul de destinație finală, cu autorizarea prealabilă a autorităților vamale și cu condiția să nu fi fost utilizate, pot fi abandonate în favoarea statului de către titularul regimului sau, dacă este cazul, de către deținătorul lor.

(2) Abandonul mărfurilor nu antrenează nicio cheltuială din partea statului. Titularul regimului sau, dacă este cazul, deținătorul mărfurilor suportă cheltuielile aferente distrugerii sau oricărei alte modalități de dispunere asupra mărfurilor.

Articolul 128

Măsuri de punere în aplicare

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, privind punerea în aplicare a prezentului capitol sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

TITLUL VI

PUNEREA ÎN LIBERĂ CIRCULAȚIE ȘI EXONERAREA DE TAXE LA IMPORT

CAPITOLUL 1

Punerea în liberă circulație

Articolul 129

Domeniul de aplicare și efectul

(1) Mărfurile necomunitare destinate introducerii pe piața comunitară sau uzului sau consumului privat în interiorul Comunității fac obiectul punerii în liberă circulație.

(2) Punerea în liberă circulație implică:

- (a) perceperea de taxe la import datorate;
- (b) perceperea, dacă este cazul, a altor taxe conform dispozițiilor relevante în vigoare în materie de percepere a taxelor mai sus amintite;
- (c) aplicarea de măsuri de politică comercială, respectiv de măsuri de prohibiție sau restricție, cu condiția ca acestea să nu fi fost aplicate într-un stadiu anterior;
- (d) îndeplinirea altor formalități prevăzute pentru importul de mărfuri.

(3) Punerea în liberă circulație conferă mărfurilor necomunitare statutul vamal de mărfuri comunitare.

CAPITOLUL 2

Exonerarea de taxe la import

Secțiunea 1

Mărfuri reintroduse

Articolul 130

Domeniul de aplicare și efectul

(1) Mărfurile necomunitare care, după ce au fost exportate inițial în calitate de mărfuri comunitare în exteriorul teritoriului vamal al Comunității, sunt reintroduse în acesta în termen de trei ani și declarate pentru punerea în liberă circulație, la cererea persoanei interesate, sunt exonerate de taxe la import.

(2) Termenul de trei ani menționat la alineatul (1) poate fi depășit pentru a lua în considerare împrejurările speciale.

(3) În cazul în care mărfurile reintroduse au fost, anterior exportării lor de pe teritoriul vamal al Comunității, puse în liberă circulație cu taxe la import reduse sau zero datorită destinației lor finale, acestora li se acordă exonerarea de taxe în conformitate cu alineatul (1) numai în măsura în care ele urmează să fie puse în liberă circulație pentru aceeași destinație finală.

În cazul în care destinația finală pentru care mărfurile respective urmează să fie puse în liberă circulație nu mai este aceeași, cuantumul taxelor la import se reduce cu cel eventual încasat la prima punere în liberă circulație a mărfurilor. În cazul în care cel de-al doilea quantum îl depășește pe cel încasat la punerea în liberă circulație a mărfurilor reintroduse, nu se acordă nicio rambursare.

(4) În cazul în care mărfurile comunitare și-au pierdut statutul comunitar în temeiul articolului 102 litera (b) și sunt puse în liberă circulație ulterior, alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol se aplică *mutatis mutandis*.

(5) Exonerarea de taxe la import nu este acordată decât cu condiția ca mărfurile să fie reimportate în aceeași stare ca cea în care au fost exportate.

Articolul 131

Cazuri în care nu se acordă exonerare de taxe la import

Exonerarea de taxe la import prevăzută la articolul 130 nu se acordă în următoarele cazuri:

- (a) mărfurilor exportate în afara teritoriului vamal al Comunității sub regimul de perfecționare pasivă, cu excepția cazurilor în care:
  - (i) aceste mărfuri rămân în starea în care au fost exportate;
  - (ii) normele adoptate în conformitate cu articolul 134 permit acest lucru;
- (b) mărfurilor care au beneficiat de măsurile stabilite în cadrul politicii agricole comune care implică exportarea acestora în afara teritoriului vamal al Comunității, cu excepția cazului în care normele adoptate în conformitate cu articolul 134 nu permit acest lucru.

Articolul 132

Mărfuri plasate în prealabil sub regimul de perfecționare activă

(1) Articolul 130 se aplică *mutatis mutandis* pentru produsele compensatoare care au fost inițial reexportate în afara teritoriului vamal al Comunității ulterior unui regim de perfecționare activă.

(2) La cererea declarantului și cu condiția ca acesta să comunice informațiile necesare, valoarea taxelor la import asupra mărfurilor vizate la alineatul (1) din prezentul articol este determinată conform articolului 53 alineatul (3). Data de acceptare a notificării de reexport este considerată a fi data de punere în liberă circulație.

(3) Exonerarea de taxe la import prevăzută la articolul 130 nu se acordă produselor compensatoare care au fost exportate conform articolului 142 alineatul (2) litera (b), cu excepția cazului în care se asigură că nicio marfă nu va fi admisă sub regimul de perfecționare activă.

Secțiunea 2

Pescuitul maritim și produsele obținute din mare

Articolul 133

Produse de pescuit maritim și produse obținute din mare

Fără a aduce atingere articolului 36 alineatul (1), sunt exonerate de taxe la import în momentul punerii în liberă circulație:

- (a) produsele de pescuit maritim și alte produse obținute din marea teritorială a unei țări sau a unui teritoriu situat în afara teritoriului vamal al Comunității, prin intermediul navelor înmatriculate sau înregistrate într-un stat membru și care arborează pavilionul statului respectiv;
- (b) produsele obținute din produsele menționate la litera (a) la bordul navelor-fabrică ce îndeplinesc condițiile prevăzute la litera menționată.

Secțiunea 3

Măsuri de punere în aplicare

Articolul 134

Măsuri de punere în aplicare

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, privind punerea în aplicare a prezentului capitol sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

TITLUL VII

REGIMURI SPECIALE

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Articolul 135

Domeniul de aplicare

Mărfurile pot fi plasate într-una dintre categoriile următoare de regimuri speciale:

- (a) tranzitul; care cuprinde tranzitul extern și tranzitul intern;

- (b) antrepoziție; care cuprinde depozitare temporară, antrepoziție vamală și zone libere;
- (c) destinația specială; care cuprinde admiterea temporară și destinația finală;
- (d) perfecționarea; care cuprinde perfecționarea activă și perfecționarea pasivă.

Articolul 136

Autorizarea

(1) O autorizație din partea autorităților vamale este necesară pentru următoarele:

- utilizarea regimului de perfecționare activă sau pasivă, de admitere temporară sau de destinație finală;
- exploatarea spațiilor de depozitare pentru depozitarea temporară sau antrepoziția vamală a mărfurilor, cu excepția cazului în care operatorul spațiului respectiv este chiar autoritatea vamală.

Condițiile în care este admisă utilizarea unuia sau a mai multora dintre regimurile speciale menționate mai sus sau exploatarea spațiilor de depozitare sunt precizate în autorizație.

(2) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, prin care se stabilesc, în special, următoarele:

- (a) acordarea autorizației menționate la alineatul (1);
- (b) cazurile în care trebuie să se procedeze la revizuirea autorizației;
- (c) condițiile în care se acordă autorizația;
- (d) identificarea autorității vamale competente pentru acordarea autorizației;
- (e) consultarea altor autorități vamale și furnizarea de informații acestor autorități, dacă este cazul;
- (f) condițiile în care autorizația poate fi suspendată sau revocată;
- (g) rolul și responsabilitățile specifice ale birourilor vamale competente implicate, în special în ceea ce privește controalele care urmează a fi efectuate;
- (h) modalitatea și eventualul termen de îndeplinire a formalităților,

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Aceste măsuri iau în considerare elementele următoare:

- (a) în ceea ce privește litera (c) din primul paragraf, în cazul în care sunt implicate mai multe state membre, respectarea de către solicitant a criteriilor prevăzute la articolul 14 pentru acordarea statutului de operator economic autorizat;
- (b) în ceea ce privește litera (d) de la primul paragraf, locul în care persoana își ține contabilitatea principală în scopuri vamale, facilitând controalele bazate pe audit, precum și locul în care vor fi desfășurate cel puțin o parte din activitățile care fac obiectul autorizației.
- (3) În cazul în care nu există dispoziții contrare în legislația vamală, autorizația menționată la alineatul (1) este acordată exclusiv persoanelor următoare:
  - (a) persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Comunității;
  - (b) persoanelor care oferă asigurarea necesară bunei derulări a operațiunilor și care, în cazul în care o datorie vamală sau alte taxe pot lua naștere pentru mărfurile plasate sub un regim special, constituie o garanție conform articolului 56;
  - (c) în cazul regimului de admitere temporară sau de perfecționare activă, persoanei care utilizează marfa sau își asumă utilizarea acesteia, sau care desfășoară operațiuni de perfecționare sau își asumă executarea lor.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care prevăd derogări de la primul paragraf din prezentul alineat sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

- (4) În cazul în care nu există dispoziții contrare și în completarea alineatului (3), autorizația menționată la alineatul (1) nu este acordată decât în cazul în care condițiile următoare sunt îndeplinite:
  - (a) în cazul în care autoritățile vamale pot exercita supravegherea vamală fără să fie necesară introducerea unor măsuri administrative disproporționate în raport cu nevoile economice în cauză;
  - (b) în cazul în care interesele esențiale ale producătorilor din Comunitate nu riscă să fie afectate negativ de o autorizație de plasare sub un regim de perfecționare (condiții economice).

Interesele esențiale ale producătorilor din Comunitate sunt considerate ca nefiind afectate negativ, după cum se menționează la primul paragraf litera (b), cu excepția cazului în care se dovedește contrariul sau dacă legislația vamală prevede că se consideră a fi îndeplinite condițiile economice.

În cazul în care se dovedește că interesele esențiale ale producătorilor din Comunitate riscă să fie afectate negativ, se efectuează o verificare a condițiilor economice conform dispozițiilor articolului 185.

Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile privind următoarele:

- (a) verificarea condițiilor economice;
- (b) stabilirea cazurilor în care interesele esențiale ale producătorilor din Comunitate riscă să fie afectate negativ, ținând cont de măsurile de politică agricolă și comercială;
- (c) stabilirea cazurilor în care se consideră a fi îndeplinite condițiile economice.

(5) Titularul autorizației informează autoritățile vamale cu privire la toți factorii care intervin după acordarea autorizației și care sunt susceptibili de a influența menținerea sau conținutul acesteia.

Articolul 137

Evidențe

(1) Cu excepția regimului de tranzit sau în cazul în care nu există dispoziții contrare în legislația vamală, titularul autorizației, titularul regimului și orice altă persoană care desfășoară o activitate implicând depozitarea, prelucrarea sau perfecționarea mărfurilor sau comercializarea și achiziționarea mărfurilor în zonele libere ține o evidență în forma aprobată de către autoritățile vamale.

Această evidență trebuie să permită autorităților vamale să supravegheze regimul în cauză, în special în ceea ce privește identificarea mărfurilor plasate sub acest regim, statutul vamal și circulația acestora.

(2) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, privind punerea în aplicare a prezentului articol sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Articolul 138

Încheierea unui regim

(1) În alte cazuri decât regimul de tranzit și fără a aduce atingere articolului 166, un regim special este încheiat în cazul în care mărfurile admise sub acest regim sau produsele compensatoare sunt plasate sub un nou regim vamal, au părăsit teritoriul vamal al Comunității sau au fost distruse și nu au rămas resturi, sau sunt abandonate în favoarea statului în temeiul articolului 127.

(2) Regimul de tranzit este încheiat de către autoritățile vamale în momentul în care acestea sunt în măsură să stabilească, pe baza unei comparații între datele disponibile la biroul de plecare și cele disponibile la biroul de destinație, că acest regim s-a încheiat corect.

(3) Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare în vederea reglementării situației mărfurilor pentru care regimul nu s-a încheiat în condițiile prevăzute.

Articolul 139

Transferul de drepturi și obligații

Drepturile și obligațiile titularului unui regim, în privința mărfurilor plasate sub un regim special, altul decât cel de tranzit, pot fi transferate integral sau parțial, în condițiile prevăzute de autoritățile vamale, altor persoane care îndeplinesc condițiile definite pentru regimul respectiv.

Articolul 140

Circulația mărfurilor

(1) Mărfurile plasate sub un regim special, altul decât cel de tranzit, sau plasate în zone libere pot circula între diferite locuri ale teritoriului vamal al Comunității, în măsura în care autorizația acordată sau legislația vamală prevede acest lucru.

(2) Comisia, în conformitate cu procedura menționată la articolul 184 alineatul (2), adoptă măsurile de punere în aplicare a prezentului articol.

Articolul 141

Manipulări uzuale

Mărfurile plasate sub regim de antrepoziție vamală sau de perfecționare sau plasate în zone libere pot fi supuse manipulărilor uzuale destinate să asigure conservarea, să amelioreze prezentarea sau calitatea mărfurilor sau să le pregătească pentru distribuție sau revinderea acestora.

Articolul 142

Mărfuri echivalente

(1) Mărfurile echivalente sunt mărfuri comunitare depozitate, utilizate sau transformate în locul mărfurilor plasate sub un regim special.

În cadrul unui regim de perfecționare pasivă, mărfurile echivalente sunt mărfuri necomunitare transformate în locul mărfurilor comunitare admise sub regimul de perfecționare pasivă.

Mărfurile echivalente au același cod de opt cifre din Nomenclatura Combinată, au aceeași calitate comercială și prezintă aceleași caracteristici tehnice ca ale mărfurilor pe care le înlocuiesc.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care prevăd derogări de la al treilea paragraf din prezentul alineat sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

(2) Cu condiția ca regimul să se deruleze bine și, în special, ca supravegherea vamală a acestuia din urmă să fie garantată, autoritățile vamale permit ca:

- (a) mărfurile echivalente să fie utilizate în cadrul unui regim special altul decât cel de tranzit, de admitere temporară și de depozitare temporară;
- (b) în cazul regimului de perfecționare activă, produsele compensatoare obținute din mărfuri echivalente să fie exportate înaintea importului de mărfuri pe care le înlocuiesc;
- (c) în cazul perfecționării pasive, produsele compensatoare obținute din mărfuri echivalente să fie importate înainte de exportul mărfurilor pe care le înlocuiesc.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, care stabilesc cazurile în care autoritățile vamale pot autoriza utilizarea unor mărfuri echivalente sub regimul de admitere temporară sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

(3) Utilizarea de mărfuri echivalente nu este autorizată în nici unul dintre cazurile următoare:

- (a) atunci când, în cadrul perfecționării active, astfel cum a fost definită la articolul 141, se efectuează doar manipulări uzuale;
- (b) în cazul în care o interdicție de *drawback* sau de exonerare de taxe la import se aplică mărfurilor care nu sunt originare folosite la fabricarea produselor în cadrul perfecționării active pentru care dovada de origine este eliberată sau stabilită în cadrul unui regim preferențial instituit între Comunitate și anumite țări sau teritorii situate în afara teritoriului vamal al Comunității sau grupuri de astfel de țări sau teritorii; sau
- (c) în cazul în care această utilizare riscă să conducă la un avantaj tarifar nejustificat la import.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care prevăd cazuri suplimentare în care nu pot fi folosite bunuri echivalente sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

(4) În cazul menționat la alineatul (2) litera (b) din prezentul articol și în măsura în care produsele compensatoare sunt pasibile de taxe la export în cazul în care nu sunt exportate în cadrul regimului de perfecționare activă, titularul autorizației asigură o garanție care acoperă plata taxelor exigibile în cazul în care mărfurile necomunitare nu au fost importate în termenul prevăzut la articolul 169 alineatul (3).

Articolul 143

Măsuri de punere în aplicare

Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile privind funcționarea regimurilor din prezentul titlu.

CAPITOLUL 2

Tranzit

Secțiunea 1

Tranzitul extern și intern

Articolul 144

Tranzitul extern

(1) Regimul de tranzit extern permite circulația mărfurilor necomunitare dintr-un punct în altul al teritoriului vamal comunitar fără ca acestea să fie supuse:

- (a) taxelor la import;
- (b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;
- (c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității sau scoaterea lor din acesta.

(2) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, care stabilesc cazurile și condițiile în care mărfurile comunitare sunt plasate în regim de tranzit extern, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

(3) Circulația menționată la alineatul (1) se desfășoară într-unul din modurile următoare:

- (a) sub regimul de tranzit extern comunitar;
- (b) în conformitate cu Convenția TIR, cu condiția ca circulația:
  - (i) să înceapă și să se termine în exteriorul teritoriului vamal al Comunității; sau
  - (ii) să fie efectuată de la un punct la altul al teritoriului vamal al Comunității printr-o țară sau un teritoriu aflate în exteriorul teritoriului vamal al Comunității;
- (c) în conformitate cu Convenția ATA/Convenția de la Istanbul, atunci când are loc un tranzit;
- (d) sub acoperirea manifestului Rin (articolul 9 din Convenția revizuită pentru navigația pe Rin);
- (e) sub acoperirea formularului 302 prevăzut în cadrul acordului între părțile Tratatului Atlanticului de Nord privind statutul forțelor acestora, semnat la Londra la 19 iunie 1951;
- (f) prin poștă, conform statutului Uniunii Poștale Universale, în cazul în care mărfurile sunt transportate de titularii drepturilor și obligațiilor care decurg din acest statut sau în contul lor.

(4) Tranzitul extern se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 140.

*Articolul 145***Tranzitul intern**

- (1) Regimul de tranzit intern permite, în condițiile prevăzute la alineatele (2) și (3), circulația mărfurilor comunitare de la un punct la altul al teritoriului vamal al Comunității, cu traversarea unui teritoriu extern, fără modificarea statutului lor vamal.
- (2) Circulația menționată la alineatul (1) se desfășoară:
- (a) sub regimul de tranzit comunitar intern, cu condiția ca o astfel de posibilitate să fie prevăzută de un acord internațional;
- (b) în conformitate cu Convenția TIR;
- (c) în conformitate cu Convenția ATA/Convenția de la Istanbul, atunci când are loc un tranzit;
- (d) sub acoperirea manifestului Rin (articolul 9 din Convenția revizuită pentru navigația pe Rin);
- (e) sub acoperirea formularului 302 prevăzut în cadrul acordului între părțile Tratatului Atlanticului de Nord privind statutul forțelor acestora, semnat la Londra la 19 iunie 1951;
- (f) prin poștă, conform statutului Uniunii Poștale Universale, în cazul în care mărfurile sunt transportate de titularii drepturilor și obligațiilor care decurg din acest statut.
- (3) În cazurile menționate la alineatul (2) literele (b)-(f), mărfurile își păstrează statutul vamal de mărfuri comunitare doar dacă acest statut este stabilit sub anumite condiții și în modalitățile prevăzute de legislația vamală.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, privind condițiile în care modalitățile prin care poate fi respectivul regim vamal sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Secțiunea 2

Tranzitul comunitar*Articolul 146***Obligațiile titularului regimului de tranzit comunitar și ale transportatorului sau destinatarului mărfurilor care circulă sub regimul de tranzit comunitar**

- (1) Titularul regimului de tranzit comunitar are următoarele responsabilități:
- (a) prezentarea mărfurilor intacte și a informațiilor solicitate la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și prin îndeplinirea măsurilor de identificare luate de către autoritățile vamale în vederea asigurării identificării acestora;

- (b) respectarea dispozițiilor vamale privind regimul respectiv;
- (c) în cazul în care nu există dispoziții contrare în legislația vamală, constituirea unei garanții pentru asigurarea plății cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător oricărei datorii vamale sau altor impuneri, conform altor dispoziții relevante, care pot lua naștere în raport cu mărfurile.
- (2) Obligația titularului regimului este îndeplinită și regimul de tranzit se încheie în momentul în care mărfurile plasate sub regim și informațiile solicitate sunt prezentate biroului vamal de destinație conform legislației vamale.
- (3) Transportatorul sau destinatarul mărfurilor care le acceptă cunoscând faptul că acestea circulă sub un regim de tranzit comunitar este, de asemenea, responsabil de a le prezenta intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și îndeplinind măsurile de identificare luate de către autoritățile vamale.

*Articolul 147***Mărfurile care trec prin teritoriul unei țări situate în exteriorul teritoriului vamal al Comunității sub regimul de tranzit comunitar extern**

- (1) Regimul de tranzit comunitar extern se aplică mărfurilor care trec printr-un teritoriu situat în afara teritoriului vamal al Comunității, dacă una dintre condițiile următoare este satisfăcută:
- (a) această posibilitate este prevăzută de un acord internațional;
- (b) traversarea acestui teritoriu se efectuează sub acoperirea unui titlu de transport unic stabilit pe teritoriul vamal al Comunității.
- (2) În cazul menționat la alineatul (1) litera (b), efectul regimului de tranzit comunitar extern este suspendat pe perioada în care mărfurile se află în afara teritoriului vamal al Comunității.

CAPITOLUL 3

Antrepozitare

Secțiunea 1

Dispoziții comune*Articolul 148***Domeniul de aplicare**

- (1) Regimul de antrepozitare permite stocarea mărfurilor necomunitare pe teritoriul vamal al Comunității fără ca mărfurile să fie supuse:
- (a) taxelor la import;

- (b) altor impuneri, conform altor dispoziții relevante în vigoare;
- (c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității sau scoaterea lor din acesta.
- (2) Mărfurile comunitare pot fi admise sub regimul de antrepozitare vamală sau de zonă liberă conform legislației vamale sau legislației comunitare privind domeniile specifice sau pentru a beneficia de o decizie care acordă rambursarea sau remiterea taxelor la import.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, privind cazurile și condițiile în care mărfurile comunitare sunt considerate în regim de antrepozitare sau de zonă liberă sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Articolul 149

Responsabilitățile titularului autorizației sau regimului

- (1) Titularul autorizației și titularul regimului au responsabilitatea să:
- (a) asigure că mărfurile admise sub regimul de depozitare temporară sau de antrepozitare vamală nu sunt sustrate supravegheții vamale;
- (b) îndeplinească obligațiile care rezultă din stocarea mărfurilor care se află sub regimul de depozitare temporară sau de antrepozitare vamală;
- (c) se conformeze condițiilor speciale fixate în autorizația de exploatare a unui antrepozit vamal sau a spațiilor unui depozit temporar.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care autorizația privește un antrepozit vamal public, aceasta poate prevedea că responsabilitățile menționate la alineatul (1) litera (a) sau (b) revin exclusiv titularului regimului.
- (3) Titularul regimului este întotdeauna responsabil de îndeplinirea obligațiilor care-i revin din plasarea mărfurilor sub regimul de depozitare temporară sau de antrepozitare vamală.

Articolul 150

Durata regimului de antrepozitare

- (1) Perioada în care mărfurile se află sub regimul de antrepozitare nu este limitată.
- (2) Cu toate acestea, autoritățile vamale pot fixa un termen în care regimul de antrepozitare trebuie încheiat într-una dintre următoarele situații:
- (a) când spațiul de depozitare este exploatat de către autoritățile vamale și este disponibil pentru utilizare de către orice persoană pentru depozitarea temporară a mărfurilor, conform articolului 151;

- (b) în situații excepționale, în special atunci când tipul și natura mărfurilor poate, în caz de depozitare îndelungată, reprezenta un pericol pentru sănătatea oamenilor, a animalelor sau a plantelor sau pentru mediul înconjurător.
- (3) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care stabilesc cazurile menționate la alineatul (2) sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Secțiunea 2

Depozitare temporară

Articolul 151

Plasarea mărfurilor în depozit temporar

- (1) În cazul în care nu există o declarație contrară privind un regim vamal, următoarele mărfuri necomunitare sunt considerate a fi declarate pentru regimul de depozitare temporară de către deținătorul lor în momentul prezentării acestora în vamă:
- (a) mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității fără a intra direct într-o zonă liberă;
- (b) mărfurile introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al Comunității provenind dintr-o zonă liberă;
- (c) mărfurile pentru care regimul de tranzit extern se încheie.

Declarația vamală este considerată a fi depusă și acceptată de către autoritățile vamale în momentul prezentării în vamă a mărfurilor.

- (2) Declarația vamală pentru un regim de depozitare temporară este constituită din declarația sumară de intrare sau din documentul de tranzit înlocuitor.
- (3) Autoritățile vamale pot solicita deținătorului mărfurilor să constituie o garanție în scopul asigurării plății cuantumului taxelor la import sau la export corespunzătoare oricăror datorii vamale sau altor cheltuieli posibile care pot lua naștere conform altor dispoziții relevante.
- (4) În cazul în care, din orice motiv, mărfurile nu pot fi plasate sau nu mai pot fi menținute sub regimul de depozitare temporară, autoritățile vamale iau fără întârziere toate măsurile necesare pentru a reglementa situația acestor mărfuri. Articolele 125-127 se aplică *mutatis mutandis*.

- (5) Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile de punere în aplicare a prezentului articol.

Articolul 152

Mărfuri în depozitare temporară

- (1) Mărfurile plasate sub regimul de depozitare temporară se depozitează numai în locuri autorizate pentru depozitare temporară.

(2) Fără a aduce atingere articolului 91 alineatul (2), mărfurile admise sub regimul de depozitare temporară nu fac obiectul altor manipulări decât cele destinate să le asigure conservarea fără a modifica prezentarea sau caracteristicile tehnice.

Secțiunea 3

Antrepozitare vamală

Articolul 153

Depozitarea în antrepozite vamale

(1) Mărfurile necomunitare plasate sub regim de antrepozitare vamală pot fi depozitate în spații sau în orice alte puncte autorizate pentru acest regim de către autoritățile vamale și sub supraveghere vamală, denumite în continuare „antrepozite vamale”.

(2) Antrepozitele vamale pot fi utilizate pentru antrepozitia mărfurilor de către orice persoană (antrepozit vamal public) sau pentru depozitarea mărfurilor de către titularul unei autorizații de antrepozitare vamală (antrepozit vamal privat).

(3) Mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală pot fi scoase temporar din antrepozitul vamal. Cu excepția cazurilor de forță majoră, această scoatere trebuie autorizată în prealabil de către autoritățile vamale.

Articolul 154

Mărfuri comunitare, destinație finală și activități de perfecționare

(1) În cazul în care există o necesitate economică și în care supravegherea vamală nu este afectată, autoritățile vamale pot autoriza operațiunile următoare într-un antrepozit vamal:

- (a) depozitarea de mărfuri comunitare;
- (b) perfecționarea mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă sau de destinație finală, în condițiile prevăzute de aceste regimuri.

(2) În cazul menționat la alineatul (1), mărfurile nu sunt considerate a se afla sub regimul de antrepozitare vamală.

Secțiunea 4

Zone libere

Articolul 155

Desemnarea zonelor libere

(1) Statele membre pot desemna anumite părți ale teritoriului vamal al Comunității drept zone libere.

Statul membru determină perimetrul fiecărei zone libere, respectiv punctele de acces și de ieșire ale acesteia.

(2) Zonele libere sunt închise.

Perimetrul și punctele de acces și de ieșire ale unei zone libere sunt supuse supravegherii vamale.

(3) Persoanele, mărfurile și mijloacele de transport care intră într-o zonă liberă sau care ies pot face obiectul unor controale vamale.

Articolul 156

Construcții și activități autorizate în zonele libere

(1) Orice construcție de imobile într-o zonă liberă este condiționată de obținerea unei autorizații prealabile din partea autorităților vamale.

(2) Sub rezerva legislației vamale, orice activitate de natură industrială, comercială sau de prestări de servicii este autorizată într-o zonă liberă. Desfășurarea acestor activități face obiectul unei notificări prealabile către autoritățile vamale.

(3) Autoritățile vamale pot impune interdicții sau restricții asupra activităților menționate la alineatul (2), ținând seama de natura mărfurilor în cauză, de necesitatea de supraveghere vamală sau de siguranță și securitate.

(4) Autoritățile vamale pot interzice desfășurarea unei activități într-o zonă liberă persoanelor care nu oferă asigurări necesare privind respectarea dispozițiilor vamale.

Articolul 157

Prezentarea mărfurilor și plasarea sub regim

(1) Mărfurile introduse într-o zonă liberă trebuie să fie prezentate în vamă și să facă obiectul formalităților vamale prevăzute în cazurile următoare:

- (a) în cazul în care sunt introduse în zonele libere sosind direct din exteriorul teritoriului vamal al Comunității;
- (b) în cazul în care se află plasate sub un regim vamal care se termină sau este încheiat în momentul în care acestea sunt admise sub regimul de zonă liberă;
- (c) în cazul în care sunt plasate sub regimul de zonă liberă pentru a beneficia de o decizie de acordare a rambursării sau a remiterii de taxe la import;
- (d) în cazul în care acte cu putere de lege, altele decât legislația vamală, prevăd astfel de formalități.

(2) Mărfurile introduse într-o zonă liberă în alte circumstanțe decât cele acoperite de alineatul (1) nu trebuie prezentate în vamă.

(3) Fără a aduce atingere articolului 158, mărfurile introduse într-o zonă liberă sunt considerate ca fiind plasate sub regimul de zonă liberă:

- (a) în momentul introducerii lor în această zonă, cu excepția cazului în care acestea se află deja sub un alt regim vamal;
- (b) la terminarea regimului de tranzit, cu excepția cazului în care sunt plasate imediat sub un alt regim vamal.

Articolul 158

Mărfuri comunitare în zone libere

(1) Mărfurile comunitare pot fi introduse, antrepozitate, deplasate, utilizate, transformate sau consumate într-o zonă liberă. În astfel de cazuri, acestea nu sunt considerate ca aflându-se sub regimul de zonă liberă.

(2) La cererea persoanei interesate, autoritățile vamale atestă statutul vamal comunitar de mărfuri comunitare pentru următoarele mărfuri:

- (a) mărfuri comunitare introduse în zonele libere;
- (b) mărfuri comunitare care au fost supuse operațiunilor de perfecționare într-o zonă liberă;
- (c) mărfuri puse în liberă circulație într-o zonă liberă.

Articolul 159

Mărfuri necomunitare în zone libere

(1) Mărfurile necomunitare, pe perioada în care rămân în zonele libere, pot fi puse în liberă circulație sau plasate sub regimul de perfecționare activă, de admitere temporară sau de destinație finală, în condițiile prevăzute de aceste regimuri.

În astfel de cazuri, acestea nu sunt considerate ca aflându-se sub regimul de zonă liberă.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor aplicabile proviziilor sau aprovizionărilor și în cazul în care regimul respectiv o permite, alineatul (1) din prezentul articol nu împiedică utilizarea sau consumarea mărfurilor care, în cazul punerii în liberă circulație sau al admiterii temporare, nu vor fi supuse aplicării de taxe la import sau măsurilor adoptate în cadrul politicii agricole comune sau al politicilor comerciale.

În cazul unei asemenea utilizări sau consumări, nu este necesară o declarație vamală de punere în liberă circulație sau de plasare sub regimul de admitere temporară.

Cu toate acestea, o declarație este solicitată în cazul în care mărfurile sunt supuse unui contingent sau unui plafon tarifar.

Articolul 160

Mărfuri scoase din zona liberă

Fără a aduce atingere legislației din alte domenii decât cel vamal, mărfurile aflate în zonă liberă pot fi exportate sau reexportate din teritoriului vamal al Comunității sau introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al Comunității.

Articolele 91-98 se aplică *mutatis mutandis* mărfurilor introduse în alte părți ale teritoriului vamal al Comunității.

Articolul 161

Statutul vamal

În cazul în care mărfurile sunt scoase dintr-o zonă liberă și introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al Comunității sau plasate sub un regim vamal, acestea sunt considerate ca fiind mărfuri necomunitare, cu excepția cazului în care statutul lor vamal de mărfuri comunitare a fost demonstrat prin atestarea menționată la articolul 158 alineatul (2) sau prin orice alt document prevăzut de legislația vamală comunitară.

Cu toate acestea, în scopul aplicării taxelor la export și a certificatelor de export sau a măsurilor de control la export prevăzute în cadrul politicii agricole comune sau al politicilor comerciale comune, aceste mărfuri sunt considerate drept mărfuri comunitare, cu excepția cazului în care este stabilit faptul că acestea nu au statutul de mărfuri comunitare.

Capitolul 4

Destinații speciale

Secțiunea 1

Admitere temporară

Articolul 162

Domeniul de aplicare

(1) Regimul de admitere temporară permite utilizarea mărfurilor necomunitare destinate reexportului pe teritoriul vamal al Comunității, cu exonerare totală sau parțială de taxe la import și fără a fi supuse:

- (a) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;
- (b) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității sau scoaterea lor din acesta.

(2) Regimul de admitere temporară poate fi utilizat numai în cazul în care condițiile următoare sunt întrunite:

- (a) mărfurile nu suferă nicio modificare, cu excepția deprecierei normale datorate folosirii acestora;
- (b) este posibilă asigurarea identificării mărfurilor plasate sub regim, cu excepția cazului în care, ținându-se cont de natura acestora sau de utilizarea lor prevăzută, absența măsurilor de identificare nu riscă să conducă la abuzuri ale regimului sau, în cazul menționat în articolul 142, în măsura în care este posibil să se verifice că circumstanțele prevăzute pentru mărfuri echivalente sunt îndeplinite;

- (c) titularul regimului este stabilit în afara teritoriului vamal al Comunității, cu excepția cazului în care legislația vamală nu dispune diferit;
- (d) criteriile prevăzute de către legislația vamală comunitară pentru acordarea exonerării totale sau parțiale de taxe sunt întrunite.

Articolul 163

Perioada în care mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară

- (1) Autoritățile vamale fixează perioada în care mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară trebuie reexportate sau plasate sub un alt regim vamal. Această perioadă trebuie să fie suficientă pentru ca obiectivul utilizării autorizate să fie atins.
- (2) Perioada maximă în care mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară pentru aceeași utilizare și sub răspunderea aceluiași titular de autorizație este de 24 de luni, chiar și în cazul în care regimul a fost încheiat prin plasarea mărfurilor sub un alt regim special, care este urmat la rândul său de o nouă plasare sub regimul de admitere temporară.
- (3) În cazul în care, în împrejurări excepționale, perioadele de utilizare autorizată menționate la alineatele (1) și (2) nu sunt suficiente, autoritățile vamale le pot prelungi pentru o durată rezonabilă, la cererea motivată corespunzător a titularului autorizației.

Articolul 164

Situații acoperite de admiterea temporară

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, care stabilesc cazurile și condițiile în care regimul de admitere temporară poate fi aplicat, iar exonerarea totală sau parțială de taxe la import poate fi autorizată, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Atunci când sunt adoptate aceste măsuri se iau în considerare acordurile internaționale, respectiv natura și utilizarea mărfurilor.

Articolul 165

Cuantumul taxei la import în cazul admiterii temporare cu exonerare parțială de taxe la import

- (1) Cuantumul taxelor la import pentru mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de taxe la import este fixat la 3 % din cuantumul taxei la import care ar fi fost achitat pentru aceste mărfuri, în cazul în care aceste mărfuri ar fi făcut obiectul punerii în liberă circulație la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară.

Valoarea trebuie achitată pentru fiecare lună sau fracție de lună în timpul căreia mărfurile au fost plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de la taxa la import.

- (2) Cuantumul taxei la import nu depășește valoarea care ar fi trebuit achitată în cazul punerii în liberă circulație a mărfurilor respective la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară.

Secțiunea 2

Destinația finală

Articolul 166

Regimul de destinație finală

- (1) Regimul de destinație finală permite punerea în liberă circulație a mărfurilor cu exonerare sau reducere de taxe datorită destinației lor specifice. Mărfurile rămân sub supraveghere vamală.
- (2) Supravegherea vamală exercitată în cadrul regimului de destinație finală se încheie în cazurile următoare:
- în cazul în care mărfurile au fost utilizate în sensul prevăzut în cererea de exonerare sau reducere de taxe;
  - în cazul în care mărfurile sunt exportate, distruse sau abandonate în favoarea statului;
  - în cazul în care mărfurile au fost utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute în cererea de admitere cu exonerare sau reducere de taxe și în care taxele datorate la import au fost achitate.
- (3) În cazul în care rata de randament este solicitată, articolul 167 se aplică *mutatis mutandis* regimului de destinație finală.

CAPITOLUL 5

Perfecționarea

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 167

Rata de randament

Cu excepția cazului în care legislația comunitară privind domeniile specifice precizează o rată de randament, autoritățile vamale fixează fie rata de randament sau rata medie de randament a operațiunii de perfecționare, fie, dacă este cazul, modalitatea de determinare a acestei rate.

Rata de randament sau rata medie de randament se stabilește în funcție de condițiile reale în care se efectuează sau urmează să se efectueze operațiunile de perfecționare. Această rată poate, dacă este cazul, să fie ajustată în conformitate cu articolele 18 și 19.

Secțiunea 2

Perfecționarea activă

Articolul 168

Domeniul de aplicare

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 142, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Comunității, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de perfecționare, a mărfurilor necomunitare, fără ca aceste mărfuri să fie supuse:

- (a) taxelor la import;
- (b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;
- (c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității sau scoaterea lor din acesta.

(2) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, în alte cazuri decât repararea și distrugerea, numai în măsura în care mărfurile admise sub acest regim pot fi identificate în produsele compensatoare, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție.

În cazul menționat la articolul 142, regimul poate fi utilizat numai în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor definite în privința mărfurilor echivalente.

(3) Suplimentar față de dispozițiile alineatelor (1) și (2), regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, de asemenea, pentru mărfurile următoare:

- (a) mărfuri care urmează a fi supuse operațiunilor care vizează asigurarea conformității acestora cu specificațiile tehnice pentru punerea în liberă circulație;
- (b) mărfuri care trebuie să facă obiectul manipularilor uzuale în conformitate cu articolul 141.

Articolul 169

Perioada de încheiere

(1) Autoritățile vamale fixează termenul în care regimul de perfecționare activă trebuie încheiat, conform dispozițiilor articolului 138.

Termenul curge de la data la care mărfurile necomunitare sunt plasate sub regim și se determină ținând seama de durata necesară realizării operațiunilor de perfecționare și încheierii regimului.

(2) Autoritățile vamale pot prelungi pentru o durată rezonabilă termenul fixat conform alineatului (1), la cererea temeinic justificată a titularului autorizației.

Autorizația poate preciza că o perioadă care începe să curgă în cursul unei luni, al unui trimestru sau al unui semestru calendaristic expiră în ultima zi, după caz, a lunii, a trimestrului sau a semestrelui calendaristic care urmează.

(3) În cazul exportului anticipat, conform articolului 142 alineatul (2) litera (b), autoritățile vamale fixează un termen în care mărfurile necomunitare trebuie să fie declarate pentru regim. Acest termen curge de la data acceptării declarației de export privind produsele compensatoare obținute din mărfurile echivalente corespunzătoare.

Articolul 170

Reexportul temporar pentru perfecționare complementară

Sub rezerva eliberării unei autorizații de către autoritățile vamale, o parte sau totalitatea mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă sau a produselor compensatoare pot face obiectul unui export temporar în vederea operațiunilor de perfecționare complementară de efectuat în afara teritoriului vamal al Comunității, conform condițiilor fixate pentru regimul de perfecționare pasivă.

Secțiunea 3

Perfecționarea pasivă

Articolul 171

Domeniul de aplicare

(1) Regimul de perfecționare pasivă permite exportul temporar de mărfuri comunitare în afara teritoriului vamal al Comunității în vederea supunerii acestora operațiunilor de perfecționare. Produsele compensatoare rezultate din aceste operațiuni pot fi puse în liberă circulație cu exonerare totală sau parțială de taxe la import la cererea titularului autorizației sau a oricărei alte persoane stabilite pe teritoriul vamal al Comunității, cu condiția ca aceasta să fi obținut consimțământul titularului autorizației și ca toate condițiile autorizației să fie îndeplinite.

(2) Mărfurile comunitare următoare nu pot fi plasate sub regimul de perfecționare pasivă:

- (a) mărfurile al căror export dă dreptul la rambursarea sau remiterea de taxe la import;
- (b) mărfurile care, în prealabil exportului, au fost puse în liberă circulație cu exonerare sau reducere de taxe datorită destinației finale, în măsura în care scopurile acestei destinații finale nu sunt realizate, cu excepția cazului în care aceste mărfuri trebuie supuse unor operațiuni de reparație;
- (c) mărfurile al căror export dă dreptul la acordarea de restituiri la export;

(d) mărfurile pentru care un avantaj financiar altul decât restituirile menționate la litera (c) este acordat în cadrul politicii agricole comune în virtutea exportului acestor mărfuri.

(3) În cazurile neacoperite de articolele 172 și 173 și în cele care implică taxele *ad valorem*, cuantumul taxelor de import este calculat pe baza costurilor operațiunii de perfecționare executate în afara teritoriului vamal al Comunității.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care prevăd norme de calcul și norme în care sunt implicate taxe specifice sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

(4) Autoritățile vamale fixează termenul în care mărfurile exportate temporar trebuie să fie reimportate pe teritoriul vamal al Comunității, sub forma produselor compensatoare, respectiv să fie puse în liberă circulație pentru a putea beneficia de exonerarea parțială sau totală de taxe la import. Acestea pot prelungi acest termen pentru o durată rezonabilă, la cererea temeinic justificată a titularului autorizației.

Articolul 172

Mărfuri reparate gratuit

(1) Mărfurile beneficiază de o exonerare totală de taxe la import în cazul în care se stabilește, în mod satisfăcător pentru autoritățile vamale, că acestea au fost reparate gratuit, fie în temeiul unei obligații contractuale sau legale rezultate dintr-o garanție, fie din cauza existenței unor defecte de fabricație sau material.

(2) Alineatul (1) nu este aplicabil în cazul în care se ține seama de defectul de fabricație sau material în momentul primei puneri în liberă circulație a mărfurilor în cauză.

Articolul 173

Sistemul de schimb standard

(1) În cadrul sistemului de schimb standard, un produs importat, denumit în continuare „produs înlocuitor”, poate, conform alineatelor (2)-(5), înlocui un produs compensator.

(2) Autoritățile vamale permit recurgerea la sistemul de schimb standard în cazul în care operațiunea de perfecționare constă într-o reparație a mărfurilor comunitare cu defecte, altele decât cele supuse măsurilor adoptate în cadrul politicii agricole comune sau a regimurilor specifice aplicabile anumitor mărfuri rezultate din perfecționarea produselor agricole.

(3) Produsele înlocuitoare au același cod de opt cifre din Nomenclatura Combinată, sunt de calitate comercială identică și prezintă aceleași caracteristici tehnice ca mărfurile defecte, în cazul în care acestea din urmă ar fi făcut obiectul unei reparații.

(4) În cazul în care mărfurile defecte au fost utilizate înainte de export, produsele înlocuitoare trebuie, de asemenea, să fi fost utilizate.

Cu toate acestea, autoritățile vamale acordă derogare de la condițiile menționate la primul paragraf în cazul în care produsul înlocuitor a fost livrat gratuit, fie în temeiul unei obligații contractuale sau legale rezultate dintr-o garanție, fie din cauza existenței unui defect de producție sau material.

(5) Dispozițiile aplicabile produselor compensatoare se aplică, de asemenea, produselor înlocuitoare.

Articolul 174

Importul prealabil al produselor înlocuitoare

(1) Autoritățile vamale autorizează, în condițiile fixate de acestea și la cererea persoanei interesate, ca produsele înlocuitoare să fie importate anterior exportului mărfurilor defecte.

În cazul importului prealabil al unui produs înlocuitor, se constituie o garanție care acoperă valoarea taxei la import care ar fi exigibilă în cazul în care mărfurile defecte nu ar fi exportate conform alineatului (2).

(2) Exportul de mărfuri defecte se face în termen de două luni de la acceptarea, de către autoritățile vamale, a declarației de punere în liberă circulație a produselor înlocuitoare.

(3) În cazul în care, în împrejurări excepționale, mărfurile defecte nu pot fi exportate în termenul menționat la alineatul (2), autoritățile vamale pot prelungi perioada pentru o durată rezonabilă, la cererea motivată corespunzător a persoanei interesate.

TITLUL VIII

IEȘIREA MĂRFURILOR DE PE TERITORIUL VAMAL AL COMUNITĂȚII

CAPITOLUL 1

Mărfurile care părăsesc teritoriul vamal

Articolul 175

Obligația de depunere a unei declarații prealabile la ieșire

(1) Mărfurile destinate să părăsească teritoriul vamal al Comunității sunt acoperite de o declarație prealabilă la ieșire, depusă la biroul vamal competent sau pusă la dispoziția acestuia înainte ca mărfurile să iasă de pe teritoriul vamal al Comunității.

Cu toate acestea, primul paragraf nu se aplică mărfurilor transportate de un mijloc de transport care doar traversează apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Comunității fără a se opri.

(2) Declarația prealabilă la ieșire ia una dintre formele următoare:

(a) în cazul în care mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al Comunității sunt plasate sub un regim vamal pentru care se solicită o declarație vamală, declarația vamală corespunzătoare;

- (b) o notificare de reexport conform articolului 179;
  - (c) în cazul în care nu se solicită nicio declarație vamală și nicio notificare de reexport, declarația sumară de ieșire menționată la articolul 180.
- (3) Declarația prealabilă la ieșire conține cel puțin datele de completat într-o declarație sumară de ieșire.

Articolul 176

Măsuri care stabilesc anumite detalii

- (1) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, care stabilesc:
- (a) cazurile și condițiile în care mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al Comunității nu fac obiectul unei declarații prealabile la ieșire;
  - (b) condițiile în care obligația de depunere a unei declarații prealabile la ieșire poate face obiectul unei derogări sau al unei modificări;
  - (c) termenul în care declarația prealabilă la ieșire trebuie depusă sau pusă la dispoziție înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al Comunității;
  - (d) eventualele excepții și modalități autorizate în raport cu termenul menționat la litera (c);
  - (e) desemnarea biroului vamal competent în care declarația prealabilă de ieșire este depusă sau pusă la dispoziție sau în care analiza riscurilor și controalele la export și la ieșire efectuate în funcție de riscuri urmează a fi realizată,

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

- (2) Pentru adoptarea acestor măsuri, se ține seama de elementele următoare:
- (a) împrejurări deosebite;
  - (b) aplicarea acestor măsuri anumitor tipuri de fluxuri de mărfuri, de modalități de transport sau de operatori economici;
  - (c) acordurile internaționale care prevăd dispoziții speciale în materie de securitate.

Articolul 177

Supravegherea vamală și formalitățile de ieșire

- (1) Mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al Comunității sunt supuse supravegherii vamale și pot face obiectul controalelor vamale. Dacă este cazul, autoritățile vamale pot determina, în aplicarea măsurilor adoptate în temeiul alineatului (5), ruta care trebuie urmată și termenul care trebuie respectat atunci când mărfurile părăsesc teritoriul vamal al Comunității.

- (2) Mărfurile destinate să părăsească teritoriul vamal al Comunității sunt prezentate la vamă la biroul vamal competent de la locul prin care mărfurile părăsesc teritoriul vamal al Comunității și sunt supuse aplicării formalităților de ieșire, care includ, după caz, următoarele:

- (a) rambursarea sau remiterea taxelor la import sau plata restituirilor la export;
- (b) perceperea taxelor la export;
- (c) formalitățile necesare conform dispozițiilor în vigoare în materie de alte taxe;
- (d) aplicarea interdicțiilor sau a restricțiilor justificate din motive, între altele, de moralitate publică, politici publice sau securitate publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor, a animalelor sau de ocrotire a plantelor, de protecție a mediului înconjurător, protecția patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică, de protecție a proprietății industriale sau comerciale, inclusiv controlul precursorilor chimici, al mărfurilor care încalcă anumite drepturi de proprietate intelectuală și al sumelor de bani în numerar care părăsesc teritoriul Comunității, precum și punerea în aplicare a măsurilor de conservare și de gestiune a patrimoniului piscol și a măsurilor de politică comercială.

- (3) Mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al Comunității sunt prezentate în vamă de către una dintre următoarele persoane:

- (a) persoana care exportă mărfurile de pe teritoriul vamal al Comunității;
- (b) persoana în numele și în locul căreia acționează persoana care exportă mărfurile pe acel teritoriu;
- (c) persoana care și-a asumat responsabilitatea transportării mărfurilor anterior exportării acestora de pe teritoriul vamal al Comunității.

- (4) Liberul de vamă pentru ieșire este acordat cu condiția ca mărfurile în cauză să părăsească teritoriul vamal al Comunității în aceleași condiții ca în momentul acceptării declarației prealabile la ieșire.

- (5) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsuri de aplicare a alineatelor (1), (2) și (3) din prezentul articol.

CAPITOLUL 2

Export și reexport

Articolul 178

Mărfuri comunitare

- (1) Mărfurile comunitare destinate să părăsească teritoriul vamal al Comunității sunt plasate sub regimul de export.

- (2) Alineatul (1) nu se aplică mărfurilor următoare:
- (a) mărfuri plasate sub regimul de destinație finală sau de perfecționare pasivă;
- (b) mărfuri plasate sub regimul de tranzit intern sau care părăsesc temporar teritoriul vamal al Comunității, conform articolului 103.
- (3) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile care stabilesc formalitățile de export aplicabile mărfurilor plasate sub regimul de export, destinație finală sau de perfecționare pasivă.

Articolul 179

Mărfuri necomunitare

- (1) Mărfurile necomunitare destinate să părăsească teritoriul vamal al Comunității sunt supuse unei notificări de reexport care trebuie depusă la biroul vamal competent, respectiv formalităților de ieșire.
- (2) Articolele 104-124 se aplică *mutatis mutandis* notificării de reexport.
- (3) Alineatul (1) nu se aplică mărfurilor următoare:
- (a) mărfurilor plasate sub regimul de tranzit extern care nu fac decât să traverseze teritoriul vamal al Comunității;
- (b) mărfurilor transbordate în sau direct reexportate dintr-o zonă liberă;
- (c) mărfurilor plasate sub regimul de depozitare temporară care sunt reexportate direct dintr-un spațiu autorizat de depozitare temporară.

Articolul 180

Declarație sumară de ieșire

- (1) În cazul în care mărfurile sunt destinate să părăsească teritoriul vamal al Comunității și fără solicitare de declarație vamală sau de notificare de reexport, o declarație sumară de ieșire este depusă la biroul vamal competent, conform articolului 175.
- (2) Declarația sumară de ieșire este întocmită prin utilizarea de tehnici de prelucrare electronică a datelor. Pot fi utilizate documente comerciale, portuare sau de transport, cu condiția ca acestea să conțină datele necesare unei declarații sumare de ieșire.

- (3) În cazuri excepționale, autoritățile vamale pot accepta declarațiile sumare de ieșire făcute pe hârtie, cu condiția ca acestea să permită asigurarea aceluiași nivel de gestiune a riscului ca cel asigurat de declarațiile sumare făcute prin intermediul tehnicilor de prelucrare electronică a datelor și ca circumstanțele aplicabile schimbului acestor date cu alte birouri vamale să poată fi îndeplinite.

Autoritățile vamale pot accepta ca depunerea declarației sumare de ieșire să fie înlocuită cu depunerea unei notificări, cu condiția de a avea acces la informațiile care trebuie să figureze în declarația sumară care se află în sistemul informatic al operatorului economic.

- (4) Declarația sumară de ieșire este depusă de către una dintre persoanele următoare:
- (a) persoana care transportă mărfurile sau își asumă responsabilitatea transportului acestora în afara teritoriului vamal al Comunității;
- (b) exportatorul, expeditorul sau orice altă persoană care acționează în numele sau în locul persoanelor menționate la litera (a);
- (c) orice persoană în măsură să prezinte sau să fi prezentat mărfurile în cauză autorităților vamale competente.

Articolul 181

Rectificarea declarației sumare de ieșire

Declarantul este autorizat, la cererea sa, să rectifice una sau mai multe date ale declarației sumare de ieșire după depunerea acesteia.

Cu toate acestea, nicio rectificare nu mai este posibilă după ce autoritățile vamale:

- (a) au informat persoana care a depus declarația sumară că intenționează să verifice mărfurile;
- (b) au constatat incorectitudinea datelor în cauză;
- (c) au acordat liberul de vamă.

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, și care stabilesc excepțiile menționate de al doilea paragraf litera (c) din prezentul articol sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

CAPITOLUL 3

Exonerarea de taxe la export

Articolul 182

Export temporar

- (1) Fără a aduce atingere articolului 171, mărfurile comunitare pot fi exportate temporar în afara teritoriului vamal al Comunității și pot beneficia de o exonerare de taxe la export sub rezerva reimportării lor.

(2) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), măsurile de punere în aplicare a prezentului articol.

TITLUL IX

COMITETUL CODULUI VAMAL ȘI DISPOZIȚII FINALE

CAPITOLUL 1

Comitetul Codului Vamal

Articolul 183

Modalități de aplicare suplimentare

(1) Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 184 alineatul (2), normele privind interoperabilitatea sistemelor vamale electronice ale statelor membre, precum și elementele comunitare relevante, în scopul de a întări cooperarea bazată pe schimbul de date electronice între autoritățile vamale, între aceste autorități și Comisii și între aceste autorități și operatorii economici.

(2) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, completându-l, care stabilesc următoarele:

(a) condițiile în care Comisia poate adopta decizii, altele decât cele menționate în articolul 20 alineatul (8) litera (c), prin care solicită statelor membre să revoce sau să modifice o decizie emisă în cadrul legislației vamale, care este diferită față de deciziile comparabile adoptate de alte autorități competente și care compromite aplicarea uniformă a legislației vamale;

(b) alte modalități de aplicare, dacă este necesar, inclusiv cazul în care Comunitatea a acceptat angajamente și obligații în cadrul acordurilor internaționale care solicită adaptarea dispozițiilor codului;

(c) alte cazuri și condiții în care aplicarea prezentului cod poate fi simplificată,

sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 184 alineatul (4).

Articolul 184

Comitetul

(1) Comisia este asistată de Comitetul Codului Vamal, denumit în continuare „comitetul”.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică procedura stabilită la articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Atunci când se face referire la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia nr. 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică procedura stabilită la articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Articolul 185

Alte dispoziții

Comitetul poate verifica orice chestiune privind legislația vamală ridicată de președintele comitetului, fie la inițiativa Comisiei, fie la cererea reprezentantului unui stat membru, în special în privința:

- (a) oricărei probleme rezultate din aplicarea legislației vamale;
- (b) oricărei poziții de adoptat de către Comunitate în comitetele și grupurile de lucru instituite prin acorduri internaționale care se raportează la legislația vamală.

CAPITOLUL 2

Dispoziții finale

Articolul 186

Abrogarea

Se abrogă Regulamentele (CEE) nr. 3925/91, (CEE) nr. 2913/92 și (CE) nr. 1207/2001.

Trimiterile la regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se interpretează în conformitate cu tabelele de corespondență care figurează în anexă.

Articolul 187

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 188***Aplicarea**

(1) Articolul 1 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 5 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 5 alineatul (2) primul paragraf, articolul 10 alineatul (2), articolul 11 alineatul (3), articolul 12 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 15 alineatul (1), articolul 16 alineatul (5), articolul 18 alineatul (4), articolul 19 alineatul (5), articolul 20 alineatul (7), articolul 20 alineatul (8), articolul 20 alineatul (9), articolul 24 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 25 alineatul (3), articolul 28 alineatul (3), articolul 30 alineatul (2), articolul 31 alineatul (3), articolul 33 alineatul (5), articolul 38, articolul 39 alineatul (3), articolul 39 alineatul (6), articolul 43, articolul 54, articolul 55 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 56 alineatul (9), articolul 57 alineatul (3), articolul 58 al doilea paragraf, articolul 59 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 62 alineatul (3), articolul 63 alineatul (3), articolul 65 alineatul (3), articolul 67 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 71, articolul 72 alineatul (3) primul paragraf, articolul 76, articolul 77 alineatul (3), articolul 78 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 78 alineatul (5), articolul 85, articolul 86 alineatul (7), articolul 87 alineatul (3) primul paragraf, articolul 88 alineatul (4) al doilea paragraf, articolul 89 alineatul (2), articolul 93 alineatul (2), articolul 101 alineatul (2), articolul 103, articolul 105 alineatul (2), articolul 106 alineatul (4) primul paragraf, articolul 107 alineatul (3), articolul 108 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 108 alineatul (4), articolul 109 alineatul (2), articolul 109 alineatul (3), articolul 110 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 111 alineatul (3), articolul 112 alineatul (4), articolul 113 alineatul (3), articolul 114 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 115 al doilea

paragraf, articolul 116 alineatul (2) primul paragraf, articolul 119 alineatul (3), articolul 122, articolul 124 alineatul (2), articolul 128, articolul 134, articolul 136 alineatul (2) primul paragraf, articolul 136 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 136 alineatul (4) al patrulea paragraf, articolul 137 alineatul (2), articolul 140 alineatul (2), articolul 142 alineatul (1) al patrulea paragraf, articolul 142 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 142 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 143, articolul 144 alineatul (2), articolul 145 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 148 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 150 alineatul (3), articolul 151 alineatul (5), articolul 164 primul paragraf, articolul 171 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 176 alineatul (1), articolul 177 alineatul (5), articolul 178 alineatul (3), articolul 181 al treilea paragraf, articolul 182 alineatul (2), articolul 183 alineatul (1) și articolul 183 alineatul (2) se aplică începând cu 24 iunie 2008.

(2) Toate celelalte dispoziții se aplică în momentul în care sunt aplicabile dispozițiile de punere în aplicare adoptate în temeiul articolelor menționate la alineatul (1). Dispozițiile de punere în aplicare intră în vigoare cel mai devreme la 24 iunie 2009.

Fără a aduce atingere intrării în vigoare a dispozițiilor de punere în aplicare, dispozițiile prezentului regulament menționate în prezentul alineat se aplică cel mai târziu la 24 iunie 2013.

(3) Articolul 30 alineatul (1) se aplică începând cu 1 ianuarie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 23 aprilie 2008.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
J. LENARČIČ

ANEXĂ

TABELE DE CORESPONDENȚĂ

1. Regulamentul (CEE) nr. 2913/92

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 4
Articolul 2	Articolul 1
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 4, punctele 4a-4d	—
Articolul 5	Articolele 11 și 12
Articolul 5a	Articolele 13, 14 și 15
Articolul 6	Articolul 16
Articolul 7	Articolul 16
Articolul 8	Articolul 18
Articolul 9	Articolul 19
Articolul 10	Articolul 16
Articolul 11	Articolele 8 și 30
Articolul 12	Articolul 20
Articolul 13	Articolele 25 și 26
Articolul 14	Articolul 9
Articolul 15	Articolul 6
Articolul 16	Articolul 29
Articolul 17	Articolul 32
Articolul 18	Articolul 31
Articolul 19	Articolele 116 și 183
Articolul 20	Articolele 33 și 34
Articolul 21	Articolul 33
Articolul 22	Articolul 35
Articolul 23	Articolul 36
Articolul 24	Articolul 36
Articolul 25	—
Articolul 26	Articolul 37
Articolul 27	Articolul 39
Articolul 28	Articolul 40
Articolul 29	Articolul 41
Articolul 30	Articolul 42
Articolul 31	Articolul 42
Articolul 32	Articolul 43
Articolul 33	Articolul 43
Articolul 34	Articolul 43
Articolul 35	Articolul 31
Articolul 36	Articolul 41

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92	Prezentul regulament
Articolul 36a	Articolul 87
Articolul 36b	Articolele 5, 88 și 89
Articolul 36c	Articolul 90
Articolul 37	Articolul 91
Articolul 38	Articolele 92 și 93
Articolul 39	Articolul 94
Articolul 40	Articolul 95
Articolul 41	Articolul 95
Articolul 42	Articolul 91
Articolul 43	—
Articolul 44	—
Articolul 45	—
Articolul 46	Articolul 96
Articolul 47	Articolul 96
Articolul 48	Articolul 97
Articolul 49	—
Articolul 50	Articolele 98 și 151
Articolul 51	Articolele 151 și 152
Articolul 52	Articolul 152
Articolul 53	Articolul 151
Articolul 54	Articolul 99
Articolul 55	Articolul 100
Articolul 56	Articolul 125
Articolul 57	Articolul 126
Articolul 58	Articolele 91 și 97
Articolul 59	Articolul 104
Articolul 60	Articolul 105
Articolul 61	Articolul 107
Articolul 62	Articolul 108
Articolul 63	Articolul 112
Articolul 64	Articolul 111
Articolul 65	Articolul 113
Articolul 66	Articolul 114
Articolul 67	Articolul 112
Articolul 68	Articolul 117
Articolul 69	Articolul 118
Articolul 70	Articolul 119
Articolul 71	Articolul 120
Articolul 72	Articolul 121
Articolul 73	Articolul 123
Articolul 74	Articolul 124
Articolul 75	Articolul 126
Articolul 76	Articolele 108, 109, 110 și 112
Articolul 77	Articolele 107 și 108

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92	Prezentul regulament
Articolul 78	Articolul 27
Articolul 79	Articolul 129
Articolul 80	—
Articolul 81	Articolul 115
Articolul 82	Articolul 166
Articolul 83	Articolul 102
Articolul 84	Articolul 135
Articolul 85	Articolul 136
Articolul 86	Articolul 136
Articolul 87	Articolul 136
Articolul 87a	—
Articolul 88	Articolul 136
Articolul 89	Articolul 138
Articolul 90	Articolul 139
Articolul 91	Articolele 140 și 144
Articolul 92	Articolul 146
Articolul 93	Articolul 147
Articolul 94	Articolele 62, 63, 136 și 146
Articolul 95	Articolele 136 și 146
Articolul 96	Articolul 146
Articolul 97	Articolul 143
Articolul 98	Articolele 143, 148 și 153
Articolul 99	Articolul 153
Articolul 100	Articolul 136
Articolul 101	Articolul 149
Articolul 102	Articolul 149
Articolul 103	—
Articolul 104	Articolul 136
Articolul 105	Articolul 137
Articolul 106	Articolele 137 și 154
Articolul 107	Articolul 137
Articolul 108	Articolul 150
Articolul 109	Articolele 141 și 143
Articolul 110	Articolul 153
Articolul 111	Articolul 140
Articolul 112	Articolul 53
Articolul 113	—
Articolul 114	Articolele 142 și 168
Articolul 115	Articolele 142 și 143
Articolul 116	Articolul 136
Articolul 117	Articolul 136
Articolul 118	Articolul 169
Articolul 119	Articolul 167
Articolul 120	Articolul 143

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92	Prezentul regulament
Articolul 121	Articolele 52 și 53
Articolul 122	Articolele 52 și 53
Articolul 123	Articolul 170
Articolul 124	—
Articolul 125	—
Articolul 126	—
Articolul 127	—
Articolul 128	—
Articolul 129	—
Articolul 130	Articolul 168
Articolul 131	Articolul 143
Articolul 132	Articolul 136
Articolul 133	Articolul 136
Articolul 134	—
Articolul 135	Articolul 53
Articolul 136	Articolul 53
Articolul 137	Articolul 162
Articolul 138	Articolul 136
Articolul 139	Articolul 162
Articolul 140	Articolul 163
Articolul 141	Articolul 164
Articolul 142	Articolele 143 și 164
Articolul 143	Articolele 47 și 165
Articolul 144	Articolele 47, 52 și 53
Articolul 145	Articolele 48 și 171
Articolul 146	Articolele 143 și 171
Articolul 147	Articolul 136
Articolul 148	Articolul 136
Articolul 149	Articolul 171
Articolul 150	Articolul 171
Articolul 151	Articolul 171
Articolul 152	Articolul 172
Articolul 153	Articolul 171
Articolul 154	Articolele 173 și 174
Articolul 155	Articolul 173
Articolul 156	Articolul 173
Articolul 157	Articolul 174
Articolul 158	—
Articolul 159	—
Articolul 160	—
Articolul 161	Articolele 176, 177 și 178
Articolul 162	Articolul 177
Articolul 163	Articolul 145
Articolul 164	Articolele 103 și 145

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92	Prezentul regulament
Articolul 165	Articolul 143
Articolul 166	Articolul 148
Articolul 167	Articolele 155 și 156
Articolul 168	Articolul 155
Articolul 168a	—
Articolul 169	Articolele 157 și 158
Articolul 170	Articolele 157 și 158
Articolul 171	Articolul 150
Articolul 172	Articolul 156
Articolul 173	Articolele 141 și 159
Articolul 174	—
Articolul 175	Articolul 159
Articolul 176	Articolul 137
Articolul 177	Articolul 160
Articolul 178	Articolul 53
Articolul 179	—
Articolul 180	Articolul 161
Articolul 181	Articolul 160
Articolul 182	Articolele 127, 168 și 179
Articolul 182a	Articolul 175
Articolul 182b	Articolul 176
Articolul 182c	Articolele 176, 179 și 180
Articolul 182d	Articolele 5, 180 și 181
Articolul 183	Articolul 177
Articolul 184	—
Articolul 185	Articolele 130 și 131
Articolul 186	Articolul 130
Articolul 187	Articolul 132
Articolul 188	Articolul 133
Articolul 189	Articolul 56
Articolul 190	Articolul 58
Articolul 191	Articolul 56
Articolul 192	Articolele 57 și 58
Articolul 193	Articolul 59
Articolul 194	Articolul 59
Articolul 195	Articolul 61
Articolul 196	Articolul 60
Articolul 197	Articolul 59
Articolul 198	Articolul 64
Articolul 199	Articolul 65
Articolul 200	—
Articolul 201	Articolul 44
Articolul 202	Articolul 46
Articolul 203	Articolul 46

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92	Prezentul regulament
Articolul 204	Articolele 46 și 86
Articolul 205	Articolul 46
Articolul 206	Articolele 46 și 86
Articolul 207	Articolul 86
Articolul 208	Articolul 47
Articolul 209	Articolul 48
Articolul 210	Articolul 49
Articolul 211	Articolul 49
Articolul 212	Articolul 50
Articolul 212a	Articolul 53
Articolul 213	Articolul 51
Articolul 214	Articolele 52 și 78
Articolul 215	Articolele 55 și 66
Articolul 216	Articolul 45
Articolul 217	Articolele 66 și 69
Articolul 218	Articolul 70
Articolul 219	Articolul 70
Articolul 220	Articolele 70 și 82
Articolul 221	Articolele 67 și 68
Articolul 222	Articolul 72
Articolul 223	Articolul 73
Articolul 224	Articolul 74
Articolul 225	Articolul 74
Articolul 226	Articolul 74
Articolul 227	Articolul 75
Articolul 228	Articolul 76
Articolul 229	Articolul 77
Articolul 230	Articolul 73
Articolul 231	Articolul 73
Articolul 232	Articolul 78
Articolul 233	Articolul 86
Articolul 234	Articolul 86
Articolul 235	Articolul 4
Articolul 236	Articolele 79, 80 și 84
Articolul 237	Articolele 79 și 84
Articolul 238	Articolele 79, 81 și 84
Articolul 239	Articolele 79, 83, 84 și 85
Articolul 240	Articolul 79
Articolul 241	Articolul 79
Articolul 242	Articolul 79
Articolul 243	Articolul 23
Articolul 244	Articolul 24
Articolul 245	Articolul 23
Articolul 246	Articolul 22

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92	Prezentul regulament
Articolul 247	Articolul 183
Articolul 247a	Articolul 184
Articolul 248	Articolul 183
Articolul 248a	Articolul 184
Articolul 249	Articolul 185
Articolul 250	Articolele 17, 120 și 121
Articolul 251	Articolul 186
Articolul 252	Articolul 186
Articolul 253	Articolul 187

2. **Regulamentele (CEE) nr. 3925/91 și (CE) nr. 1207/2001**

Regulamentul abrogat	Prezentul regulament
Regulamentul (CEE) nr. 3925/91	Articolul 28
Regulamentul (CE) nr. 1207/2001	Articolul 39